„Seria LUX a lui Armentrout este o călătorie captivantă de la început până la sfârșit!" *Romantic Times*

UMBRE

O nuvelă din seria LUX

Iubirea lui o va distruge...

JENNIFER L. ARMENTROUT

LEDA EDGE

Ultimul lucru la care se aștepta Dawson Black era Bethany Williams. Pentru un luxen ca el, o formă de viață extraterestră care trăiește pe Pământ, fetele umane sunt... ei bine, o distracție. Dar cum luxenii trebuie să-și păstreze secretă identitatea adevărată, să se îndrăgostească de o fată umană ar fi o nebunie. Periculoasă. Ispititoare. De netăgăduit.

Bethany nu poate nega legătura creată instantaneu între ea și Dawson. Și chiar dacă băieții reprezintă o complicație pe care nu și-o dorește, nu poate sta departe de el. Totuși, ori de câte ori privirile li se întâlnesc, ea se cufundă în ochii lui. Fascinată. Vrăjită. Învăluită în iubire.

Dawson ascunde un secret care va schimba existența lui Bethany... și îi va pune viața în primejdie. Dar nici măcar el nu poate să nu riște totul pentru o singură fată umană. Sau pentru a scăpa de o soartă inevitabilă precum iubirea însăși.

„Aceasta este chintesența extazului."
Wendy Higgins, autoarea romanului *Sweet Evil*

„O serie de neratat!"
Samantha Young, autoarea romanului *Pe strada Dublin*

LEDA EDGE
romance

www.edituracorint.ro

Imprint coordonat de

SHAUKI AL-GAREEB

JENNIFER L. ARMENTROUT

UMBRE

0 nuvela din seria LUX

Traducere din limba engleza de
CLAUDIA ROXANA 0LTEANU

LEDA EDGE

Redactare: Mirella Acsente
Tehnoredactare: Cristina Gvinda
Lector: Liviu Szoke

www.edituracorint.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Nafionale a Romaniei
ARMENTROUT, JENNIFER
Umbre: Un roman din seria LUX/ Jennifer L. Armentrout ; trad.: Claudia Roxana Olteanu. - Bucure ti: Leda Edge, 2021

I. Olteanu, Claudia Roxana (trad.)

Pentru tofi cei care cred

PROLOG

A trecut o umbra peste dealurile inghetate, mi candu-se prea repede ca sa fie aruncata de ceva de pe acest pamant. Nefiind propriu-zis ata ata de ceva, era clar ce este i unde se duce. i asta ar fi direct spre Dawson Black.

Oh, ce incantare!

Un arum.

Numai gandul la numele lor i-a umplut gura de un gust metalic. Respiratia is-a accelerat ca unui drogat care i-a luat doza preferata. Ei calatoreau intotdeauna cate patru, i unul dintre ei fusese deja ucis cu o noapte in urma, a a ca mai ramasesera trei jigodii unsuroase acolo - i una dintre ele venea fix spre el.

Dawson s-a ridicat, i-a destins mu chii, dupa care i-a scuturat zapada de pe blugi. De data asta, arumul venise mult prea aproape de casa lor. Rocile ar fi trebuit sa-i protejeze, sa emita acele lungimi de unda speciale care ii despart de oameni, dar arumul ii gasise. Se apropiase la o lungime de stadion de unicul lucru pentru care i-ar fi dat viata fara sa clipeasca. In fine, da-o naibii! Ceva trebuia facut. i acel ceva era sa doboare doi

din trei, ceea ce insemna ca eel ramas ar fi nitel iritat. Vor sa se joace? Foarte bine. Hai sa ne jucam!

S-a indreptat cu pa i mari spre centrul poienii, fiind intampinat de vantul aspru care ii zbura parul de pe frunte. li amintea de varful Stancilor Seneca, atunci cand se urea acolo sa se uite in vale. Acolo era mereu frig ca naiba.

Cu pleoapele ingustate, a inceput sa numere de la zece la unu. La cinci a inchis ochii i i-a la.sat pielea omeneasca sa alunece de pe el, inlocuita de putere pura - o lumina care pulsa cu nuante intense de albastru. Cand renunta la forma umana, era ca i cum i-ar fi scos ni te haine prea stramte i ar fi alergat in pielea goala. Libertate - nu libertate adevarata, fiindca era limpede ca nu erau liberi cu adevarat, dar o senzatie care se apropia eel mai mult de libertate.

Cand a ajuns la unu, arumul trecuse de coama dealului i se apropia in viteza de el, ca un glont care se indreapta fix spre creier. A a teptat pana in ultima clipa, s-a dat rapid intr-o parte i s-a rasucit, ferind puterea pe care inamicul o ravnea. Nido surpriza. Chestia era ca o bomba nucleara la sticla. Arunc-o i o sa vezi cum face bum.

A lansat un fulger frumu el de energie spre arum, care 1-a lovit in ceea ce parea a fi umarul. ln forma lui reala, arumul nu e altceva decat umbra groasa, din care se preling brate i picioare uleioase, dar valul de energie a luat contact cu ceva.

Impactul 1-a rasucit pe arum i, cand a revenit, ceva negru ca smoala i lucios a ta nit inspre Dawson. A evitat proiectilul. Ce aveau ei nici nu se compara ca putere. Mai degraba napalm. Ustura ca naiba, dar era nevoie de mult mai multe lovituri ca sa doboare un luxen. Evident, nu a a ucideau arum ii.

Renunfa, tinere! i-a spus arumul batjocoritor, ridicandu-se in cerul intunecat. *Nu pofi sssa ma infrangi. !ti promit o moarte nedureroasssa.*

Dawson i-a dat ochii peste cap in gand. Sigur a a ar face arumul. La fel de nedureros cum ar fi sa manance ultima inghetata din casa in fata surorii lui.

A luat-o la fuga prin poiana, aruncand spre arum fulgere dupa fulgere pline de bunatati. Lovind i ratand. Nenorocirea naibii statea sus, in copaci, perfect camuflat.

Ei birte, avea un plan pentru asta.

A ridicat bratul infa urat in lumina i a zambit cand copacii au inceput sa se clatine. Un huruit puternic a facut valea sa rasune, dupa care copacii s-au smuls din pamant. Au ta nit inspre cer, cu radacinile lor noduroase i incalcite pline de bolovani de pamant. i-a desfacut larg bratele i a trantit copacii inapoi, descoperindu-1 pe nemernic.

Te-am prins! i-a strigat el.

A eliberat un alt fulger de energie care a traversat spatiul dintre ei i 1-a lovit pe arum in piept.

Prabu indu-se din cer ca o torpila, arumul s-a indreptat spre pamant rasucindu-se, iar forma lui reala aparea i disparea intermitent. Dawson a apucat sa vada ni te pantaloni de piele i a ras. Inamicul asta jalnic era impopotonat precum cei de la Village People[1].

A aterizat gramada la cativa metri de el, a tresarit spasmodic vreo doua secunde, dupa care a ramas nemi cat. In forma lui reala, chestia era imensa. Cel putin doi metri optzeci, i

[1] Grup disco american cunoscut pentru costumele sale extravagante i versurile sugestive (n. red.).

avea forma din *The Blob*[1]· i mirosea a... *metal?* A metal rece, taios. Ciudat!

Dawson s-a apropiat de el, sa verifice daca e mort, inainte sa piece acasa. Era tarziu. Orele incepeau dimineata devreme...

Arumul s-a ridicat. *Te-am prinsss!*

i chiar ii caftise, frate!

Intr-o fraqiune de secunda, arumul era gramada pe el ca raia pe om. Pentru un moment, Dawson **i-a** pierdut forma reala i a revenit la blugii lui uzati i la bluza subtire. Ni te fa ii negre dintr-o mana i-au acoperit ochii cand umbra a inceput sa se alungeasca pe pamant cu o viteza alarmanta. Tentaculele groase s-au intins, arcuindu-se in aer ca ni te cobre, dupa care s-au repezit i I-au lovit pe Dawson direct in stomac.

A tipat pentru prima oara in viata lui, i-a dat drumul ca o floricica, dar, fir-ar, arumul ii *nimerise!*

Ca i cum ai fi aruncat un chibrit aprins intr-un bazin cu benzina, focul a prins sa-i alerge prin corp cand arumul a inceput sa-1 secatuiasca. Lumina lui - esenta lui insa i - scapara intermitent, aruncand un halou alb-albastrui in jurul crengilor negre i desfrunzite de deasupra. Nu- i putea pastra forma. Om. Luxen. Om. Luxen. Durerea... era totul, toata fiinta lui. Arumul sorbea adanc din el, extragandu-i puterea pana la ultima picatura.

Murea.

Murea pe jos, atat de inghetat, incat viata nu reu ea sa se strecoare din nou in el. Murea inainte sa fi apucat sa vada lumea asta umana i sa o experimenteze fara toate regulile alea

---

[1] The *Blob*, film horror SF din 1988, despre un organism in forma de amoeba care se prabu e te pe Pamant intr-un satelit militar i devoreaza i dizolva totul pe masura ce i i mare te dimensiunile (n. red.).

care ii incapacitau. Murea inainte sa afle ce e cu adevarat iubirea. Cum se simte, ce gust are.

Era atat de al naibii de nedrept!

Fir-ar, daca o sa scape cu viata de aici, o sa traiasca cu adevarat. La naiba! Chiar va trai.

Alta aspirare lunga, inghitita de arum, i spatele lui Dawson s-a incovoiat pe pamant. Ochii lui larg deschi i nu vedeau nimic... Apoi o lumina rapida i intensa, care ardea ro u-alburiu, i-a aprins lumea cu totul, ta nind printre copacii care mai ramasesera in picioare i venind spre ei mai rapid decat sunetul.

Fratele lui.

Retragandu-se, arumul a incercat sa- i ia forma umana. Vulnerabil cum era in forma lui reala, n-ar fi avut nicio ansa in fata *lui*. Niciun arum n-ar fi avut.

Dawson putea sa puna pariu ca arumul tia i numele luminii, ii rostise in oapta, cu frica. Un hohot de ras sec, harait, s-a oprit in gatul lui Dawson. Fratelui sau i-ar fi placut asta la nebunie.

Lumina alba s-a izbit in silueta umbroasa, azvarlindu-1 pe arum la cativa metri distanta. Copacii s-au zguduit i pamantul s-a umflat, aruncandu-1 de colo-colo cape o gramada de osete fle caite. i lumina a luat pozitie de lupta in fata lui, protectoare i dispusa sa- i dea viata pentru familia sa.

0 serie de fulgere de lumina intensa au ta nit pe deasupra lui Dawson, izbindu-se in arum. Un vaier ascutit i inalt a sfa iat cerul. Un vaier de moarte. Doamne, cum mai ura sunetul ala! i probabil ca ar fi trebuit sa a tepte sa-1 auda, inainte sa se apropie de arum mai devreme. Prea tarziu!

Cum sursa de aspiratie disparuse, simturile au inceput sa-i revina in membre. Intepaturi ca de ace ii urcau din picioare spre piept. S-a ridicat in fund, dar forma i se schimba i acum

intermitent. A vazut cu coada ochiului cum fratele lui se duce la arum i il ridica, dupa care i i reia forma umana. Curajos. lndraznet. il va ucide pe arum cu mainile lui. Talente!

i a a a fa.cut. A scos un cutit de obsidian, s-a repezit la arum, spunand ceva pe un ton amenintator, dupa care i-a in-fipt cutitul adanc in stomac. 0 bolboroseala, intrerupta de un alt vaier.

In timp ce arumul se desfacea in uvite de furn negru, Daw-son se concentra asupra lui, cine e - ce e. Inchizand pleoapele care de fapt nu existau in forma lui reala, i-a zugravit in minte corpul lui omenesc. Forma pe care o prefera celei de luxen i de care se simtea legat intr-un mod care ar fi trebuit sail faca sa se ru ineze, dar nu se intampla a a.

- Dawson! 1-a strigat fratele lui, apoi s-a intors i a alergat la el. E ti OK, omule?

- Al naibii de bine!

- Dumnezeule! Sa nu ma mai sperii niciodata a a! Am crezut. .. Daemons-a oprit i i-a trecut degetele prin par. Vor-besc serios. Sa nu ma mai sperii vreodata a a!

Dawson s-a ridicat in picioare fara niciun ajutor i a ramas a a, pe picioarele nesigure, inclinandu-se putin spre stanga. S-a uitat in ochii aceia identici cu ai lui. Nu erau necesare alte cuvinte. Nu era nevoie de multumiri.

Nu cand mai erau atatia acolo.

CAPITOLUL 1

Elevii au intrat in clasa, cascand i frecandu-se la ochi, tot incercand sa- i alunge somnul. Zapada topita se scurgea de pe gecile lor i se aduna in baltoace pe podeaua tocita. Dawson i-a intins picioarele lungi i le-a urcat pe scaunul gol din fata lui. Scarpinandu- i cu lene obrazul, se uita in fata clasei, unde intrase Lesa, i s-a strambat la Kimmy, care parea ingrozita de ce ii facuse zapada parului ei.

- E doar zapada, a spus Lesa, dandu- i ochii peste cap. Nu-ti face nimic.

Kimmy i-a netezit cu mainile parul blond.

- Zaharul se tope te.

- Mda, i rahatul plute te, a raspuns Lesa i i-a ocupat locul, apoi i-a scos tema la engleza, facuta aseara.

Un hohot de ras infundat s-a auzit din spate, i Dawson a zambit. Fata il facea sa rada.

Kimmy i-a aratat Lesei degetul mijlociu is-a indreptat spre locul ei, cu ochii tintuiti asupra lui, de parca ar fi vrut sa-1 manance. Dawson i-a raspuns cu un zambet crispat, de i tia ca ar

fi trebuit pur i simplu s-o ignore. Pentru Kimmy, orice atentie pe care o primea era buna, mai ales de cand se despartise de Simon.

Sau Simon se despartise de ea?

La naiba daca tia sau daca il interesa, dar nu il lasa inima s-o ignore. Dupa ce i-a pus geanta cu imprimeu de zebra pe banca, Kimmy a continuat sa-i zarn.beasca vreo zece secunde bune inainte sa- i mute privirea.

El i-a scuturat umerii, absolut convins ca fusese molestat vizual - i sigur nu intr-un mod placut.

Rasul s-a auzit din nou, dupa care o voce a spus destul de incet cat sa auda doar el:

- Playa. Playa...

i-a intins bratele in spate i 1-a plesnit peste fata pe fratele lui, zambind.

- Taci din gura, Daemon!

Fratele lui i-a dat peste maini.

- Nu uri jocul... !

Dawson a clatinat din cap, zambind inca pe jumatate. Multe persoane, in special oameni, nu il intelegeau pe Daemon a a cum il intelegeau el i sora lui. Foarte putini il faceau sa rada a a cum il facea Daemon. i mai putini il iritau a a ca el. Dar daca Dawson ar fi avut vreodata nevoie de ceva sau daca era vreun arum prin preajma, atunci Daemon era omul.

Sau luxenul. in fine.

Un barbat corpolent, mai in varsta, a intrat in clasa cu un teanc de hartii care aratau ca lucrarile lor fusesera corectate. Un cor de gemete a rasunat in toata sala, cu exceptia lui i a lui Daemon. Ei tiau ca exceleaza la materia aceea fara ma.car sa se straduiasca.

Dawson a luat pi.xul in mana, invartindu-1 printre degetele lui lungi, i a oftat. Ziua de marti se contura deja ca o alta zi lunga, cu ore plictisitoare. Ar fi preferat sa fie afara, sa se plimbe prin padure, in ciuda zapezii i a gerului naprasnic. Aversiunea lui fata de coala nu era totu i la fel de puternica precum a lui Daemon. Unele zile erau mai rele ca altele, dar Dawson descoperise ca experienta e mai tolerabila datorita colegilor de clasa. Intr-un fel, era ca sora lui, un om de lume ascuns in trupul unui extraterestru.

A zambit afectat.

Cu cateva secunde inainte de a se suna, o fata a intrat grabita in clasa, tinand in mana o hartie galbena. i-a dat seama imediat ca gagica nu era de pe aici. Faptul ca era in pulover i nu intr-o geaca groasa, cand afara era minus un grad, o dadea de gol, oarecum. Privirea i-a alunecat pe picioarele ei - chiar frumoase, lungi i rotunjoare - pana la balerinii suhtiri.

Dap, nu era de pe aici.

Fata i-a intins hartia profesorului, a ridicat barbia u or ascutita i s-a uitat in sala.

Picioarele lui Dawson au lovit podeaua cu un bufnet zgomotos.

La naiba, era... era superba.

i el *tia* ce inseamna superba. Rasa lor ca tigase la ruleta genetica atunci cand adoptase forma umana, dar felul in care se imbinau trasaturile de elf ale acestei fete era perfect. Parul ei ciocolatiu ii cadea pe umeri in timp ce studia sala. Pielea avea o stralucire sanatoasa de la statul mult in soare - i recent, dupa intensitatea ei. Ni te sprancene frumos desenate scoteau in evidenta ochii oblici, incadrati de gene dese. Ochii ei caprui i calzi s-au indreptat spre ochii lui, apoi spre umarul lui, dupa

care fata a clipit de mai multe ori, ca i cum ar fi incercat sa- i limpezeasca privirea.

Genul acesta de privire se intampla sa apara adesea cand oamenii ii vedeau pe el i pe Daemon pentru prima data. Erau identici, la urma urmelor. Par negru ondulat, constitutie de inotatori, amandoi trecuti bine de unu optzeci. Aveau acelea i trasaturi: pometi largi, buze pline i ochi extraordinar de verzi. In afara de ai lor, nimeni nu-i putea deosebi. Un lucru pe care le placea la nebunie sa-1 foloseasca in avantajul lor.

Dawson a strans din dinti pana cand a inceput sa-1 doara falca.

Pentru prima oara, **i-ar** fi dorit sa nu fie propria lui copie la indigo. i-ar fi dorit ca cineva sa se uite la el - i sa-1 vada cu adevarat pe *el,* nu imaginea din oglinda a celui de alaturi. Iar asta era o reactie absolut nea teptata.

Dar pe urma ea i-a intalnit din nou privirea ii-a zambit.

Pixul i-a scapat din degetele inmuiate brusc, s-a rostogolit pe banca i a cazut zanganind pe podea. Obrajii i s-au incins, dar buzele lui au raspuns zambetului, i nu era nimic prefacut sau fortat in reaqia lui.

Daemon a ranjit cand s-a aplecat i a impins pixul spre el cu adidasul. Ru inat in ultimul hal, Dawson a luat pixul de sub piciorul fratelui sau.

Domnul Patterson i-a spus ceva fetei, atragandu-i atentia, i ea a ras. El a simtit pana in calcaie sunetul acela ragu it i s-a a ezat mai drept in scaun. A inceput sa simta furnicaturi pe piele.

Cand a sunat pentru ultima data, ea s-a indreptat fix spre scaunul din fata lui. La naiba cu plimbarea prin zapada! Asta n-o sa fie deloc o alta zi plictisitoare de marti.

Fata a inceput sa scotoceasca prin geanta, cautand un pix, a presupus el. lntr-un fel, tia ca asta era scuza perfecta pentru a sparge gheata. Putea sa-i ofere, pur i simplu, un pix, sa-i spuna salut, i sa inceapa de acolo. Dar el era intepenit pe scaunul lui, chinuit de dorinta de a se apleca sa vada cu ce fel de parfum se daduse, nevrand totu i sa para un ciudat.

$i-a tinut fundul bine fixat pe scaun.

$i... a ramas cu ochii la uvitele ei ciocolatii de par, care se ondulau pe marginea scaunului.

Dawson s-a scarpinat pe gat, cu umerii zvacnindu-i. Cum o chema? $i de ce naiba il interesa a a de tare? Nu era prima oara cand se simtea atras de o fata umana. La naiba, multi din specia lor se cuplau cu fete, <lat fiind ca masculii depa eau numeric femelele lor in proportie de doi la unu. $i el o facuse. Chiar i fratele lui, care suferea de un complex de superioritate, o facuse, atunci cand nu era cu intermitenta lui prietena, i totu i...

Uitandu-se peste umar, fata i-a ridicat genele i 1-a privit in ochi.

Atunci s-a intamplat eel mai ciudat lucru. Dawson a simtit ca anii se terg. Ani in care se mutase, W facuse i i i pierduse prieteni. In care ii vazuse pe cei ce-i devenisera dragi murind de mana arumilor sau de mana celor din Ministerul Apararii. Ani in care incercase sa se adapteze printre oameni, fara sa devina cu adevarat unul dintre ei. Toate acestea, pur i simplu... s-au dus.

Ametit de brusca eliberare de povara, nu a putut decat sa se holbeze la ea. Sa se holbeze ca un cretin absolut. Dar i ea se holba la el.

Fata nou-venita i-a mutat privirea, dar ochii aceia calzi, de culoarea whisky-ului, s-au intors la el. Colturile gurii ei s-au

ridicat intr-un mic zambet, dupa care s-a intors cu fata la tabla.

Daemon i-a dres vocea i s-a foit pe scaun. Fratele lui 1-a intrebat incet:

- Ce crezi?

De cele mai multe ori, Daemon tia ce crede el. La fel ca Dee. Erau tripleti, mai apropiati decat cei mai multi luxeni. Dar in clipa asta, Dawson tia fara niciun dubiu ca Daemon n-avea nicio idee ce crede el. Fiindca daca ar fi tiut, ar fi cazut de pe scaun.

Dawson a expirat.

- Nimic - nu cred nimic.

- Mda, a spus fratele lui, rezemandu-se de spatar. A a ziceam i eu.

Dupa ce s-a sunat, Bethany Williams i-a luat geanta i a ie it pe coridor fara sa mai intarzie. E na pa sa fii colegul eel nou. Nu ai prieteni cu care sa stai de vorba sau cu care sate duci la clasa. Era inconjurata de straini, ceea ce era perfect, avand in vedere ca locuia intr-o casa straina i il vedea foarte des pe unchiul ei, care *de asemenea* era un strain pentru ea.

i trebuia sa gaseasca sala unde avea ora urmatoare. S-a uitat la orar i a privit cu pleoapele ingustate scrisul ters. Sala 20... 3? Sau sala 208? Perfect! Virginia de Vest e locul unde se due sa moara tipografii.

i-a a ezat geanta pe umar i a ocolit un grup de fete care stateau ingramadite in fata salii uncle facuse ora de engleza. Nu trebuia sa ai prea multa imaginatie ca sa-ti dai seama ca a teptau sa iasa incredibilul duo de sexo i. Dumnezeule,

locuise toata viata in Nevada i nu vazuse niciodata vreun baiat care sa arate a a, daramite *doi!*

Cine tiuse ca Virginia de Vest ascunde asemenea bunaciuni?

i ochii aia erau... uau! Un verde intens, imaculat, care ii amintea de iarba proaspata de primavara. Ochii aia erau o chestie.

Daca ar fl tiut asta dinainte, i-ar fl implorat pe parintii ei sa se mute naibii mai repede, doar pentru ochii aia. A lovit-o ru inea la gandul asta. Familia ei era aici pentru ca unchiul ei era bolnav, pentru ca a a trebuiau sa faca, i nu pentru ca...

- Hei, stai putin!

Timbrul profund, total necunoscut, al vocii de baiat i-a dat fiori pe ira spinarii i a incetinit pasul, uitandu-se peste umar. S-a oprit brusc.

Era jumatate din acel incredibil duo de sexo i. Pe ea o strigase, nu? Fiindca se uita fix la ea cu ochii aia, zambind cu buze pline, aproape prea perfecte.

A simtit brusc dorinta nebuna de a-i picta fata cu noile vopseluri cu ulei pe care i le cumparase mama. S-a smuls din visare i i-a fortat gura sa se mi te.

- Salut! a chitait ea.

Sexy, absolut sexy...

Baiatul a zambit i ea a simtit o u oara fluturare in piept.

- Voiam sa ma prezint, a spus el, ajungand-o din urma. Ma numesc Dawson Black. Eu sunt...

- Geamanul care a stat in spatele meu la engleza.

Fata lui s-a umplut de uimire.

- Cum ti-ai dat seama? Majoritatea oamenilor nu ne deosebesc.

- Zambetul tau.

A ro it, ii venea sa- i dea palme. *Zambetul tau?* Uau! S-a uitat repede pe foaia cu orarul i i-a dat seama ca trebuie sa ajunga la etaj.

- Adica celalalt nu a zambit deloc, ca toata clasa.

El a chicotit.

- Mda, ii e teama ca face riduri prematur daca zambe te.

Bethany a ras. i simpatic, i dragut? *Asta place la mine.*

- i tie nu ti-e teama?

- A, nu, am de gand sa imbatranesc frumos. Ahia a tept!

Zambetul lui era degajat i ii lumina ochii aia care nu aveau cum sa fie adevarati. Sigur erau lentile de contact. El a continuat:

- De fapt, filmul meu preferat e *Cocoon*[1].

- *Cocoon?* A izbucnit in ras, i el a zambit mai larg. Am impresia ca asta e filmul preferat al stra-stra-strabunicii mele.

- Cred ca mi-ar placea stra-stra-strabunica ta. Are gusturi bune.

S-a aplecat pe langa ea i a deschis una din u ile grele. Elevii se fereau din calea lui de parca era o bila de demolare abia tinuta in frau.

- N-ai cum sa dai gre cu asta. Tinerete ve nica. Extra-tere tri. Chestii lucioase in piscina.

- Indivizi in capsule cosmice? a adaugat ea, aplecandu-se pe sub bratul lui intins - un brat frumos, bine definit, care in-tindea materialul puloverului. Cu obrajii aprin i, i-a evitat re-pede ochii i s-a indreptat spre scari. Deci, e ti mare fan *golden oldies?*

---

[1] Comedie SF americanii din 1985 despre un grup de persoane in varstii intinerite de ciitre extratere tri (n. red.).

L-a simtit ridicand din umeri langa ea. Pe scara larga, care mirosea vag a mucegai i a ciorapi de la sport, a ramas alaturi, lasand doar un mic spatiu pentru cei care treceau pe langa ei.

Cand au ajuns pe palier, Dawson s-a uitat peste umarul ei.

- Ce ora ai acum?

A ridicat orarul i **i-a** incretit nasul.

- Aaa... istorie la sala...

Eli-a luat hartia din mana is-a uitat repede pe ea.

- Sala 208. i e ziua ta norocoasa.

Cum un tip a a ca el statea de vorba cu ea, trebuia sa fie de acord cu asta.

- De ce?

- Doua chestii, a spus el, dandu-i inapoi orarul. Facem impreuna ora de arta, i apoi ultima ora, sportul. Sau poate e doar ziua mea norocoasa.

Incredibil de sexy. Simpatic. i tot timpul cu vorbele la el? Tare! I-a tinut u a deschisa, a a ca a mai adaugat i ,,gentle-man" pe lista. i-a mu cat buzele, cautand ceva de spus.

In final 1-a intrebat:

- Tu ce ora ai?

- tiinte, la parter.

Ea a ridicat sprancenele i s-a uitat in jur. Cum era de a teptat, lumea se holba la ei. Majoritatea fete.

- Atunci de ce e ti la etaj?

- Fiindca a a am vrut.

A spus-o atat de relaxat, incat i-a dat impresia ca el de obicei face ce vrea.

Ochii lui i-au cautat privirea i i-au sustinut-o. Ceva din privirea lui a facut-o sa se simta ultracon tienta de sine - de tot ce o inconjoara. Intr-un moment nea teptat de claritate, i-a dat seama ca mama ei i-ar fl aruncat o singura privire unui

tip ca Dawson i ar fi trimis-o la coala de fete. Baietii de felul lui lasa de obicei o dara de inimi frante lunga cat fluviul Mississippi. i ea ar trebui sa fuga cat mai repede in clasa ei - care acum nu putea sa fie prea departe -, fiindca ultimul lucru pe care i-l dorea Bethany era o alta inima franta.

Dar statea pur i simplu acolo, fara sa faca o mi care. Niciunul dintre ei nu racea. Era a a de... intens! Mai intens decat fusese prima data cand se sarutase cu un baiat. Faza cea mai tare era ca nici macar nu se atingeau. Nici macar *nu-1 cuno tea.*

Simtind nevoia de spatiu, a facut un pas in lateral i a inghitit in sec. Dap, spatiul fusese o idee buna. Dar privirea lui concentrata tot ajungea la ea pe sub genele dese.

Fara sa- i desprinda ochii de la ea, a racut semn cu mana spre o u a din spatele lui.

- Aia e sala 208.

OK. Zi ceva sau dii din cap, idioato!

Era clar ca nu face o impresie buna aici. Ce i-a ie it in final pe gura a fost cumva inspaimantator.

- Ochii tai sunt adevaraW

Ih, la naiba, se poate mai rau de atat?

Dawson a clipit, ca i cum intrebarea 1-ar fi surprins. Cum era posibil sa-1 surprinda? Probabil ca lumea il intreba tot timpul asta. Ea nu vazuse niciodata ochi ca ai gemenilor.

- Mda, a spus el taraganat. Sunt adevarati.

- Ah... OK, sunt foarte frumo i.

I s-au infierbantat obrajii.

- Adica, sunt superbi.

Superbi? Trebuia sa taca exact in clipa asta.

Zambetul lui a revenit la putere maxima. Ei i-a placut.

- Multumesc! a raspuns el. i-a lasat capul intr-o parte. Deci... aide gand sa ma la i a a?

Cu coada ochiului, ea a observat un baiat inalt i blond, care parea coborat din paginile unei reviste pentru adolescenti. L-a vazut pe Dawson is-a oprit brusc, ceea ce 1-a fa.cut pe un tip din spatele lui sa <lea peste el. Zambind cu o jumatate de gura, baiatul inalt i-a cerut scuze, dar nu i-a luat o clipa ochii de la Dawson. i erau alba tri, alba tri precum cicoarea. Niciuna dintre vopselurile ei nu putea macar sa spere ca ar reda intensitatea acelei culori. La fel cum era convinsa ca n-ar putea sa redea nuanta ochilor lui Dawson.

- Ce? a fa.cut ea, concentrandu-se asupra lui Dawson.
- Numele tau? Nu mi-ai spus cum te cheama.
- Elizabeth, dar toata lumea imi spune Bethany.
- Elizabeth. A repetat numele de parca ar fi gustat sunetele. i Bethany are i un nume de familie?

Fierbinteala i-a cuprins gatul, i a strans in maini cureaua gentii.

- Williams - numele meu de familie e Williams.
- Ei bine, Bethany *Williams*, acum trebuie sa te las.

Dumnezeule, parea sincer dezamagit!

- Pentru moment.
- Multu...
- N-ai de ce.

In timp ce se indeparta cu spatele, ochii i-au sclipit in lumina. Impresionant.

- Ne vedem curand. Sunt sigur.

CAPITOLUL 2

Toate strazile din jurul ora ului Petersburg erau la fel pentru Bethany. De trei ori a ratat curba spre noua ei casa - o ferma veche, transformata in spatiu de locuit. Drumul era ingust, marcat doar de un minuscul stalp alb i inconjurat de copaci. Fiind obi nuita cu America suburbiilor, se simtea scoasa din elementul ei. Pana i GPS-ul de la ma ina o luase prin balarii cu cativa kilometri in urma.

Ih!

$i slava Domnului ca exista lanturi de zapada! Sedanul ei n-ar fi reu it niciodata sa urce sau sa coboare drumul de pietri de la vechea ferma. Dar locul era superb - munti acoperiti de zapada, ulmi cu trunchiuri groase i dealuri line, albe. 0 mancau degetele sa puna toate astea pe panza.

La fel cum o mancau sa faca i altceva. Ceva ce chiar n-ar trebui. Sa picteze fata unui baiat era ceva obsesiv de nivel hartuire, i, Doamne fere te, daca mama i-ar umbla iar prin picturi? Ar face un atac cerebral.

0 ploaie inghetata a izbit-o in fata cand a coborat din ma ina, i a fost gata sa- i rupa fundul pe aleea alunecoasa cand s-a strecurat pe langa Porsche-ul unchiului ei. Doctorii ca tiga bine. Ni te chicoteli de copil i o aroma de fursecuri au intampinat-o cand i-a bagat geanta pe u a. S-a scuturat de apa inghetata i a pa it in casa.

- Bethany?

Vocea mamei ei a rasunat ca o sonerie de alarma - o nenorocita de sonerie de alarma pentru covoare.

- Descalta-te!

i-a dat ochii peste cap, i-a scos pantofii i a a ezat varfurile ude ale balerinilor ei uzi flea ca pe marginea covorului. *Ha! Ia-o pe-asta, mama!* Incantata de jalnica ei tentativa de rebeliune, a mers pe urmele mirosului dulceag pana intr-o bucatarie demna de Food Network.

Mama ei adora sa gateasca. Sa faca curatenie. Sa mai gateasca un pie, i sa o supravegheze pe Bethany cu fanatism. Doar o privire, i toata lumea tia de ce mama ei era decisa sa vegheze cu ochi de vultur la virtutea ei.

Jane Williams chiar era tanara. Cum ar fi, se distrase cam mult intr-o seara i la aisprezece ani ramasese gravida *de tanara.* Bethany nu-1 intalnise niciodata pe tatal ei biologic, i chiar nu dorise vreodata sa-1 caute. Tatal ei adevarat era eel care o crescuse - singurul care conta.

Mama ei era absolut hotarata s-o impiedice pe Bethany sa faca aceea i gre eala. Cu alte cuvinte: facea pe detectivul cu viata personala a lui Bethany. Dar cum Beth implinise luna trecuta aisprezece ani, se gandea ca acum o s-o lase mai moale.

Sa speram!

Marna era la rnasa din bucatarie, mix.and aluat intr-un castron, iar fratele vitreg al lui Beth, de doi ani, se uita la ea. Era rnai rnult aluat duke pe fata lui Phillip decat in castron, dar el parea ca se distreaza. S-a uitat la ea, cu claia lui de par ro u i pistruii de pe fata care il faceau sa fie atat de diferit de ea. Ochii caprui erau singurul lucru pe care il aveau in cornun.

Ochii, i pasiunea pentru aluatul duke crud.

Ocolind repede masa, Bethany a inhatat o mana de aluat.

- Yum! a spus ea i a cascat ochii la el, comic.

Phillip a inceput sa rada i a luat un purnn de aluat. Cateva bucati au cazut pe podea. 0, nu! Cod ro u in bucatarie.

Cateva uvite s-au desprins din cocul frantuzesc al rnarnei cand a oftat.

- Uite ce-ai facut, Elizabeth!

Aruncand bunatatile duki in gura, Bethany a luat ervetelele de hartie de pe dulapul cu blat de otel inoxidabil.

- N-o sa putrezeasca podeaua, mama.

In tirnp ce Bethany curata rnizeria, Phillip a intins spre ea bratele durdulii. Ea a aruncat gunoiul, apoi 1-a luat din scaunul inalt. Tinandu-1 langa old, s-a rni cat plutind prin bucatarie, ca i cum ar fi dansat.

i-a lipit fruntea de fruntea lui irnbujorata ii-a zarnbit.

- Care-i treaba, cur rnic?

El a izbucnit in ras la asta, dar mamas-a incruntat i a trantit o bila de aluat pe foaia de copt.

- A vrea sa nu-i rnai spui a a.

- De ce? Bethany s-a strarnbat, invartindu-se in jurul insulei. Lui cur mic ii place sa-i spun cur rnic, fiindca are un cur a a de mic.

Pe fata rnamei s-a ivit un zarnbet.

- Cum a fost prirna zi?

Bethany s-a aplecat pe spate, evitand sa ia in fata un cocolo de aluat care, probabil, fusese in gura lui Phillip. Bleah!

- A fost OK. E o coala mult mai mica, dar sala de arte te face sa cazi in cur.

- Limbajul! a certat-o mama ei. Copiii au fost draguti?

Cazi in cur, i-a spus ea pe mute te lui Philip.

- Cur, a repetat el.

Bethany a <lat din cap i 1-a a ezat pe bratul ei.

- Mda, mi s-au parut destul de cool.

Unul in mod deosebit i se paruse cool, dar nu avea de gand sa spuna nimic.

- Tu tii ce inseamna cool, cur mic?

- I-hi!

A <lat din cap, cu un extra-efort.

Zambind, Bethany s-a oprit langa mama ei i a imbrancit-o cu oldul.0 bucata de aluat a cazut pe masa.

- Ai vorbit cu tata? Ii place slujba din Fairfax?

Mama a luat bucata de aluat i a pus-o pe un ervetel. 0 casa curata e o casa fericita - mottoul oficial al mamei ei. Lui Bethany ii placea la nebunie sa <lea drumul la televizor cand era emisiunea *Colectionari maniacali* cand era ea in camera. 0 lua razna.

- Tatal tau ar fl fericit oriunde, atata timp cat exista registre i contabilitate.

Zambetul ii era plin de iubire.

- Dar nu-i place cat merge pana acolo. Aproape trei ore. S-ar putea sa- i ia un apartament pe la jumatatea drumului, sa mai scurteze din timp.

Bethany s-a incruntat.

- Asta-i na pa.

Mama ei a dat din cap i a terminat ultimul rand de fursecuri. S-a ridicat i s-a dus spre cuptorul dublu.

- Asta e. A bagat tava in cuptor, a inchis u a i s-a indreptat. In fine, ma bucur ca prima ta zi a fost buna i ti-ai facut prieteni.

Prieteni? A, nu chiar. L-a pus din nou pe Phillip in scaunul inalt is-a strambat, simtind stratul de zahar de pe maini. Zahar amestecat cu bale... oribil. S-a dus la chiuveta i i-a frecat mainile ca un chirurg care se pregate te de operatie.

Singura persoana cu care chiar statuse de vorba fusese Dawson. Obrajii i s-au aprins. Se instalase pe scaunul liber de langa ea la ora de arta i incepuse s-o toace cu intrebari despre Nevada i fosta ei coala. La sport jucasera ping-pong, fete contra baieti, a a ca acolo nu vorbisera. Dar fusesera o multime de zambete i. ..

Pa ii lenti i inegali i-au intrerupt extazul interior. S-a uitat peste umar i a inchis apa. Unchiul ei slab i fragil aparuse in u a bucatariei. Cu pielea cenu ie i palida, era chel, i halatul de flanel ii atarna de umeri.

Arata ca moartea.

i ea se simtea ca naiba doar pentru ca gandea asta. i-a ters mainile, sperand ca fata nu ii va trada gandurile. Dar apoi el s-a uitat la ea. Umbre negre ii inconjurau ochii ter i i injectati.

l i daduse seama. Oamenii bolnavi W dau intotdeauna seama.

i-a ferit privirea i s-a dus la Phillip, prefacandu-se foarte interesata de bolboroselile lui. Sincer, i acum era uimita ca mama ei impachetase tot i venise aici. Niciodata nu fusese apropiata de fratele ei sau de familia ei, dat fiind ca toata chestia cu sarcina la adolescenta fusese motiv de suparare. Dar asta

era mama ei. Sa.ngele apa nu se face. Fratele ei - fratele ei perfect, doctor in medicina, avea nu tiu ce boala a sangelui, i ea daduse fuga sa-i fie alaturi.

Mama s-a intors i a scos o exclamatie speriata. S-a repezit la el, 1-a luat pe dupa umeri i 1-a condus la masa.

- Will, de ce te-ai dat jos din pat? tii ca nu trebuie sa umbli de colo-colo dupa tratament.

Unchiul Will s-a a ezat teapan.

- E chimioterapie, nu transplant de maduva. Mi carea face bine. Asta trebuie sa fac, nu sa stau in pat toata ziua.

- tiu. Mama se agita in jurul lui. Dar arati a a de... obosit!

Sprancenele lui fara par s-au ridicat. Cuvintele nepotrivite. Bethany a clatinat din cap.

- Arati mai bine, a spus ea i 1-a impuns pe Phillip in burta, pentru ca ii placea cum chicote te. Tratamentul ajuta?

A aparut un zambet fragil.

- Face ce trebuie. Nu sunt in stadiul terminal.

Sa fii doctor i sa fii bolnav probabil ca e na pa. tii pe dinafara toate statisticile, toate tratamentele, toate efectele secundare i toate pronosticurile. N-ai cum sa ascunzi adevarul despre boala sau sa te amage ti in legatura cu ce o sa fie.

Iar lui Bethany nu-i placea deloc sa fie in preajma lui. Asta insemna ca e o fiinta groaznica? Unchiul Will era familia ei. Dar moartea nu atinsese niciodata viata lui Bethany. Nici boala, in afara de vreo raceala sau vreo gripa.

Unchiul Will urma sa statea cu ei cat facea tratamentele. Cand avea sa se simta mai bine, urma sa se mute iar acasa la el, dar ei tot aici aveau sa stea. Apropierea asta de moarte o facuse pe mama ei sa- i doreasca sa consolideze relatia cu familia, cat mai ramasese din ea.

Mamas-a mai agitat putin pe langii unchiul Will, i-a facut un ceai, i el a intrebat-o de coalii. Bethany s-a scuzat cat a putut de repede. L-a mai gadilat o data pe Phillip, dupa care a ie it repede din bucatiirie i s-a indreptat spre scari.

Etajul fusese odinioarii o simpla mansarda. Acum avea trei dormitoare i doua bai. A strabatut holul ingust i a impins u a dormitorului ei.

Era un dormitor trist.

Niciun poster. Niciun lucru personal, in afara de panzele ei i de masa micuta, plina de vopseluri, de langa fereastra mare din colt. Langa ea era un birou i pe birou un laptop pe care rareori il folosea. Conexiunea la internet era in eel mai bun caz intermitenta aici, i ea prefera sa picteze in loc sa piarda timpul pe net. Pe comoda era un televizor. Alt lucru cu care nu prea se incurca.

Faptul ca nu se dadea in vant dupa emisiuni TV i filme ii ingreuna de obicei relationarea cu cei de o varsta cu ea. Nu ar fi putut sa spuna care era mai nou eel mai sexy cantaret sau cum se numea idolul adolescentilor care facea ravagii pe ecrane.

Pe Bethany nu prea o interesa asta.

Cu capul in nori, a a ii spunea mama ei.

i-a intors scaunul spre evalet, i-a strans parul intr-un coc neglijent i s-a a ezat. Intotdeauna era eel mai bine sa inceapa sa picteze cu mintea goala. Sa lase sa curga pe hartie orice ii venea in minte. Numai ca azi nu se intampla a a. Cand inchi-dea ochii, vedea mereu acela i lucru. In fine, aceea i *persoana.*

Dawson.

Bethany nu era innebunita dupa baieti. Sigur, avusese i ea momente cand ii venea sa topaie prin casa ca o papu a de-menta pentru ca un anumit baiat se arata interesat de ea, dar

nu era cu adevarat afectata de baieti. Nu pana in punctul in care *un nume* sa o faca sa se imbujoreze. Nici macar Daniel - minunatul ei fost - n-o facuse sa simta asta, i cu el ajunsese aproape pana la capat.

Scuze, mami!

Dar Dawson avea ceva special. Ceva mai mult decat faptul ca arata a a de bine. Cand vorbise cu ea la ora de arta parea... fascinat de ea. Trebuie sa fie imaginatia ei, la fel ca i reactia ei in fata lui, pentru ca nu il cunoa te, i o atraqie de magnitudinea asta nu se intampla. Nu la prima vedere, i nu in viata reala. Stresul - trebuie sa fie stresul.

A luat un creion ascutit i i-a scuturat umerii. N-o sa permita sa devina obsedata de un baiat.

Fara sa se gandeasca prea mult la ce face, a luat o panza noua i a inceput sa creioneze o fata. 0 fata pe care ova completa mai tarziu. S-a uitat la masa cu vopseluri i s-a incruntat, dandu- i seama ca va fi imposibil sa redea cu acuratete acea nuanta de verde.

Dap, deloc obsedata.

CAPITOLUL 3

Era obsedat.

Dawson fixa cu privirea tavanul dormitorului, ie ind i intrand din i in forma lui reala, ca i cum cineva s-ar fi jucat cu un intrerupator. Camera era intunecata ... dupa care lumina alb-albastruie dansa pe pereti. Aprins. Stins. Aprins. Stins. Faptul ca nu reu ea sa- i mentina forma era semn clar de agitatie sau de distragere grava a atentiei.

Iar distragerea lui avea un nume.

Bethany Williams.

In forma lui umana, i-a frecat fata cu podul palmelor i a scos un geamat. Nu era niciun motiv pentru care sa- i petreaca trei ore gandindu-se la ea. Ha! Trei ore? Poate vrei sa spui zece.

Un fulger a trecut prin camera i, pana sa- i ia mainile de pe fata, Dee s-a a ezat pe pat langa el, cu ochii mari.

Dee era probabil singura iubire adevarata din viata lui i a lui Daemon. Amandoi ar fi fost in stare sa aduca iadul pe pamant daca cineva s-ar fi luat de sora lor. Era comoara lor.

Acasa, femeile din rasa lor erau venerate. Un lucru pe care masculii din rasa umana nu pareau sa-1 faca.

Plina de energie i de o bucurie naturala de a fi, pur i simplu, cu ceilalti, Dee era ca un ciclon care matura vietile oamenilor. Era i cea mai buna prietena a lui. Aveau o legatura stransa, una mult mai profunda decat legatura cu Daemon. Niciodata nu tiuse de ce e a a. Era zidul asta din jurul fratelui lui, peste care nici macar ei nu puteau trece. De cand erau mid, intotdeauna fusese a a, Dee i Dawson.

Dee gesticula cu mana in timp ce vorbea.

- Eram afara i am avut impresia ca e un spectacol de lumini la tine in dormitor. Daemon spunea ca probabil te mas...

De asemenea, Dee nu avea limite.

- A, nu, te rog, nu termina propozitia! A lasat mainile jos i s-a uitat printre pleoape la sora lui. Niciodata sa nu termini propozitia asta!

Ea i-a dat ochii peste cap i i-a tras picioarele sub ea.

- Deci, ce faceai?

- Ma gandeam.

Sprancenele ei delicate s-au arcuit.

- Ganditul provoaca spectacole de lumini? Uau! E cam trist, Dawson.

El a zambit.

- tiu, OK?

Ea 1-a impins u or in picior.

- Da, i tu nu-mi spui adevarul.

- i, da, e tarziu. N-ar trebui sa dormi?

Ochii ei verzi ca acele brazilor s-au dat peste cap.

- De cand e ti tata? E destul de rau ca Daemon e a a patern cu noi. Nu incepe i tu!

Daemon chiar era patern. Nu era decat cu cateva minute mai mare ca ei, dar avea grija ca minutele acelea sa conteze.

i ultimul lucru pe care il voia Dawson era sa vorbeasca cu Dee despre Bethany. Casa vorbeasca despre Bethany cu ori-care dintre ei ar fi o complicatie inutila la momentul acesta. Luxenilor nu li se interzicea propriu-zis sa aiba relatii cu oa-menii, dar Ministerul Apararii nu era de acord cu asta, i ce sens ar fi avut? Sa te cuplezi cu cineva, era una, dar sa ai o relatie? Nu era ca i cum Dawson putea sa-i spuna deschis ace-lei persoane cine este. Daca ar fi facut asta, MA-ul ar fi avut grija ca persoana aceea sa dispara, i cine i-ar fi dorit sa aiba asta pe con tiinta? Pe urma, venea marea intrebare. Cum ai putea avea o relatie serioasa cu cineva i sa ascunzi cine e ti?

Ca sa nu mai vorbim de faptul ca nu tia nimeni daca oame-nii i luxenii se puteau... imperechea. Nuse auzise vreodata de copii.

- De ce erai afara? a preferat el s-o intrebe.

Umerii ei s-au prabu it imediat.

- A fost Ash la noi.

O,nu!

- Deci, ea i Daemon s-au despartit. Din nou.

Relatia lor fusese ca o telenovela pentru copii de aisprezece ani. Desigur, luxenii se maturizeaza mult mai repede ca oame-nii, dar Dawson nu reu ea sa priceapa relatia lor.

- i era afara i tipa la el. Nu pot sacred ca n-ai auzit.

Asta pentru ca era atat de ocupat sa se gandeasca la Bethany.

- De ce tipa?

- Nu tiu. Probabil ca Daemon s-a uitat la alta fata, sau ceva. Dee a oftat. Sau n-a vrut sa iasa cu ea. Cu ea nu tii nici-odata. Uneori mi-a dori sa se desparta i sa ramana a a.

- Pur i simplu nu ti-e simpatica Ash.

- Nu e vorba ca mi-e *antipatica.* Dee s-a dat jos din pat, a traversat camera ca un fulger i a aparut langa fereastra. Doar ca am impresia ca e o jigodie.

Dawson i-a inabu it rasul.

- Mda, nu ti-e deloc antipatica.

Ea s-a intors cu mainile proptite in olduri.

- Nu e potrivita pentru Daemon. i el nu e potrivit pentru ea.

Dawson s-a ridicat in capul oaselor, i-a coborat picioarele din pat i s-a ridicat. Era aproape miezul noptii i avea chef sa alerge putin. Avea sa fie o noapte lunga.

- Cine e potrivit pentru Daemon?

- Cineva care nu e a a posesiv, in primul rand, a spus ea, apropiindu-se de pat. i cineva care tine cu adevarat la el. Tu tii ca Ash alearga dupa el pentru ca toata lumea se a teapta la asta. Nu pentru ca ii iube te cu adevarat.

Pleoapele lui Dawson s-au ingustat cu o expresie vicleana.

- Cumva, asta e legat mai mult de tine i de Adam decat de Daemon i Ash.

Ea i-a tuguiat buzele.

- Deloe.

- i-hi!

Trezindu-i-se simpatia pentru sora i fratele lui, a inceput sa se plimbe prin camera. Seniorii nu controlau cu cine faci pereche, dar faceau sugestii care erau mai degraba ni te a teptari. Rasa lor se imputina i era nevoie de repopulare. Asta pricepuse. Dar nu insemna ca trebuie sa fie i de acord.

Deocamdata, Dawson avea noroc. Nu mai existau alte fete de varsta lui in grupul de aici, dar tia ca la un moment dat vor aduce una. Sau va fi fortat sa se duca el la ea.

i sa- i lase familia.

 i-a trecut mainile prin par, tiind de pe acum ca la un moment <lat va fi probabil un paria. Nu va respecta dorinta seniorilor, pur i simplu. Exact a a cum tia ca va face i Daemon, pentru ca niciodata nu va accepta sa ramana cu un luxen ca Ash.

Dar Dee? S-a uitat la ea, simtind cum il cuprinde furia. Dee va fi cu Adam, indiferent daca il iube te sau nu, i simtea ca lucrul asta il ucide. Sora lui merita ceva mai bun.

Ei toti meritau ceva mai bun.

Dawson nu dormise mai deloc, dar se trezise i abia a tepta sa ajunga la coala, cu toate ca soarele de martie strapunsese norii grei i topea deja ultimele petice de zapada. Ar fi fost o dimineata perfecta sa chiuleasca de la coala i sa faca unul dintre numeroasele trasee, dar nu azi...

Dupa ce i-a pus al treilea castron de Count Chocula, s-a rezemat de dulap i a inceput sa manance.

- Neata, frate! a spus el cand 1-a vazut pe Daemon intrand in bucatarie.

Daemon a mormait ceva, indreptandu-se spre camara. A luat un pachet de Pop-Tarts i a devorat pateul fara sa-1 incalzeasca.

 i-a aruncat ochii spre Dawson ii-a intalnit privirea.

- Ce?

- Nimic, a spus Dawson, inghitind inca o lingura de cereale. 0 sa fie o zi superba.

Cu pleoapele ingustate, fratele lui I-a intrebat suspicios:

- De ce e ti tu a a de vesel in dimineata asta?

- Nu cred ca e posibil sa fie cineva vesel.

Dee a intrat ca un fttlger in bucatarie, lumina ei s-a estompat i a lasat sa se vada o cascada de par negru i ondulat care ii cadea pe umerii ingu ti. A luat bidonul cu lapte i s-a dus dupa Froot Loops. Toti trei luau micul dejun de campioni.

- Buna dimineata!

A luat un castron din dulap.

Daemon a arcuit o spranceana.

- Asta inseamna sa fii vesel.

- i eu nu sunt deloc a a, a replicat Dawson. Doar spun.

Dee s-a incruntat.

- Ce-mi scapa?

- Fratele tau e tot o veselie in dimineata asta, a spus Daemon. Pentru ca merge la coala. E ceva total in neregula cu asta.

Dawson a zambit.

- Total in neregula e ca eu i Dee trebuie sa stam aici sa vorbim cu tine, cand tu e ti in boxeri.

- A a e, a murmurat Dee, prefacandu-se ca- i baga degetul pe gat, sa vomite.

- In fine. Daemons-a intins i a zambit lenevos. Nu fi invidios ca eu sunt fratele care arata mai bine.

Dawson i-a dat ochii peste cap i nu s-a mai obosit sa-i spuna ca nu e nicio diferenta cat de mica intre ei. Ma rog, in afara de faptul ca el are un comportament mult mai frumos. In loc sa arunce castronul i lingura in chiuveta, cum facea de obicei, le-a spalat, le-a ters i le-a pus la locul lor. S-a intors i s-a uitat pe rand la fratii lui.

Ei se holbau la el cu gura cascata.

- Ce e? a intrebat el.

- Tu... ai spalat vasele? Dee s-a dat incet inapoi, clipind des din ochi, i s-a uitat la Daemon. Vine sfar itul lumii. i eu sunt i acum vir...

- Nu! au strigat fratii la unison.

Daemon chiar parea ca e gata sa vomite.

- Dumnezeule, sa nu termini niciodata propozitia asta! De fapt, sa nu schimbi niciodata *asta!* Mersi!

Ea a cascat gura.

- Tu te a tepti ca eu sa nu...

- Nu e o discutie cu care vreau sa-mi incep dimineata. Dawson i-a luat geanta de pe masa. Ma due la coala inainte sa apara mai multe detalii.

- i de ce nu e ti imbracat? a intrebat Dee, cu toata atentia indreptata asupra lui Daemon.0 sa intarzii.

- Eu mereu intarzii.

- Punctualitatea duce la perfectiune.

Suspinul lui Daemon a rasunat pe toata scara.

- Se zice: repetitia duce la perfeqiune, surioara.

- Tot aia.

A urmat o pauza.

- Ai dreptate. Tot aia e.

Cand Dawson a ajuns la u a, a auzit-o pe Dee:

- tii ca tu e ti fratele meu preferat, nu?

Dawson a zambit.

Din bucatarie s-a auzit un chicotit ragu it, dupa care:

- Te-am auzit spunandu-i asta lui Dawson acum doua zile. Presupun ca asta inseamna ca azi vrei sa te due eu cu ma ina.

- Poate, a mormait ea.

Dawson a tras u a dupa el, a ie it afara i s-a dus la ma ina. Nu i-a luat mult sa ajunga la coala. Ar fi ajuns mai repede

daca ar fi renuntat la pielea de om, dar ar fi fost i mai greu de explicat. Cum era devreme, a dat drumul la muzica in Volkswagenul sau Jetta. Apoi a intrat in coala, a bocanit din picioare toata ora de dirigentie, dupa care s-a napustit in sala unde avea engleza i s-a a ezat la locul lui, evitand zambetele ultrafericite pe care i le adresa Kimmy.

Dupa douazeci de secunde, Dawson i-a dat seama ca nu respira. Adica nu respira deloc. Luxenii nu au nevoie de oxigen, dar au preluat partea aceea de mecanica, pentru a pastra aparentele. S-a uitat in jur disperat i a fost u urat sa vada ca nu observase nimeni.

Dumnezeule! Parca i vedea titlurile din ziare. Extratere trii sunt printre noi. Fugiti!

Dar cand a intrat Bethany in clasa, cu parul ei negru prins la spate intr-o coada care ii descoperea gatul gratios, e posibil sa fi incetat iar sa respire. 0 mie de cuvinte minunate s-au strans in capul lui intr-o nanosecunda, dar i-a ferit privirea i i-a coborat ochii in caietul lui gol. Notite? E cineva care chiar ia notite in clasa? Dawson voia sa vada daca ii va vorbi ea prima.

Doamne, se purta ca o pu toaica de aisprezece ani! Era terminat!

Bethany s-a a ezat pe scaun i i-a ridicat un picior la piept. Invartea un pix in mana dreapta.

- Hei, Dawson!

Ea. Ii. Vorbise. Prima. Era ca i cum ar fi ca tigat la loterie, ar fi facut sex i ar fi urcat pe eel mai inalt munte, toate la un loc. Dar trebuia sa se potoleasca, fiindca se indrepta cu pa i grabiti spre zona penibilului.

A ridicat capul ii-a zambit.

- Te-ai decis sa vii i in ziua a doua. Fata curajoasa!

- Sunt o fire aventuroasa. Ce pot sa zic?

Cat de aventuroasa?

- Dupa ce te-am vazut ieri la sport cum manuie ti paleta, pot sa-mi imaginez.

Obrajii ei s-au imbujorat, i asta o facea i mai frumoasa.

- Sunt ca un jucator de ping-pong profesionist. Am talent.

Fara sa- i <lea seama, else aplecase in fata. Doar cativa centimetri le separau fetele. Doamne, cat de multi-a placut ca ea nus-a retras i nici n-a facut pe timida. Il privea drept in ochi.

Cuvintele i-au ie it din gura direct.

- Ce faci in weekend?

Pixul din mana ei s-a oprit din mi care. A clipit, ca i cum ar fi fost surprinsa, dupa care genele ei s-au ridicat iar.

- Tata a lucrat toata saptamana, a a ca ne vedem rar, i samba.ta petrecem ziua in familie cu unchiul Will... S-a intrerupt. Dar duminica sunt libera.

Duminica i se parea prea departe, dar trebuia sa se multumeasca cu asta.

- Vrei sa luam masa impreuna?

Buzele ei trandafirii au format un ,,O", dupa care s-au destins intr-un zambet.

- Imi propui cumva o intalnire, Dawson?

Inainte sa poata raspunde, Daemon s-a apropiat printre band, cu privirea lui patrunzatoare atintita asupra lui Bethany, care statea intoarsa spre el. I-a zambit u or, cu buzele stranse. Zambetul pe care il oferea de obicei inainte sa manance pe cineva de viu.

Bethany i-a zambit i ea.

Lui Dawson i-a venit sa-1 ia la bataie pe fratele lui. Reaqia de aparare a teritoriului i-a provocat o revenire brusca la

realitate, care nu i-a sea.pat lui Daemon. i-a ingustat pleoa-pele. Folosind calea de comunicare preferata de cei din rasa lor, i-a trimis fratelui un mic mesaj. *Termina, frate!*

Nu a fost nici urma de emotie pe fata lui Daemon. *Ce-am facut?*

Dawson a dat sa riposteze, dar s-a oprit. De ce naiba ii ameninta pe frate-sau? Case uita unit la Bethany? Daemon nu se ferea de fetele din specia umana, dar nici nu obi nuia sa le caute.

S-a hotarat sa-1 ignore pentru moment, fiindca era convins ca mai tarziu va trebui sa-i dea explicatii, is-a concentrat din nou pe ce era mai important. Pe Bethany.

- Daca-ti propun o intalnire? A a se pare.

In spatele lui, Daemon a scos un sunet ca i cum s-ar fi ine-cat, dupa care, in capul lui Dawson: *Ce naiba, frate?*

Dawson nu i-a raspuns, dar i-a dat bine seama de tensiu-nea care iradia dinspre Daemon i de discutia care tia ca o sa urmeze, numai ca, ciudat, chiar nu-i pasa.

I-a zambit lui Bethany.

CAPITOLUL 4

Bethany era cumva ocata. Da, sigur, se a teptase ca Dawson sa stea de vorba cu ea, ba chiar sa i flirteze un pie, dar sa-i <lea intalnire? A a, pur i simplu? Normal ca a fost surprinsa ... i impresionata.

- Bine. S-a uitat in jos, la pixul din degetele ei, intrebandu-se cum ar putea ie i din casa cu un baiat. Aaa, ne intalnim undeva?

0 fulgerare de satisfactie a intensificat nuanta de verde pe care o aveau ochii lui.

- Pot sa vin eu sa te iau.

0, nu, nu, nu! Bethany vedea de pe acum privirea iscoditoare a mamei cand se pregatea pentru inevitabilul interogatoriu. Stanjeneala deja incepuse sa se insinueze i facea ca degetele sa i se stranga pe pix.

- Aaa, a prefera sa ne intalnim undeva. Nu e nimic personal, dar parintii mei...

- Sunt striqi? Absolut OK. Nu a avut nicio ezitare, i ea a apreciat asta. E in ora un restaurant. Nimic special, dar mancarea e grozava. The Smoke Hole Diner - ai auzit de el?

Nu auzise, i Dawson i-a explicat repede cum sa ajunga acolo. Nimic nu era prea greu de gasit in Petersburg, atata timp cat nu se afla pe ni te strazi laturalnice, care pentru ea aratau la fel.

In timp ce vorbeau, Bethany a observat ca mai multe fete, i in special o blonda din fata ei, ascultau rara nicio jena. Bionda avea un corp i o fata perfecte - genul minion i zglobiu. La aproape un metru aptezeci i ase, Bethany se simtea precum Godzilla doar stand a a, in spatele ei. Dupa care 1-a observat pe geamanul lui Dawson.

i el asculta.

Peste umarul lui Dawson, se uita la ei cu pleoapele ingustate. Ceva din expresia lui dura spunea ca nu e prea incantat de ce aude. i mu chiul care ii zvacnea in obraz il dadea cumva de gol.

Care era treaba cu el, Bethany nu tia, dar s-a decis ca ar fi mai bine sa stea departe de el... i de Barbie.

A inceput ora. Pe lista de lectura era *Mandrie i prejudecatii.* S-au auzit bombaneli de la mai toti copiii din clasa cand domnul Patterson le-a <lat cartile. Ea o citise deja - de trei ori -, a a ca referatul despre conflictele sociale din acea perioada nu avea sa fie o nenorocire.

A pus romanul pe banca i a incercat sa se concentreze asupra lecturii, dar mintea ei se intorcea mereu la baiatul din spate. Aftershave-ul lui - chiar era aftershave? - avea un miros de padure, de natura, care ii amintea de focurile de tabara.

Un miros foarte placut.

Unic, cu nimic juvenil in el. La naiba, *nimic* nu era juvenil la Dawson. Evident, era de varsta ei, avea aisprezece ani, dar daca 1-ar fi intalnit in afara colii, ar fi crezut ca e student. Avea o incredere de sine extraordinara, lucru care de obicei le lipse te baietilor la varsta asta.

Poate ca tipul asta nu era de nasul ei. Tipii ca el au de obicei un harem intreg de fete. Pete ca Barbie. Nu fete care au mai tot timpul vopsea sub unghii.

S-a uitat in jos la mana ei i s-a crispat. Pe degetul mic ii ramasese vopsea verde, de aseara. Ro eata i-a urcat in obraji. Cu o seara in urma pictase fata lui Dawson, cu toate ca- i spusese sa nu ajunga pana acolo.

Dar ajunsese acolo, i chiar mai departe.

Fir-ar! Obsesia incepe intotdeauna cu pictarea fetei cuiva, nu?

Rontaind capacul pixului, s-a preracut ca- i intinde gatul, intai spre stanga, apoi spre dreapta. Aruncand o privire peste umar, 1-a vazut pe Dawson uitandu-se la ea cu ochii aceia patrunzatori.

Li s-au intalnit privirile.

i aerul i-a ie it instantaneu din plamani. Inca o data, forta concentrata a privirii lui a racut-o sa se infioare. La fel ca ieri, pe coridor, a simtit nevoia sa se indeparteze. Pentru ca ce era in ochii lui... nu era ceva normal; era o putere autentica, pe care nu o putea reda in pictura. Un fel de luminozitate pe care nu putea s-o obtina intocmai.

Eli-a racut cu ochiul i, la naiba, ce sexy era! Deloe vulgar sau stupid. Era genul de racut cu ochiul pe care il vezi la vedetele de cinema. 0 chestie care nu-i iese nimanui in viata reala.

Dap, nu era de nasul ei. S-a simtit cuprinsa de surescitare.

Zambind cu pixul in gura, s-a intors cu fata la tabla inainte s-o vada profesorul.

Dumnezeule, mai avea cateva secunde i se topea toata, ca o feti cana.

Cand s-a sunat, Dawson era deja in picioare, langa banca ei. Fratele lui s-a oprit langa el i a ramas acolo, cat timp Bethany i-a bagat cartile in geanta i s-a ridicat. A avut impresia ca gemenii i-ar fi spus ceva rara cuvinte, fiindca Dawson i-a ranjit fratelui sau.

Acesta a trecut, in sfar it, pe langa Dawson, uitandu-se peste umar cu un zambet ironic.

- Fiti cuminti! a spus el.

Cel putin cu glas tare.

Bethany a ridicat din sprancene.

-Aaa...

- Ignora-1 pe Daemon! Eu a a fac mai tot timpul. Dawson a intins bratul i ea a pornit in fata lui. Sta prost la capitolul interaqiune sociala, a adaugat el.

Nefiind sigura ca glume te, s-a decis sa treaca peste asta.

- Totu i, cred ca e tare sa ai un frate gearnan.

- A, nu tiu daca ,,tare" e cuvantul potrivit. A zambit. Dar nu suntem gemeni.

Ie ind pe coridorul aglomerat, Bethany s-a incruntat.

- Nu sunteti? Pe mine i pe restul lumii ne-ati putea pacali.

Rasul lui era ragu it i profund, foarte placut la auz.

- Suntem tripleti.

Ea a facut ochii mari.

- Aoleu, trei sunteti?

- Avem o sora.

Mergea aproape de ea, a a ca li se atingeau umerii aproape la fiecare pas. Ei i se parea delicios de zapacitor.

- E un bun camarad, i mult mai draguta ca noi.

Erau trei, i una era fata. Tripleti. Ce nebunie!

- Sunteti apropiati?

El a <lat din cap, urcand impreuna cu ea scarile, la fel ca in ziua precedenta. Aparent, nu era mare chestie pentru el sa ajunga la timp la ore.

- Da, suntem destul de apropiati. Mai ales Dee, sora mea, i cu mine. E o scumpa. S-a oprit, inclinandu- i trupul ca sa evite un grup de elevi. Nici Daemon nu e baiat rau. i-ar da bratul stang pentru noi. Tu ai frati?

- Un frate - un frate vitreg, a spus ea zambind.

Cand Dawson vorbea despre sora i fratele lui, se simtea in voce iubire adevarata. Ceva atat de rar in zilele noastre. Majoritatea prietenilor ei din Nevada nu faceau decat sa-i barfeasca pe fratii sau surorile lor.

- Are doar doi ani.

- A, curmic...

Bethany s-a oprit in mijlocul coridorului.

- Ce ai spus?

Dawson s-a incruntat.

- Aaa, am spus ,,cur mic': Sper can-a fost, aaa, jignitor.

- Nu. S-a uitat in sus la el, lucru care in sine era o realizare. Doar ca exact a a ii spun eu lui Phillip - cur mic. Asta e porecla lui.

Expresia lui Dawson s-a relaxat intr-un zambet.

- Pe bune? Ce mi to! Eu i Daemon ii spunem a a lui Dee. Nu-i place deloc.

Ea i-a incruci at bratele la piept is-a uitat in ochii lui.

- Te uiti mult la televizor?

- Doar cand ma obliga Daemon.

Doamne sfinte...

- Filme?

Zambetul lui a ajuns la ochi.

- Nu sunt prea mare fan. Imi place natura. Prefer sa fac o drumetie decat sa stau acasa.

Ea s-a gandit la pictura i la faptul ca prefera sa picteze, mai mult ca orice altceva. Mai era un singur lucru.

- 1ti place zaharul? Adica tot timpul trebuie sa mananci mult zahar?

El a ras.

- Da, mai ai intrebari? Trebuie sa se sune.

Dragostea pentru zahar trebuia sa insemne dragoste adevarata. Trebuia. Pe fata ei s-a intins un zambet atat de larg, incat ar fi trebuit sa se simta jenata.

- Nu. Asta-i tot.

-Bun.

A intins mana ii-a dat dupa ureche o uvita de par care ii scapase din coada. Atingerea incheieturilor degetelor lui pe pielea ei a trecut prin ea ca un fulger.

- Ce faci dupa ore? Vrei sa mergem sa mancam ceva?

- Credeam ca o sa facem asta duminica.

- Da, facem, dar asta fiindca am vrut sa-mi fac planul pentru weekend. N-are nicio legatura cu ziua de azi.

Ea a deschis gura i a scapat un hohot de ras. Doamne, era pur i simplu ... nu existau cuvinte. Mama ei o a tepta sa vina acasa imediat dupa ore, i asta trebuia sa faca. Aveau planurile pentru duminica, dar duminica parea a a de departe. Mai erau atatea zile...

S-a auzit soneria, i ea a tresarit.

- Bethany Williams.

I-a spus numele pe un ton glumet.

Ea a ridicat genele i a dat din cap ca nu.

-Da.

Bethany ar fi trebuit sa- i dea seama din prima clipa ca Dawson Black e belea cu B mare, o belea de un metru optzeci i doi, plus ni te mu chi zvelti i un zambet dezarmant.

Baietii sunt a a de complicati!

Iar baietii ca Dawson? A, mult, mult mai complicati.

Cei mai multi n-aveau nici jumatate din charisma radiata de el. Nu era nicio mirare ca il placea i ca deja se gandea sa-i spuna mamei ca mai sta putin la coala sa faca ceva la arte. 0 minciuna u oara, credibila, dat fiind ca facuse o groaza de activitati extracurriculare de mai multe ori pe saptamana cand erau in Nevada. Faptul ca era a a de dispusa sa minta in legatura cu el nu facea decat sa-i consolideze i mai mult ideea ca il place mult prea tare. $i nu vorbisera decat de cateva ori. Inca nu- i dadea seama daca asta e un lucru bun sau rau.

Nu se a teptase ca el sa-i intre a a repede pe sub piele. $i chiar nu fusese pregatita sa simta golul acela din stomac pe care il avea cand se uita dupa el cum da coltul pe coridor, spre ora lui de tiinte. Doamne... chiar ii era dor de el.

In mod sigur nu dupa el se uita peste umar pe hol, cand s-a oprit la dulapul ei inainte de pranz. Nup. 1n niciun caz. Mintea ei nu statea doar la baiatul pe care il intalnise de curand. $i in mod sigur nu compara fiecare nuanta de verde cu ni te ochi care straluceau ca smaraldul lefuit.

Bethany a fost distrata la celelalte ore, agitata, surescitata i tensionata precum ghemul de benzi de cauciuc pe care Simon Cutters 1-a tinut permanent in mana la ora de chimie. Cand 1-a

aruncat in sus pentru a cincizecea oara, ea a vrut sa i-1 ia i sa i-1 arunce pe ferestrele inceto ate de la clasa.

In sala de sport s-a holbat intruna la Dawson, care era la o alta masa i juca ping-pong cu Carissa, o fata tacuta, care avea cei mai mi to ochelari cu rama de baga pe care ii vazuse ea vreodata. Privirea i s-a intors imediat la el.

La naiba, reu ea sa faca dintr-un tricou alb simplu un obiect demn de veneratie.

La fiecare lovitura de paleta, tricoul se intindea pe mu chii fermi. Alerga? Mergea des la sala? Adolescentii nu au de obicei un corp atat de musculos.

Dawson a lovit din nou mingea spre Carissa. Ea a ratat lovi-tura i, in intervalul acela minuscul de timp cat ea s-a dus dupa minge, el s-a uitat la Bethany i i-a zambit.

Inima ei a sarit din piept. Nu e bine, o, nu e bine!

0 minge galbena de plastic a trecut pe langa capul ei, gata sa-i atinga obrazul.

Kimmy, partenera ei, i-a proptit mainile in olduri.

- Nici macar nu e ti atenta.

Ea a strans din ochi, fiindca intr-adevar nu era atenta.

- Scuze! a bolborosit i s-a intors sa caute pe jos mingea aia nenorocita, care ajunsese tocmai langa gradene. Ma due s-o iau.

Kimmy a oftat, studiindu- i unghiile ingrijite.

- Mda, doar nu-ti inchipuiai ca ma due eu.

Bethany a ignorat-o is-a dus dupa minge. Treaba asta cu holbatul scapa deja de sub control, i avea presimtirea ca o sa fie i mai rau. Chiar i acum i i stapanea cu greu dorinta ne-buna de a se uita peste umar, ca sa vada daca el se uita la ea. Simtea ca se uita. *N-o face!* Mu chii gatului i s-au crispat. *In niciun caz.* Ii zvacneau degetele pe paleta. S-a aplecat i. ..

0 mana aurie a ajuns la minge inaintea ei. Surprinsa, a facut un pas inapoi i a ridicat privirea... tot mai sus. De unde naiba aparuse *asta?* Era blondul pe care ii vazuse ieri pe hol - baiatul model-perfect, cu parul ondulat care-i cadea mereu peste ochii alba tri cristalini. Daca i i aducea bine aminte, fusese la eel putin patru mese distanta, i intre mese era eel putin un metru jumate. Nici nu-I vazuse mi candu-se, i nu era ca i cum ar fi putut sa nu observe o chestie a a superba umbland pe langa ea.

Sau poate ca avea doar o grava afeqiune Dawson la creier.

- Mmm, mersi ca mi-ai...

I-au zburat cuvintele cand i-a intalnit ochii. Raceala lor a facut-o sa inghete. Nu facea nimic sa- i ascunda antipatia. Ie ea, efectiv, din el i se catara pe pielea ei ca o duzina de paianjeni.

- Cum te cheama? a intrebat-o el pe un ton autoritar.

Bethany a clipit din ochi. Vocea lui se potrivea cu ochii. Fri-gida. Aspra. Plina de dispret i superioritate. La cealalta coala, fusese de mai multe ori tinta unor astfel de priviri, mai ales dupa ce se despartise de Daniel. El era eel popular...

Baiatul a ranjit.

- Ai nume, nu? Sau nu intelegi engleza?

0 fierbinteala puternica i-a cuprins obrajii, facandu-i ro ii ca cire ele, era convinsa de asta. A deschis gura, dar n-a ie it niciun sunet. Confruntarea nu era specialitatea ei, iar asta era o confruntare. OK, deci n-avea nicio problema sa se confrunte cu mama ei pe diverse chestii, dar cu altcineva? Mda, a ramas holbandu-se la el ca i cum era muta.

Els-a apropiat i, chiar daca avea impresia ca e nebuna fi-indca gande te asta, putea sa jure ca ies din el valuri de caldura ca i cum ar fi fost un soi de radiator electric. Pe fruntea ei au aparut picaturi de transpiratie.

- Te-am intrebat cum te cheama.
- Cum o cheama nu e treaba ta, a intervenit o voce melodioasa i profunda.

Dawson statea langa ea i se uita urat la celalalt baiat. A inclinat capul intr-o parte.

- Da-i inapoi mingea, Andrew!

Temperatura din sala de sport a urcat exploziv. Toti copiii se uitau la ei.

Buzele Jui Andrew s-au arcuit intr-o jumatate de zambet.

- Sau *tu* nu intelegi bine engleza? I-a intrebat Dawson.

Avea pe fata un zambet, dar dupa felul in care i se incordau mu chii, iti dadeai seama ca e gata sa-i smulga mingea celuilalt.

Toate astea pentru o minge de ping-pong? Absolut bizar. Bethany i-a dres glasul i a intins mana.

- Ma cheama Bethany. Acum vrei sa-mi dai mingea, te rog?
- N-a fost chiar a a de greu, nu? Andrew nu i-a luat o clipa privirea de la Dawson. 0 sa mai stam de vorba, a adaugat.
- Sau nu, a replicat Dawson.

Cu o spranceana ridicata, Andrew a lasat mingea sa cada in palma ei desfacuta. Apoi s-a rasucit pe calcaie i s-a dus la masa lui.

- Uau! a murmurat ea, ne tiind ce sa creada despre asta.

Dawson i-a dres glasul.

- E un pie cam... ei, da, Andrew e o jigodie de prima mana. Nu-1 baga in seama!

Bethany a <lat din cap i s-a uitat in palma, dupa care a icnit, ocata. Sfinte Sisoe!

Mingea de ping-pong se topise intr-un cerc neregulat.

CAPITOLUL 5

Complet ocata de ostilitatea pe care i-o aratase Andrew i de mingea de ping-pong bagata la microunde, Bethany a stat mult pana s-a spalat i s-a schimbat dupa ora de sport. Ceva era cu tipii a tia doi, parca ar fl comunicat prin intermediul privirilor asasine. Ii amintea de felul in care se purtasera Dawson i fratele lui in dimineata aceea. Adica privirile alea asasine aveau ceva special.

A clatinat din cap, i-a scos elasticul din par, s-a pieptanat, dupa care i-a pus peria in geanta i s-a intors, apoi a scos un mic tipat.

Kimmy statea in spatele ei, cu bratele ei subtiri incruci ate la piept. Buzele aveau atata gloss, ca pareau unse cu ulei.

- Doamne, m-ai speriat!

Bethany i-a luat geanta, i-a pus-ope umar i a a teptat ca ea sa spuna ceva. Orice. i iar a a teptat. Tacere. OK.

- Ai nevoie de ceva? Pentru ca intarzii.

- 1ntarzii la ce? a intrebat ea.

Bethany s-a uitat urat la ea. Ca i cum era treaba lui Barbie unde se duce i de unde vine ea. *Nu prea cred.* A trecut pe langa ea.

- Ne vedem maine.

- Stai! Kimmy a trecut repede in fata ei, blocand u a. E adevarat ca Dawson te-a invitat in ora ? a intrebat, dar nu a a teptat raspunsul. Fiindca am auzit in clasa cand te-a invitat, i prietena mea Kelly mi-a zis ca te-a invitat i azi.

Daca il auzise in clasa, de ce mai intreba acum?

- Uite, hai sa-ti dau un sfat!

Kimmy a zambit, intr-o incercare penibila de a parea draguta, ca i cum ar fi vorbit cu o prietena draga. Era atat de fals, absolut fals!

- Dawson e un fustangiu notoriu. A trecut prin toata coala i nu numai. i fratele lui la fel, le place sa- i bata joc de oameni. Se dau unul drept celalalt, daca intelegi ce vreau sa zic.

S-a simtit cuprinsa de dezamagire. Amintirea relatiei ei cu Daniel i-a revenit in minte. Vechile rani s-au redeschis i ea a izbucnit:

- i de ce imi spui mie asta?

Kimmy s-a uitat la ea cu privirea aia ,,tu e ti pe bune?':

- Tu e ti fata noua. De ce crezi ca e a a de interesat de tine? i-a plimbat privirea peste blugii i puloverul lui Bethany, ca i cum chiar n-ar pricepe. Vreau doar sa fac i eu o fapta buna pe ziua de azi i sa te previn. Baiatul ala... in fine, e versat.

Cu asta, Kimmy s-a rasucit pe calcaie i a plecat.

- Ce naiba? a spus Bethany cu glas tare, i vocea ei a rasunat in camera goala.

Toti sunt in coala asta a a prieteno i? Dumnezeule!

A inspirat adanc i a ie it din vestiar, spunandu- i ca nu trebuie sa ia prea mult in seama avertismentul lui Kimmy. Ar putea fi gelozie. Ar putea fi jigodism, pur i simplu.

Sau ar putea Ji adevarat, i-a susurat o voce malefica, enervanta. De ce ar fi surprinsa daca ar fi adevarat? N-ar fi. Ambii frati erau intruchiparea sexo eniei. Ar fi fraiera sa creada ca Dawson nu are o tona de foste iubite. A deschis u a cu un brand mai puternic decat era nevoie, intrebandu-se daca nu ar trebui sa anuleze intalnirea. Ultimul lucru de care avea nevoie era sa fie inca o gaura la cureaua lui, oricat de frumoasa e cureaua aia. Iar faptul ca situatia asta o irita atat de tare spunea multe.

Era indragostita pana peste cap.

Inima ei a inceput sa faca bum-bum cand l-a vazut. S-a oprit brusc, strangand in mana cureaua gentii.

- Hei!

El nu i-a zambit, nici n-a suras, s-a uitat doar la ea cu privirea aceea intensa.

- Voiam sa-mi cer scuze pentru prietenul meu.

Nesimtitul ala era prietenul lui?

- Nu e vina ta, dar poate...

- Mda, este, intr-un fel. S-a dezlipit de dulapul de care statea rezemat i i-a trecut mana prin par. tiu ca nu are sens, dar pur i simplu imi pare rau ca a fast a a de javra cu tine. i sper ca nu te-ai razgandit in legatura cu ie irea noastra. Nu ca te-a condamna pentru asta.

Acum chiar era confuza. Da, era gata sa se razgandeasca, dar nu din cauza lui Andrew. i, sincer, nu pricepea de ce e problema lui felul in care se poarta prietenul lui. Dar sinceritatea din vocea i din ochii lui Dawson au cucerit-o. Fustangiu sau nu, se simtea prost cand n-avea niciun motiv.

El a dat din cap incet, ca i cum tacerea ei ar fi fost un raspuns.

- OK, presupun ca asta e.

Ea a deschis gura, darn-a ie it niciun sunet. De ce i se tot intampla asta cu baietii din Virginia de Vest?

Statea in fata lui i se uita la el, voia sa-i spuna ca e OK i ca tot vrea sa mearga impreuna sa manance ceva, in ciuda logicii. Ca vrea sa iasa cu el i sa fie prieteni... poate chiar mai mult decat prieteni.

Dar nu a spus nimic.

El a schitat un zambet i a fa.cut un pas spre ea.

- Ai o hartie i un pix?

- Aaa, sigur.

A scos din geanta cele doua obiecte i i le-a intins. El a inceput imediat sa scrie ceva.

- Dawson, sincer, eu...

- E OK. Uite, a spus el, dandu-i inapoi pixul i hartia. E numarul meu de telefon. Suna-ma oricand, daca vrei. i inca o data, imi cer scuze!

Ea s-a uitat la bucata de hartie rupta din caiet, surprinsa sa vada ca scrisul lui e la fel de fluid i gratios precum ii sunt mi carile. Cand a ridicat privirea, Dawson deja disparuse.

Dawson era furios la culme. Ar fi vrut sa se duca la nemernicul ala i sa intre cu ma ina in casa lui. Faptul ca ii placea Volkswagenul lui Jetta a fost singurul lucru care 1-a oprit sa nu le mai dea o u a la casa. Ma rog, i Adam, geamanul eel bun, a a cum ii spunea el, era un tip destul de ca lumea. La fel i Ash, cand nu era cu Daemon.

Andrew avea o problema cu Bethany doar pentru ca il vazuse pe Dawson uitandu-se la ea la ora de sport, i, evident, fiindca era un bagacios nesuferit. Dintre toti luxenii care traiau in afara comunitatii, Andrew era singurul care parea mai potrivit pentru traiul in sanul comunitatii lor.

La jumatatea drumului spre casa, i-a bipait telefonul. Sperand ca e Bethany, i simtindu-se ca un prost din cauza asta, s-a dat pe spate i i-a scos iPhone-ul subtire din buzunarul blugilor.

i, normal, era de la scumpul lui frate. Mesajul era scurt i la obiect.

Vino acasa imediat.

0 parte din el ar fi vrut sa spuna ,,te bag in ma-ta" i sa se duca oriunde, numai acasa nu, dar la un moment dat tot trebuia sa ajunga acasa. Totu i, a incetinit aproape de viteza melcului, trecand in revista irurile de ma ini cu abtibilduri pe care scria ,,Femeilor adevarate le plac Fordurile" sau ,,Camionetele se descurca mai bine':

Drumul care mergea erpuit spre casa lui era lini tit i pustiu, ca i casele de pe el. Dar aleea din fata casei lui era plina. Grozav! S-a dat jos din ma ina i a trantit portiera.

0 ga ca intreaga de luxeni il a tepta inauntru. Fratele i sora lui, Adam, Andrew i Ash, ba chiar i Matthew era acolo, tutorele lor neoficial.

Dawson s-a rezemat de u a i i-a incruci at bratele la piept.

- Avem consiliu de familie? Ahia a tept sa va ascult argumentele.

Ochii lui Daemon au scaparat cu o lumina alba.

- Spune-mi ca nu e adevarat!

- Nu tiu la ce te referi.

Tolanit pe canapea langa Ash, Andrew a ridicat o spranceana.

- Erai gata sa te aprinzi tot la mine i sa ma iei la bataie pentru o fata. 0. Fata. De. Om.

Dawson a zambit.

- Zilnic imi doresc sa te iau la bataie, Andrew. Azi nu a fost o excep\ie.

Andrew i-a aratat degetul.

- Hai, hai, nenoroci...

- Terminal s-a rastit Daemon i s-a intors atat de repede spre Andrew, ca blondul i-a vazut toata via\a trecandu-i prin fa\a ochilor. Nici sa nu indrazne ti sa-1 jigne ti pe fratele meu!

Andrew a ridicat mainile i a spus:

- Bine, frate! Eu nu spun decat ca fra\iorul tau voia sa-mi tabaceasca fundul ca Chuck Norris pentru o fata.

Dawson regreta, intr-un fel, ca nu o racuse.

- Trebuie sa-\i aduc aminte ca tu ai *topit* o minge de ping-pong cu mana ta?

Ra\junea a intervenit, sub forma lui Matthew.

- E adevarat, Andrew?

Andrew i-a <lat ochii peste cap.

- Era doar o minge de ping-pong.

Matthew s-a incruntat.

- Stai pu\in! Toate astea s-au intamplat din cauza unei mingi de *ping-pong?*

- Nu, a spus Andrew, in acela i timp in care Dawson a spus ,,da".

- lncepe sa ma doara capul. Adam a oftat. Deja.

La fel i pe Dawson. i durerea lui de cap avea un nume. S-a uitat urat la Andrew.

- N-are legatura cu nimic. Nu tiu de ce e nevoie sa convocam o intrunire Captain Planet pentru asta.

Fratele lui i-a incruci at bratele, reflectandu-i pozitia ca intr-o oglinda.

- Are legatura cu Bethany?

- Da! a exclamat Andrew.

- Cine e Bethany? a intrebat Ash, parand plictisita, dar vocea ei era prefacuta.

Fara indoiala, se temea de o competitie pentru Daemon.

- E o fata...

- 0 fata? Dee a scos nasul dintr-o revista. Ce e cu fata asta? E draguta? 0 cunosc?

Ah, pentru numele lui Dumnezeu! Dawson a scos un geamat.

- Bethany e o fata de la coala. i nu vad ce-i a a mare chestie. Pur i simplu am stat de vorba cu ea.

Dee parea dezamagita.

- Deci n-o cunosc?

- Nu. Dawson incepea sa- i piarda rabdarea. Nu cred ca faci vreo ora cu ea.

- Dare om? Dee s-a uitat in jur, cu sprancenele arcuite. Deci sunt de partea lui Dawson aici. Ce mare chestie? Nu ca n-am avea voie sa...

Obrajii ei au capatat brusc culoarea macilor.

- Nu pricep, a incheiat ea.

- E adevarat ca nu exista reguli care sa ne impiedice sa avem... relatii, dar nu e intelept, a spus Matthew.

Avea aceea i fata pe care o avusese cu mai multi ani in urma, cand incercase sa le explice mecanismele sexului. Fusese oribil pentru toti.

- MA-ul e chiar impotriva, i nici nu prea are rost.

- E prea periculos pentru oameni, a spus Daemon, desfacandu- i bratele. S-a a ezat pe bratul fotoliului in care statea Dee. Daca MA-ul banuie te macar ca extraterestrul vrea sa scoata capul din pamant, fiinta umana e pa. Ca sa nu mai vorbesc de riscul de a-i da foe fetei.

Dawson i-a dat ochii peste cap.

- Dap, fiindca mi-am propus sa transform toate fiintele umane pe care le intalnesc in globuri disco, doar ca sa ma distrez.

Fratele lui s-a incruntat, semn clar de amenintare.

El a oftat.

- In fine, nu e a a mare chestie!

- L-ai amenintat pe Andrew din cauza ei? a intrebat Matthew, cu aerul ca spera sincer ca Dawson sa nu o fi facut-o.

Ei, atunci o sa- i tina gura, fiindca nu o sa-i placa raspunsul.

- Dawson?

- Posibil. ..

Andrew s-a uitat la el cu o privire lipsita de expresie.

- Eu a zice da.

Frate, cat i i dorea sa-1 pocneasca!

- Ce i-ai spus? 1-a intrebat Daemon, in timp ce Dee urmarea scena cu interes.

- Bine, a bombanit Dawson. I-am zis ca daca mai vorbe te vreodata cu Bethany, o sa-i var in gura o anumita parte a corpului.

Daemon a revarsat o gramada de bombe cu atrocitati obscene. i chiar creative, caci pana i Matthew parea impresionat. Dupa ce a terminat, a spus:

- L-ai amenintat pe unul de-ai no tri pentru o fata?

Dawson a ridicat din umeri.

lar ploaia de bombe cu injuraturi.

- Adauga asta la felul in care te uitai la ea, i avem o problema.

- Cum se uita la ea? a intrebat Dee, caraghios de inocenta.

Toti au scos un geamat.

- Ce e? a intrebat ea.

- Se uita la ea de pami...

A urmat o pauza ciudata, ca i cum Daemon n-ar fi tiut cum sa formuleze, ca i cum el nu s-ar fi uitat niciodata a a la o fata - i nici nu se uitase.

- De parca e o friptura apetisanta i el moare de foame.

Dawson a ridicat din sprancene. A a se uita el la Beth? Ca i cum ar fi fost o friptura?

- Tu nu te uiti niciodata a a la mine, s-a imbufnat Ash.

Daemon s-a uitat la ea. In niciun caz *a a.*

- In fine, a spus Dawson. In afara de faptul ca acum o sa ma gandesc la friptura de cate ori o sa ma uit la Bethany, nu s-a intamplat nimic. Mi-e simpatica. E mi to. ice? N-aveti de ce sa va faceti griji.

Fratele lui s-a incruntat i s-a uitat la Andrew.

- Tu ce i-ai spus fetei?

Andrew nu a raspuns.

- 0 tot intreba cum o cheama, ca un ciudat.

Dawson a oftat, satul de discutie.

- Pai, mie asta mi se pare o ura obi nuita de oameni. Adam s-a uitat urat la fratele lui. 1-ai pus pe toti pe jar fara motiv. Nu e mare scofala.

N-o fi mare scofala pentru ei, dar pentru el? Dawson ar fi vrut sa nu fie. I se prabu isera umerii cand s-a indreptat spre scari, incheind discutia. Orice ar fi fost intre el i Bethany se

terminase inainte sa inceapa. S-a uitat peste umar, incercand sa ignore greutatea care incepea sa-i striveasca pieptul.

- Nu aveti de ce sa va faceti griji. Multumita lui Andrew, fata nu mai vrea sa aiba de-a face cu mine.

Andrew parea mandru.

- Deci, da, n-aveti de ce sa va ingrijorati.

CAPITOLUL 6

Bethany privea tinta hartia mototolita pe care era scris numarul lui Dawson. Trecuse de zece, era tarziu, poate prea tarziu ca sa-1 sune acasa, daca i parintii lui erau ca ai ei. i chiar n-ar trebui sa-1 sune acum, mai ales daca cele spuse de Kimmy erau adevarate.

Dar de cand incepuse ea sa creada pe cuvant o persoana total necunoscuta?

De cand ar fi trebuit s-o asculte pe fata care ii spusese ca Daniel o in ala, chiar de atunci. Bethany nu o ascultase, i ajunsese sa-1 gaseasca tocmai in biblioteca cu alta fata, mainile lui erau unde nu trebuie, i o saruta de parca ar fi incercat sa innoade codita unei cire e cu limba.

Vineri, inainte de serbarea colara.

Scarba!

S-a uitat pentru a mia oara la bucatica de hartie, dupa care la telefon. *Sa-I sun? A putea sa-1 sun? 11 sun?* Privirea **is-a** indreptat spre evalet.

Chiar i pe intuneric, Dawson se uita la ea. Linia ferma a obrazului, pometii largi, nasul i buzele cu colturi putin ridicate, toate erau ale lui. Dar ochii erau total gre iti. Oricate amestecuri de culoare incercase, nu reu ise sa redea nuanta potrivita de verde.

i-a intors din nou privirea spre bucata de hartie.

S-a hotarat sa bage numarul in telefon, i atat. Ce a racut mai departe degetul ei, apasand *send*, i-a scapat complet de sub control.

In timp ce inima ei racea sarituri in piept, a ascultat cum telefonul suna o data... apoi de doua ori.

- Alo?

0 voce joasa la capatul firului.

Rahat! Bethany nu voise sa-l sune. Chiar nu voise. Nu i i controlase degetul. i s-a trezit, in plus, ca e muta. Iar.

La capatul firului s-a auzit cum se inchide o u a.

- Bethany?

Ea a clipit.

- Cum... cum de ai tiut ca sunt eu? Nu ti-am <lat numarul.

Rasul acela ce parea u urat a racut-o sa zambeasca.

- Nu dau numarul meu prea multor oameni. A a ca tu e ti singurul numar necunoscut care putea sa-mi tie telefonul.

Uimirea a racut-o sa sara in fund pe pat, cu picioarele atarnate.

-Nu?

- Nu, ce?

- Nu dai numarul multor oameni?

i, fratilor, zau daca nu era asta un inceput superb de conversatie! Daaa.

- A, nu, nu-l dau.

S-a auzit un scartait de arcuri, i tot corpul ei a luat-o razna cand i 1-a imaginat brusc in pat. Trebuia sa inchida urgent telefonul, dar el a continuat:

- De fapt, nici nu-mi aduc aminte cand i-am dat telefonul meu unei fete.

0 parte din ea ar fi vrut sa il creada, dar nu era chiar atat de proasta.

- Hmm, o sa flu sincera cu tine.

- Bun. Vreau sa fii sincera cu mine.

Ea a inchis ochii.

- Mi-e greu sacred ca nu le dai numarul fetelor.

- Nu ildau.

Alte scartaituri, ca i cum s-ar fi a ezat mai bine.

- Dar asta nu inseamna ca eu n-am numarul *lor*.

Ceva ca un fier ro u i-a intepat ochii. Nu. Poate. Fi. Gelozie.

- E vreo diferenta?

- Clar, a spus el. Daca-i dau cuiva numarul, inseamna ca poate sa ma sune cand vrea. In general, nu prea-mi convine asta. Daca ai numarul cuiva, e altceva. Ai inteles ce vreau sa spun?

A trecut o secunda. Dap, a inteles. Adica el da numarul doar persoanelor de la care vrea sa primeasca telefon. Nu ori-cui. i, cum-necum, intrase i ea in grupul acestor privilegiati.

- Ah, OK. Aaa, mersi?

Dawson a ras.

- Oricum, ma bucur ca ai sunat. Nu ma a teptam.

Nici ea.

- Ma gandeam ca dupa povestea cu Andrew...

- Ciudatenia prietenului tau n-are nicio legatura cu tine. Hotarandu-se sa fie sincera, a inspirat adanc. De fapt, azi vo-iam in continuare sa mergem impreuna la masa.

Fiindca sunt o idioata.

- i am fost oarecum dezamagita ca ai plecat.

Fiindca sunt complet idioata.

- Deci, dap, asta am vrut sa-ti spun.

S-a a ternut intre ei tacerea, i Bethany a regretat imediat ca deschisese gura aia mare a ei.

- OK. Poate ca am interpretat gre it...
- Nu. Nu! a spus el repede. Sunt doar surprins. Am crezut ca... Nu conteaza. Mai vrei sa ie im duminica la masa?

-Da.

Vocea i-a sunat ca o oapta cu respiratia taiata, ca i cum abia urcase scarile in fuga... sau ca i cum ar avea ca meserie sexul la telefon. Cat de jenant!

- Dar maine?

Bethany a ras.

- Nu... nu mai ai rabdare pana duminica?
- Nu, la naiba! E complicat sa te cunosc cand avem la dispozitie doar cateva minute inainte de ora ca sa vorbim. S-a oprit i, frate, bai, frate, vocea lui s-a redus la o oapta care a facut-o sa se infioare. i eu chiar vreau sate cunosc!

Ceafa ei s-a lovit de pernele tari de pe pat. Avea de luat o hotarare. Sa aqioneze tinand cont de ce ii spusese Kimmy i de vechile ei temeri, sau sa se lase purtata de val, oriunde ar duce-o.

Cu ochii in tavan, i-a stapanit un zambet larg i prostesc.

- Acum putem sa ne cunoa tem, nu?

Un alt hohot de ras ragu it a ametit-o.

- Imi place directia spre care ne indreptam.

i ei la fel.

Daemon cutreiera padurile care inconjurau casa lor. Vanturile puternice se repezeau in jos de pe muntii inalti i se izbeau direct in el. La naiba, era frig afara. A a de frig, ca i-ar fi dorit sa- i fi luat i el o geaca, macar o data in viata lui.

i-a bagat mainile in buzunarele blugilor is-a uitat la lacul inghetat, unde fusese de nenumarate ori. Luna se reflecta in gheata, aruncand o lumina argintie, care il facea sa se gandeasca la o lama de cutit bine polizata.

Dat fiind ca era in patrulare, ultimul lucru pe care ar fi trebuit sa-l faca era sa stea aici i sa se gandeasca la viata amoroasa a fratelui sau, ca o fatuca bagacioasa. Mai era un arum pe undeva, pe acolo. Nu mai vazuse vreunul de cand il smulsese pe acela de pe fratele lui i il terminase, dar tia ca era acolo, o simtea in oase. Ma rog, in oasele lui umane. In fine.

Dar in loc sa se concentreze asupra verificarii zonei, a a cum ar fi trebuit, el i i facea *griji*... in timp ce fratele lui se odihnea in dormitorul lui caldut. Sus, acolo, fara sa aiba idee ca Daemon tie ce face.

Ca vorbe te la telefon cu fata aceea, Bethany.

Nu ca vorbitul cu fetele era cod ro u. Dar cand mai adaugai la asta felul in care Dawson se uita la ea, cum ii ceruse lui Daemon in clasa sa stea deoparte, i pe urma cum il amenintase pe Andrew? Mda, era o problema.

0 mare problema.

i-a scos o mana din buzunar i i-a trecut-o prin parul biciuit de vant. Fratele lui fusese intotdeauna eel care face ce vrea. Nu pentru ca n-ar fi dat doi bani pe nimeni, ci pentru ca a a era el, foarte puternic. Daca era vreunul din ei dispus sa fie renegat de seniori i fortat sa- i traiasca restul vietii in exil, acela era fratele lui.

Daemon s-a rasucit i a a teptat sa-i explodeze capul, sau ceva. Pentru ca simtea nevoia de actiune, i-a lepadat pielea umana inainte sa faca vreun pas. In forma lui naturala, nu era decat lumina i mai rapid ca aerul.

A traversat lacul in viteza, indreptandu-se catre stand. Cand va ajunge acolo, va trebui sa- i mai ascunda stralucirea, dar era eel mai bun loc din care putea urmari umbrele i mi carea lor.

Urcand spre varfuri, i-a trecut in revista optiunile.

Sa-I incuie pe Dawson in casa, sa nu-Imai lase sa mearga la coala, i in felul acesta sa n-o mai vada pe fata.

S-o sperie rau pe fata, ca sa stea departe de Dawson.

Sa arunce toate telefoanele i sa-i taie lui Dawson cauciucurile de la ma ina.

Mda, planurile lui nu erau a a de bune. In primul rand, nu era adeptul incarcerarii. Anii aceia petrecuti in New Mexico sub controlul MA-ului fusesera suficienti pentru toti. In al doilea rand, avea o rautate in el de dimensiunea Marelui Canion, dar nu putea sa se apuce sa ameninte fetele. i ultimul, Dawson abia i i luase telefonul, dupa ce Dee i-l bagase din gre eala la microunde pe celalalt, iar daca Jetta lui ar pa.ti ceva, ar incepe sa planga.

Poate ca nu era nimic de racut. Poate ca reactia lor fusese exagerata. Nu era prima oara cand Dawson ie ea cu o fiinta umana. La naiba, chiar i el racuse asta de cateva ori! Orice, numai sa mai scape de Ash.

Nu era ca i cum Dawson ar fi fost indragostit de fata aia, slava Domnului!

Simtindu-se mai bine, a ta nit ca un fulger pe versantul muntelui. Era un simplu amor, i va trece.

Dawson i fata se tiau doar de cateva zile. Nu era ca i cum ar fi prea tarziu, sau ceva.

Nu?

Candi-a bipait telefonul in ureche, Bethany s-a uitat la el i s-a incruntat.

- Stai putin. lmi moare bateria. Sa nu pleci nicaieri!

A urmat un hohot de ras ragu it.

- N-aveam de gand.

Ea s-a aplecat, a bagat incarcatorul in priza de pe perete, dupa care s-a rezemat iar de perne.

- OK. Deci ai locuit in Colorado, in New Mexico i in Dakota de Sud?

- Dap. i la New York.

- Uau! Parintii tai se muta din cauza serviciului, sau ceva?

Tacere, dupa care:

- Mda, se poate spune i a a.

Ea s-a incruntat i a ciupit cuvertura. Nu era chiar un raspuns. El avea obiceiul sa faca asta cand intrebarea devenea prea personala.

- OK, deci, unde te-ai nascut?

Au scartait arcurile patului inainte sa raspunda.

- Familia mea s-a nascut pe o mica insula din Grecia. Nici nu tiu daca are nume.

- Uau! S-a intors pe o parte, acum zambind. Ei, a a se explica.

- Ce se explica?

Tonul lui era marcat de curiozitate.

- Voi doi nici macar nu pareti. .. reali.

La rasul lui, a ro it.

- Vreau sa spun, pareti straini. Ca i cum veniti din alta parte.

Alt hohot de ras, dupa care:

- Mda, venim din alta parte.
- Dar cred ca era superb. Grecia? Intotdeauna mi-am dorit sa merg acolo.
- Nu-mi amintesc prea multe, dar mi-ar placea sa ma intore acolo. Dar destul despre mine! Te-am vazut azi desenand la ora de arta.

Ea i-a rasucit pe deget cablul telefonului.

- Florile din vaza?
- Da, a spus el. Prate, ai un talent fantastic! Arata exact ca modelul pe care il pusese doamna Pan pe tabla. Al meu ziceai ca e o trompa de elefant care mananca iarba.

Bethany a chicotit.

- Nu era chiar a a de rau.
- E ti draguta, dar tiu ca minti. Desenezi mult?

-Nu.

Privirea i s-a indreptat spre pictura din colt.

- De fapt, pictez.
- Ce tare - unreal talent! Mi-ar placea sa-ti vad picturile.

Ar muri de o suta de ori inainte sa i-o arate pe ultima facuta.

- A, nu sunt chiar a a de priceputa.
- Cum zici tu, a raspuns el.
- Tu de unde tii? Nu poti sa judeci dupa ni te flori.
- 0, tiu, pur i simplu. Asta-i talentul meu, in caz ca te intrebai. Pur i simplu tiu lucruri.

Ea i-a dat ochii peste cap, dar zambea.

- Ce talent special!
- tiu. i eu ma mir.

A urmat o respiratie u oara.

- Pun pariu ca e ti genul de baiat care nu se sperie de nimic, este?

- A, nu, exista chestii care ma sperie.

- Cum ar fi?

- Papu ile Muppets, a venit raspunsul lui solemn.

- Ce? Ea a ras. Papu ile Muppets?

- Da. Chestiile alea sunt inspaimantatoare. i tu razi de mine.

Ea a zambit.

- Scuze! Ai dreptate. Papu ile Muppets pot fi inspaimantatoare. A inchis ochii i i-a stapanit un cascat. Ar trebui sa inchidem.

Oftatul lui s-a auzit bine.

- tiu.

- OK, pai, atunci ne vedem... S-a uitat la ceas i a ras. Peste vreo cinci ore, nu?

- Da, te a tept.

Doamne, cat i-a placut cum a sunat asta! *El* o a teapta *pe ea.*

- OK. Bine...

- Stai!

Tonul lui parea presant.

- Nu vreau sa inchizi.

Ei i s-a oprit respiratia.

- lti sustin parerea.

Rasul lui a incalzit-o.

- Bun. Spune-mi ce-ti place sa pictezi!

i ea i-a spus. Au vorbit pana au adormit cu telefoanele tinute intre umar i obraz.

CAPITOLUL 7

Incapabil sa- i aduca aminte cand fusese ultima oara atat de aproape de hiperventilaVe, ceea ce era uluitor, fiindca el, de fapt, nu avea nevoie sa respire, s-a uitat la telefon. Din nou.

Mesajul lui Bethany nu se schimbase in cele treizeci de secunde care trecusera de cand ii vazuse. Potrivit cuvintelor din telefon, Bethany abia a tepta intalnirea lor de la ora doua, pentru pranz. tia ca nu o sa renunte la ea, mai ales ca vorbisera la telefon de miercuri incoace in fiecare seara.

Dar era la fel de agitat ca un pisoi cu coada lunga intr-o camera plina de balansoare.

i-a aruncat privirea spre bard. Mai erau treizeci de minute. Sa intre de pe acum? Sa ocupe unul dintre separeurile de langa emineu? Lui Bethany i-ar fl placut acolo, s-a gandit el, a a ca a intrat.

In timp ce o a tepta, a jucat o runda de FreeCell pe telefon. A pierdut. A mai jucat una i, pentru ca ridica privirea ori de cate ori suna clopotelul de deasupra u ii, a mai pierdut doua runde.

Dumnezeule, parca nu mai fusese niciodata la o intalnire! Daca tot continua in ritmul asta, o sa ajunga sa palpaie precum Luminile Nordului. Nu e bine.

Cand s-a auzit iar clopo\elul i a ridicat capul, toti nervii din corpul lui s-au incordat.

Era Bethany.

Ochii ei caprui i calzi s-au uitat la forma\iunile stancoase din centrul restaurantului, apoi prin sala i, in cele din urma, la separeul pe care il gasise el, langa emineu. Cand i-a intalnit privirea, i-a zambit, i astfel i-a extras toata maduva din oase... intr-un sens bun.

In timp ce se indrepta spre separeu, nu avea ochi decat pentru el. Cu alte cuvinte, nu 1-a vazut pe tipul care parea student cum o urmarea cu privirea. Lui Dawson nu i-a placut deloc felul in care omul ala se uita la Bethany. De parca nu mai vazuse pana atunci o femeie, iar Dawson era mai mult decat dispus sa se prezinte. S-au trezit in el toate instinctele de aparare a teritoriului. A avut nevoie de toata stapanirea sa nu se ridice ca sa-1 faca pe individ una cu podeaua veche din lemn.

- Hei! a spus Bethany i i-a scos puloverul gros. Pe dedesubt avea o maleta care i se mula pe trup. Nu a tep\i de mult, nu?

Fortandu- i ochii sa priveasca in sus, el a zambit.

- Nu, abia am ajuns.

Ea s-a a ezat pe bancheta i i-a dat parul dupa urechi. Lui Dawson ii placea la nebunie cand W lasa parul liber, revarsat pe umeri. Ea s-a uitat prin restaurant i i-a mu cat buzele.

- E foarte dragut aici. lmi place. Cumva primitor.

- E chiar placut. Mancarea e super. i-a dres glasul; ii venea sa- i dea palme. Ma bucur ca ai venit.

Ea i-a intors privirea spre el.

- i eu ma bucur.

A aparut ospatarita i i-a salvat de la tacerea stanjenitoare cat au comandat bauturile.

- Vii des aici? 1-a intrebat ea dupa plecarea ospataritei.

Dawson a <lat din cap.

- Venim cam de doua ori pe saptamana.
- Cu fratele i sora ta?
- Da, Dee i cu mine venim joia, i toti trei venim miercurea. A ras. E destul de trist ca venim aici atat de des, de fapt.
- Parintii vo tri nu prea gatesc?

Ah, o intrebare-bomba, <lat fiind ca parintii lor murisera inainte ca vreunul dintre ei sa vada cum arata.

- Nu, nu gatesc.

Ospatarita s-a intors i le-a pus paharele pe masa. Au comandat o pizza la cuptor, cu extra ardei i sos mai putin, i ni te grisine.

Bethany s-a jucat cu paiul, indoindu-1 in sectoare mici, astfel incat cand a terminat arata ca un acordeon.

- Mama mea traie te ca sa gateasca, jur! in fiecare zi cand vin acasa gasesc fursecuri, paine proaspata sau vreo prajitura.

in pieptul lui s-a ivit o senzatie necunoscuta, de jind profund. Cum ar fi sa ai acasa o mama i un tata? Ei nu-1 aveau decat pe Matthew, care nu ca nu insemna nimic, sau ceva, dar nici ma.car nu locuia cu ei. Cel putin nu de la treisprezece ani, cand se considerasera suficient de maturi ca sa se descurce singuri. Matthew probabil i-ar fi tinut langa el pentru totdeauna, dar Daemon simtise nevoia sa aiba casa lui.

- Trebuie sa fie... placut, a spus el.
- Este. Ea a invartit paiul, izbind cuburile de gheata de pahar. Acum gate te i mai mult, de cand tata lipse te aproape

toata saptamana i fratele ei sta la noi. Gatitul este mecanismul ei de adaptare.

Aducandu- i aminte ce ii povestise despre omul acela, el a compatimit-o. Luxenii nu se imbolnavesc. Adica, niciodata.

- Ce mai face?

- Mai bine. Doar ca arata... mai rau decat se simte, cred eu.

Pe fata ei a aparut o jumatate de zambet in timp ce urmarea dansul cuburilor de gheata.

- Ma simt prost, pentru ca nu tiu ce sa-i spun. Adica, nici nu prea il cunosc, iar el trece prin... episodul asta care ii distruge viata, i orice ii spun suna penibil.

- Sunt convins ca se bucura doar pentru ca e ti acolo.

- Crezi?

in tonul ei rasarise speranta.

- Da, cred.

Vrand s-o asigure, s-a intins peste masa ii-a acoperit mana libera cu palma lui.

0 unda de oc a trecut prin mainile lor i Bethany a scos un tipat inabu it. A ridicat ochii i mana cu care tinea paiul a tresarit cand li s-au intalnit privirile. Paharul s-a inclinat spre ea; continutul lui era gata sa se verse.

I-a dat drumul la mana i a prins paharul exact cand se pregatea sa cada. Un pie de lichid a sarit din el cand 1-a a ezat pe masa.

- Cu grija! a murmurat el.

Bethany s-a uitat la el cu gura cascata.

- Cee?

Ea a clipit.

- N-am... nici n-am vazut cand ai mi cat bratul. Acum ma tineai de mana, i in secunda urmatoare prindeai paharul.

Ah! Rahat! Cateodata pur i simplu nu statea sa se gandeasca. 0 fiinta umana n-ar fi putut sa opreasca, probabil, paharul din zborul de kamikaze catre poala ei. Fortandu-se sa zambeasca, a incercat s-o dea pe gluma.

- Am ni te reflexe date naibii.

- Vad, a murmurat ea, dupa care a luat un ervetel i a ters masa. Ar trebui sa faci un sport Sau ceva.

Ha! Da, asta nu se va intampla. Ar demola oamenii, chiar daca s-ar retine. Din fericire pentru el, Bethany a parut ca-i accepta explicatia i conversatia a alunecat spre discutiile relaxate care ii tineau cu orele la telefon. Cand a venit pizza, au inceput amandoi sa manance. El a ras cand a vazut-o ca inmoaie grisina in sos de pizza. Era un lucru pe care il faceau el i Dee.

i gandul la sora lui trebuie s-o fi chemat cumva, pentru ca s-a auzit clopotelul i el a simtit prezenta cunoscuta. Cu ochii lipiti de u a de la intrare, mai, mai ca n-a cazut din separeu cand banuiala lui s-a confirmat.

Dee era acolo. i nu era singura. Era cu Adam. Sprancenele lui Bethany s-au incruntat cand i-a vazut expresia. S-a uitat peste umar i a strans din buze.

- Ea trebuie sa fie sora ta... cu, aaa, prietenul tau eel simpatic.

Te rog, nu veni aici! Te rog, nu veni aici!

- Ea e Dee, dar acela nu e Andrew. E fratele lui, Adam.

Ea a intors repede capul spre el.

- Gemeni?

- Tripleti, la fel ca noi.

Privirea lui s-a indreptat din nou spre u a restaurantului. iiii .....rugaciunile lui nu au fost ascultate. Dee i-a intalnit privirea i a facut ochii a a de mari, de parca l-ar fi vazut pe

pre edintele Statelor Unite. A venit direct la ei, cu Adam la remorca. Potopul de injuraturi din mintea lui Dawson 1-ar fl facut mandru pe Daemon.

- Imi pare tare rau! Jur ca nu i-am invitat eu!

Beth i-a lasat capul intr-o parte.

- E OK. Nu-ti face probleme!

Nu- i facea prea multe probleme in legatura cu felul in care se vor comporta Dee i Adam. Amandoi sustineau total Echipa Oamenilor, dar sora lui... s-o tina Dumnezeu, dar uneori era greu de suportat.

Dee s-a oprit in fata mesei, i ochii ei verde-padure s-au plimbat de la Dawson la Bethany.

- Ce surpriza totala sa te gasesc aici! N-aveam idee ca vii. Daca ai fl zis ceva, cum ar fl zis orice frate normal, eu i Adam am fl venit cu tine. Dar acum pa.rem ni te hartuitori, fiindca ai ajuns inaintea noastra. Dee a inspirat adanc. i ai companie. Deci iti stricam i. .. intalnirea? E o intalnire, sau stati a a, ca intre prieteni?

Dawson a mi cat buzele, dar n-a ie it niciun sunet, statea cu ochii la Bethany, care se uita cand la unul, cand la celalalt cu un zvacnet u or al buzelor, de parca i-ar fl stapanit un zambet.

- Aha, absenta raspunsului inseamna ca e o intalnire. Dee a zambit i i-a aruncat parul peste umar. Apoi s-a intors spre Bethany i a facut alt numar de aerobica verbala. Deci tu e ti fata cu care sta Dawson la telefon o jumatate de noapte? El crede ca eu nu tiu, dar tiu. In fine, tu trebuie sa fii Bethany Williams. Nu ne-am intalnit. I-a intins mana subtire. Eu sunt Dee.

Bethany i-a strans-o.

- Imi pare bine sa te cunosc... i, mda, presupun ca eu sunt fata.

Sora lui i-a strans mana lui Beth, i stransoarea aceea i-a zgaltait *tot* corpul, Dumnezeule!

- E ti foarte draguta. i deja imi dau seama ca e ti fata buna, ceea ce e bine, fiindca Dawson e fratele meu preferat, i daca...

- Ho, fata, mai incet!

Adam i-a pus mana pe umar. Ochii lui plini de intelegere i-au intalnit privirea lui Dawson.

- Noi am venit doar sa ridicam o comanda.

Dawson a oftat u urat.

- 0, ce pacat! a spus Bethany.

i chiar parea sincera. Uau! Majoritatea oamenilor s-ar fl prabu it la pamant epuizati pana acum.

- Puteam sa stam impreuna la masa.

Zambetul lui Dee era de dimensiunea unui autobuz Volkswagen.

- Am avut dreptate! E ti draguta. S-a intors spre fratele ei, cu sprancenele arcuite. De fapt, cred ca e ti prea draguta pentru el.

- Dee, a mormait Adam.

Dawson a zambit.

- Parca eram fratele tau preferat.

- E ti. Cand vrei sa fii. S-a intors din nou spre Bethany. Pai, o sa va lasam la...

N-avea cum sa iasa din asta, iar Dawson nu voia sa ascunda ce face. Rostirea acelui cuvant avea sa declan eze o groaza de rahaturi, dar avand in vedere ca toata lumea banuia ceva deja... ah, ce mai conteaza!

- E o intalnire, a spus Dawson.

Dupa care, a vrut sa strige asta in gura mare.

Bethany a ro it.

Adam a luat-o de mana pe Dee i a tras-o spre tejghea. S-a uitat peste umar i a rostit fara vorbe: *Scuze!*

- Deci...

Dawson a oftat zgomotos, intrebandu-se cine va mai intra pe u a aceea. Daemon. Doamne, Dumnezeule!

- Asta ar fi sora mea.

Bethany i-a sprijinit obrazul in palma i a zambit. Ii jucau ochii.

- lmi place.

- Are o gura... bionica.

Ea a chicotit.

- Mi se pare tare draguta!

- i hiperactiva.

Ea 1-a plesnit u or peste brat is-a rezemat de spatar.

- Iar Adam e mult mai simpatic decat fratele lui.

- i o hiena turbata e mai simpatica decat Andrew, a replicat el. Cand eram mici, m-a incuiat odata intr-un dulap vechi. M-a tinut acolo ore in ir.

- Ce? Dumnezeule, e groaznic!

A urmat o pauza.

- Deci, sa revenim la faptul ca exista doua randuri de tripleti intr-un ora cat o nuca. Ciudat, nu?

Nici nu avea idee. Erau o groaza de tripleti pe langa ora ul asta, dar stateau in comunitatea luxenilor din adancul padurilor care inconjurau Stancile Seneca i erau rareori vazuti de oameni. Doar unul sau doi dintre gemeni lucrau printre oameni. Siguranta statea in numarul lor, iar seniorilor le placea sa-i controleze pe toti. Cel putin a a credea Daemon.

- Familiile noastre sunt prietene de ani de zile. Cand ne-am mutat aici, s-au mutat i ei.

Era eel mai apropiat lucru de adevar.

In ochii ei s-a aprins un Hear de interes. Pe urma 1-a intrebat despre Daemon. Sa i-1 descrie pe Daemon lui Bethany era la fel de simplu ca incercarea de a pa i pe un teren minat in timpul razboiului. Erau acolo de mai bine de doua ore, lucru care le-a adus o multime de ocheade nerabdatoare din partea personalului, care voia, probabil, sa elibereze masa.

Cand a venit, in sfar it, momentul sa plece, Dawson i-a dat seama inca o data ca nu ar vrea sa se desparta. A ramas langa ma ina ei, invartindu- i cheile pe deget.

- M-am simtit foarte bine, a spus.

Obrajii ei erau imbujorati de vant. Dragut! Ea s-a uitat in ochii lui, dupa care i-a ferit privirea.

- Ar trebui sa mai facem asta, a raspuns.

- A a am de gand.

Dawson ar fi vrut s-o sarute. Exact atunci. Exact acolo. Dar s-a stapanit i a imbrati at-o penibil, ca un baiat bun.

- Ne vedem maine?

0 intrebare stupida, din moment ce maine se duceau la coala.

Bethany a dat din cap, s-a ridicat pe varfuri i s-a sprijinit cu mainile de pieptul lui. S-a apropiat de el i 1-a prins cu mana de ceara. El nu a indraznit sa se mi te. i-a lipit buzele de obrazul lui.

- Vorbim disearii?

El a aplecat capul, inspirand mirosul curat al piirului ei. Cand era atat de aproape de ea, se simtea ca i cum ar fi fost in forma lui adeviirata, i a deschis ochii, doar sii se asigure ca nu trecuse pe stralucire.

- Normal, a murmurat el i a pus mana pe bratul ei, trecandu- i u or degetele peste mana micuta lipita de pieptul lui.

Un cutremur a strabatut corpul ei i al lui, iar el s-a incordat.

- Deci, ce facem diseara?

Ea a ras i s-a desprins din imbrati area lui.

- Tu ma suni pe mine.

Dawson a facut un pas spre ea, cu capul plecat. Felul in care s-a intensificat imbujorarea ei ii racea sa- i doreasca s-o atinga din nou.

- Da, exact.

- Bine. Ea s-a dat putin cate putin in spate, pana cand a ajuns in cealalta parte a ma inii i a deschis u a. Pentru ca acum, sincer, nu cred ca pot sa mai adorm rara sa-ti aud vocea.

Gandurile lui Dawson au zburat. Nu a putut decat sa stea acolo i sa se uite dupa ea cum pleaca. i doar cand a fost convins ca ea nu ii mai poate vedea i-a lasat buzele sa se desfaca intr-un zambet atat de larg, ca ar fi racut-o de ru ine i pe Dee. S-a intors pe calcaie i a pornit spre Jetta, dupa care s-a oprit brusc. Firi oarele de par de pe ceara s-au ridicat, iar asta nu avea nicio legatura cu vantul.

Cineva se uita la el.

Dawson a scanat parcarea in lumina difuza. Era aglomerata, plina de camioane i de ma ini indecent de mari. Una dintre ele ie ea in evidenta.

Un Expedition negru, cu geamurile intunecate, stationa mai in spate, cu motorul pornit.

A fost cuprins de furie atat de repede, incat a fost gata sa- i piarda controlul. i ce le-ar mai fi placut asta urmaritorilor lui. Un luxen care face un numar de striptease in fata oamenilor. Nenorocitii de la MA! Era obi nuit cu verificarea lor, care de fapt era hartuire. Azi nu era altfel. Doar ca ii vazusera cu Bethany, i cand s-a rasucit pe calcaie i s-a indreptat spre

ma ina lui, a avut nevoie de toata puterea pentru a se stapani sa nu se duca sa le aprinda fundurile.

Trei zile mai tarziu, i Bethany inca mai plutea dupa ziua de duminica. Era siropos ca naiba, dar plutea de parca avea nori sub picioare. A ajuns tarziu la dulap, inainte de pauza de pranz, i a stat acolo pe holul pustiu, schimbandu- i cartile. Zambetul era pictat pe fata ei, i nu avea limite. Fericirea ei de maniac avea un nume, i. ..

- Hei, salut! a spus Dawson, i respiratia lui i-a incalzit urechea.

A scos un mic tipat, s-a intors i a scapat cartea. i-a dus mana la piept i s-a uitat la Dawson cu ochii mari.

- Cum ai... cum Dumnezeu? Nici macar nu te-am auzit.

El a luat cartea de jos ii-a intins-o, dupa cares-a rezemat de dulapul de alaturi, ridicand din umeri cu un aer mecheresc.

- Ma mi c fara zgomot.

Fara zgomot era putin spus. i un oarece daca ar stranuta pe coridoarele acelea ar starni ecouri. Bethany i-a bagat cartea in geanta. Pe urma a avut o revelatie.

- Ce cauti aici?

Pe buzele lui a aparut un zambet lenevos.

- Ma due la masa.

- Stai putin! Nu ai ore acum?

El s-a aplecat, respirand acela i aer ca ea, iar asta i-a taiat rasuflarea. Zambetul acela afurisit, din coltul gurii, ii facea chestii curioase. Mai fusesera o data la masa, marti, i se despartisera rara un sarut - un sarut adevarat. Dar cand fruntea lui i-a atins fruntea, chiar a crezut ca o s-o sarute fix acolo, pe hol.

i Bethany era absolut OK cu asta.

- Am ora de studiu individual, a spus el, inclinand putin capul intr-o parte, ca buzele lor sa fie aliniate. i am facut o vraja ca sa ies din clasa. Voiam sa te vad.

- Ai facut o vraja? Ea a inchis ochii. Adica ce-ai facut?

- N-o sa-ti dezvalui niciodata secretele mele. Doar tii **asta.**

S-a retras i a luat-o de mana libera. Cu senzatia ca is-a luat ceea ce voia - ceea ce ii *trebuia* -, s-a uitat piezi la el. Zambetul lui s-a facut mai larg.

- Voiam sa iau masa cu tine.

Mai mult decat flatata, s-a lasat trasa pe hol dupa el... departe de cantina, dupa toate aparentele.

- Hei, unde mergem?

- E o surpriza.

A tras-o langa el i i-a inconjurat umerii cu bratul greu. Corpul lui se potrivea perfect cu al ei, ca i cum ar fi fost facut pentru ea.

- Plecam din campus?

-Dap.

- O sa avem probleme?

El s-a oprit i a intors-o in bratele lui. Erau *aproape* piept in piept, cu bratul tot pe umerii ei.

- Intrebari, intrebari, Bethany. Ai incredere in mine! N-o sa ai probleme din cauza mea.

Ea a ridicat o spranceana.

- Fiindca te pricepi la vraji, nu?

- Exact.

A zambit.

Dawson a pornit mai departe i ea a mers cu el, gandindu-se ce ar face mama ei daca ar fi fost prin i i ar fi sunat-o de la

coala. Testele de sarcina ar fi devenit ceva obligatoriu in viitor. S-a uitat la Dawson i a decis ca merita.

Cand au ie it pe u a din spate, se a tepta sa inceapa sa sune alarma i sa apara ma ina politiei scra nind din cauciucuri. Cand a vazut ca nu se intampla asta i au pus piciorul pe asfalt, a inceput sa se relaxeze.

Dawson i-a dat drumul la mana i a grabit pasul, scotand cheile din buzunar.

- Locul uncle vreau sa te due e la doua strazi mai incolo. Putem sa mergem cu ma ina, daca vrei.

S-a uitat peste umar, masurand-o din cap i pana in varful picioarelor.

Dumnezeule, cand se uita a a la ea, se a tepta sa mai fie in stare sa comunice cu el? Era praf, absolut praf.

Colturile gurii lui au urcat mai sus, ca i cum tia ce ii face.

- E cam frig pentru tine.
- Dar pentru tine?

El s-a intors cu spatele la ea, invartind cheile in mana.

- Eu sunt OK. Dar asta e lumea ta.

Ea a zambit spre spatele lui.

- E destul de fri...

Cuvintele is-au terminat intr-un tipat speriat cand a calcat pe un petic de gheata care nu se topise. Inainte sa- i dea seama, bratele i-au zburat in sus, incercand sa- i pastreze echilibrul.

Asta n-o sa se intample.

In fractiunile alea de secunda se i resemnase ca o sa- i crape capul in fata lui Dawson. Vor trebui sa cheme ambulanta. Va afla mama. Tata va fi chemat de la serviciu. Va fi pedepsita, i cu o comotie. Sau mai rau.

Ni te brate calde au inconjurat-o i au prins-o cu o jumatate de secunda inainte sa faca buf! i acolo a ramas, suspendata in

aer, cu parul maturand asfaltul lucios. Fata lui Dawson era la cativa centimetri de ea, cu ochii inchi i de concentrare, cu fata incordata i aspra.

Bethany nici nu putea vorbi din cauza ocului. Dawson fusese la cativa metri in fata ei. Faptul ca ajunsese la ea atat de rapid ii inceto a mintea.

Cu respiratia taiata, s-a uitat in sus la el i a inghitit in sec.

- OK. Ai reflexele unei mate pe steroizi.

- Mda, a spus el, i parea ca e la fel de lipsit de suflare ca ea. E ti OK?

i-a umezit buzele, a dat din cap, dupa care i-a dat seama ca el nu vede asta.

- Da, sunt OK.

El s-a indreptat incet, a a ezat-o cu picioarele pe pamant, dupa care i-a dat drumul. A deschis ochii, i lui Bethany nu i-a venit sa creada ce vede. Irisul avea tot verdele ala superb, dar pupilele... pupilele erau *albe.*

Fara sa- i dea seama, s-a dat un pas inapoi.

- Dawson ...

El a clipit, i ochii au revenit la normal.

- Da?

Ea a clatinat din cap, fara sa tie daca mintea ii joaca feste, sau ce. Pupilele nu pot fi albe. i fusese rapid - rapid ca un medaliat cu aur la Olimpiada. i se mi case fara zgomot. Fara zgomot, ca o stafie care tine cura de slabire. Iar prietenul lui putea sa topeasca mingile de ping-pong...

CAPITOLUL 8

in luna care a urmat, Bethany 1-a vazut tot mai des pe Dawson. Stateau impreuna la coala cat puteau. Cum reu ea sa se furi eze in mod constant de la a patra ora o uimea. Cu farmecul lui? La naiba, trebuia sa imbutelieze chestia aia.

in zilele in care luau masa impreuna, o ducea la restaurantul Mom and Pop, de pe strada lor. Nu mai fusesera alte experiente care s-o aduca in apropierea mortii ca in parcare i nici demonstratii uluitoare de viteza din partea lui.

i nici pupile luminoase. Acum i se parea ceva nebunesc, i chiar ar fi vrut sa rada, dar de cate ori se atingeau trecea un curent electric prin ei. in ultima vreme fusese mai mult de atat. Dupa ce se estompa energia aceea statica, avea impresia ca pielea lui... zumzaie sau vibreaza.

Era o chestie al naibii de ciudata.

Se plimba de colo-colo, facand ca.rare pe podea. Niciodata nu fusese atat de obsedata de un baiat. Dar el avea ceva. Era o umbra permanenta in gandurile ei.

Vorbeau zilnic, in pauze, la masa, seara la telefon i a a mai departe, dar, cu toate ca tia multe lucruri despre el, mai erau inca multe lucruri pe care *nu* le tia. De exemplu, nu tia nimic despre parintii lui, tia foarte putine despre fratii lui, i avea banuiala ca e posibil sa existe o relatie intre el i un profesor de la coala, fiindca il vedea mereu cu el.

Abia il cercetase doar la suprafata pe Dawson. tia ce ii place i ce nu ii place, tia ca e pasionat de drumetii i de natura, descoperise glumitele acelea stupide care ii raceau pe amandoi sa rada i ca nu e fan televizor. Dar chestiile adevarate? Trecutul lui? Nup.

A aruncat o privire spre pat is-a uitat la Phillip. Voise sa se uite la ea cum picteaza i adormise pe patul ei. Acum era ghemuit tot, ca o mica pastaie de fasole, cu degetul mare in gura i cu fata lui de ingera lini tita.

Un fulger de lumina alba a traversat laptopul cand s-a deschis ecranul. Era imaginea unei stele cazatoare in mi care.

S-a a ezat langa fratiorul ei mai mic i s-a uitat la ecran. Albul era intens, penetrant. Exact cum fusesera pupilele lui Dawson. Dar fusese o simpla impresie, nu? 0 reactie provocata de stres, pentru ca fusese gata sa cada cu fata pe asfaltul inghetat. Nu exista o explicatie logica pentru ce vazuse pe urma. Nu ca ar avea cu adevarat importanta. Dawson putea sa fie i o lama travestita, i ea tot ar fi... fascinata de el.

Se indragostea de Dawson, in ciuda faptului ca tia ca ii ascunde ni te lucruri. Se indragostea rau. Dar nu era singurul care avea secrete. Daca ar fi fost sincera cu ea - ceea ce era -, trebuia sa admita ca i ea avea ni te secrete. S-a rostogolit pe o parte i i-a luat telefonul. In mintea ei s-a conturat un plan

maret, in timp ce ii trimitea lui Dawson un mesaj prin care il invita sambata la ea acasa.

Raspunsul lui a venit imediat.

Lace ora?

Acum trebuia doar sa le dea vestea cea mare parintilor.

CAPITOLUL 9

Dawson nu avea nevoie de indicatii ca sa ajunga acasa la Beth, dar a facut gestul de a le cere. Totu i, nu era chiar o chestie care tinea de hartuire. in principal, asta se datora faptului ca in Petersburg nu era a a de greu sa gase ti ceva. Mai ales cand cuno ti locurile a a cum le tia el.

De cand ie isera atunci din coala i facuse cascadoria aia nenorocita de Superman, avea impresia ca merge pe coji de oua. Bethany nu mai adusese vorba despre asta, dar el tia ce gande te. Din cand in cand, o surprindea uitandu-se la el ca i cum ar fi incercat sa-1 vada *cu adevarat.* Sa treaca dincolo de haine i de piele pana la ceea ce se afla sub ele.

intr-un fel, ii placea asta.1n alt fel, era ingrozit. Dacii ar afla vreodata...

A incetinit ma ina pe drumul ingust, sufocat de ulmi, i a inspirat adanc. Nu era nicio indoiala ca ea nu ar mai vrea sa aiba de-a face cu el daca ar afla ca peste nouazeci de procente din ADN-ul lui provine din afara sistemului solar.

Era ceva gre it s-o minta? Nu era sigur. Sincer, niciodata nu i i pusese intrebarea asta cand mai avusese relatii cu fiinte umane.

N-avea absolut nicio idee despre ce spunea asta despre el.

Ferma veche a intrat in raza privirii lui, profilata pe cerul cenu iu de inceput de aprilie, i a vazut trei ma ini parcate in fata. Una era un Porsche, i tia ca ii apartine unchiului ei.

Dawson fusese surprins cand ii intrebase cu o seara in urma daca vrea sa vina la ea acasa. Din ce intelesese el, parintii ei ar fi facut crize daca ea ar invita un baiat acasa. Dar iata-1 aici.

A parcat ma ina i a coborat, netezindu- i blugii. Probabil ar fi trebuit sa se imbrace mai frumos. Nu ca intalnea prea multi parinti, dat fiind ca relatiile lui cu fetele din specia umana nu ajungeau a a de departe.

S-a oprit in fata u ii i a expirat lung. Partea cea mai grea fusese sa se strecoare din casa fara sa-1 chestioneze Dee unde se duce. Cu parintii o sa fie floare la ureche.

Mda, continua sa-ti spui asta! Marni i tati vorJi a a de mandri ca a adus acasa un extraterestru!

lnainte sa bata, u a s-a deschis, dand la iveala o femeie inalta i subtire, care parea muuult prea tanara ca sa fie mama lui Beth. Ochii ei, care semanau cu ai lui Bethany, i-au intalnit privirea. Femeia a clipit din ochi i a parut ca e gata sa se dea un pas in spate.

\- Tu trebuie sa fii Dawson, a spus ea i i-a dus mana la piept.

El a zambit.

\- Da, doamna. Am venit s-o vad pe Bethany.

Ni te pa i care coborau pe scari i-au taiat raspunsul doamnei Williams. Bethany a aparut in spatele mamei ei, cu ochii

mari. S-a strecurat pe langa ea i 1-a luat pe Dawson de mana. L-a tras inauntru.

- Mama, ti-1 prezint pe Dawson. Dawson, ea e mama.

Mama ei a ridicat o spranceana.

- Nu a a se fac de obicei prezentarile, Bethany.

- Merge pentru mine, a replicat ea, tragandu-1 spre scari.

Un barbat a ie it dintr-o camera care parea sa fie livingul, cu o telecomanda in mana i cu un aer nedumerit.

-Aaa...

- i el e tata. Cur mic - a.a.a, Philip, doarme.

Peste umarul tatalui se vedea un barbat slab, cu un aer fragil. Dawson aproape nu l-a recunoscut in el pe doctorul pe care il zarise de cateva ori prin ora .

- Iar el e unchiul meu.

Dawson a facut semn cu mana.

- Imi pare bine sa va cu...

- Noi ne ducem sus, a zis ea i a pornit spre scari, aruncandu-i o privire care l-a facut sa zambeasca.

- Lasa u a deschisa! i-a strigat mama ei din capul scarilor.

- Mama! a gemut Bethany cu obrajii aprin i. Nu e vorba de asta.

La naiba! El ar fi vrut sa fie vorba *de asta*, i inca despre altele. Mama ei a repetat ordinul, i Bethany l-a tras pe Dawson dupa ea pe hol.

- lmi pare a a de rau! Mama mea crede ca daca e un baiat in camera la mine trebuie ca ne sarutam, sau ceva. I-a la.sat mana i a deschis u a. E a a de jenant!

Dawson a trecut pe langa ea i a scanat dormitorul. Muzica rasuna in surdina de la laptopul ei. Nu erau prea multe lucruri

acolo, doar chestii elementare, cu exceptia evaletului care statea in fata ferestrei.

- Vin des baieti in dormitorul tau?

Ea a ras i a trecut pe langa el.

- 0, da, tot timpul. Aici e ca la gara.

El a ridicat din sprancene. Nu- i dadea seama daca glume te sau nu.

Vazandu-i expresia, ea a ras din nou.

- Glumesc, a spus ea, a ezandu-se pe pat. A batut cu palma alaturi. De fapt, e ti primul baiat care intra in dormitorul meu.

Un val de posesivitate 1-a izbit cu putere. L-a ignorat, s-a a ezat pe pat langa ea is-a lasat pe spate, uitandu-se la ea printre pleoape.

- Pai, e ti *incd* nou-venita. Sper i eu ca sunt primul, doar daca nu te mi ti repede.

Ea s-a rasucit i s-a a ezat picior peste picior.

- Pun pariu ca tu ai fost in *multe*, multe dormitoare de fete.

El a inaltat un umar.

Ea i-a ingustat pleoapele.

- Hai, cand cineva arata a a ca tine, fetele probabil stau la coada ca sa te duca acasa la ele.

- i? A intins mana i a tras-o de betelia blugilor. Sunt aici, cu tine, nu?

- Mda, e ti. Beth s-a incruntat. Uneori ma intreb de ce.

Dawson s-a uitat o clipa la ea, apoi a ras. Nu avea cum sa vorbeasca serios. Era imposibil sa nu tie cat e de frumoasa i cum ii atrage pe oameni rasul ei.

Incruntarea ei s-a adancit.

- Razi de mine?

- Da, i-a raspuns el. A intins bratul, mi candu-se mai repede decat ar fi trebuit, ii-a prins mana. Nu poti sa-mi spui ca e ti surprinsa ca ma aflu aici. Am fost umbra ta din ziua in care ai venit.

Privirea lui Beth s-a indreptat spre locul unde degetele lui se stransesera in jurul mainii ei. Dupa o clipa, s-a calmat.

- tiu ca nu arat groaznic, dar tu e ti... tu e ti...

Lui i-a aparut un suras pe buze.

- Cum sunt?

Pe obrajii ei au aparut pete ro ii, iar surasul lui s-a transformat in zambet. Ea i-a retras mana, dar Dawson nu credea ca e suparata.

- tii cum e ti, a spus ea i a intins mana, apucand un album mare. In fine, am gasit albumul asta vechi de fotografii. Vrei sate uiti peel?

El s-a sprijinit in coate.

- Putem sa facem ce vrei tu.

Ea i-a ridicat genele i el a avut impresia ca primise un pumn in stomac cand li s-au intalnit privirile. Nu. Nu asta. Senzatia pe care o avea cand se lepada de pielea umana i i i lua forma reala. Valul acela de pura electricitate i putere care aparea cand fiinta lui devenea lumina.

Asta simtea cand Bethany se uita la el.

Mai mult ca orice, ar fi vrut sa tie ce se intampla in capul ei, ce anume facea ca ochii ei sa se intunece a a de mult, incat ii era greu sa faca diferenta dintre iris i pupila. Simtea i ea asta? Dumnezeule, spera sa nu ii interpreteze gre it reactiile, pentru ca, daca ar fi fost a a, toata povestea asta ar fi devenit cu adevarat penibila.

Dar nu era ca i cum oamenii ar fi atat de diferiti de luxeni, daca la i la o parte dimensiunea extraterestra.

I-a aratat fotografii cu familia ei, din Nevada, rasfoind albumul cu un zambet cald pe fata in timp ce comenta cate ceva despre vreo ruda. Dar, frate, ii era a a de greu sa fie atent la ele!

Tot ce i i dorea era sa o vada stand langa el - pe un pat, nu in alta parte.

Nuse putea stapani s-o priveasca - sprancenele ei fin arcuite, pometii obrajilor, felul in care i se arcuiau buzele, felul in care i i inclina capul...

Bethany a ras, ridicand barbia.

- Nici macar nu te uiti la fotografii, Dawson.

El s-a gandit sa minta, dar in loc de asta a zambit.

- Scuze! Ma distragi.

- In fine.

Nu avea idee ca el ar fi putut sa se uite a a la ea toata ziua. Era ca obsedat. *!mbrobodit*, ar fi zis Daemon, dar fratele lui nu ii intelegea. La naiba, nici macar nu era sigur ca el insu i intelege ce cauta acolo, cu fata asta - cu fiinta asta umana superba.

Era o problema.

Iar lui chiar nu ii pasa.

Peste sunetele discrete ale muzicii, ii auzea pe parintii ei discutand cu doctorul. i-a indreptat privirea spre u a dormitorului. A inchis-o de tot, prin forta gandului, cu un ,,die" slab, i s-a uitat imediat la Bethany, dar ea a parut ca nu observa.

- Ma bucur ca m-ai invitat aici, a spus el.

Ea s-a intors putin spre el, cu chipul uimit.

Privirea lui a coborat spre buzele ei intredeschise. Erau periculos de aproape de ale lui, ceea ce insemna ca era pe punctul de a face ceva care nu-i mai oferea cale de intoarcere.

- Bethany?

- Da? a murmurat ea, coborandu- i genele.

- Nimic...

S-a aplecat spre ea intr-o fractiune de secunda i a inspirat adanc. Fir-ar! Mirosea superb. A vanilie i trandafiri. Ii placea asta cu toata fiinta. A intins incet mana i i-a pus palma pe obraz.

Bethany nu s-a retras.

Lini tit astfel, i-a rasfirat degetele i i-a cuprins curburile delicate. Genele ei au coborat complet, ascunzandu-i ochii frumo i. Caldura se acumula in el ca un ghem strans. De ce trebuia sa simta asta tocmai pentru ea - o fiinta umana?

Avea importanta? Sincer? Dawson nu ii privise niciodata pe oameni a a cum o facea Daemon sau ca majoritatea luxenilor. Pentru el nu erau ni te fiinte fragile, neajutorate sau inferioare. A a ca de ce ar fi surprins ca e atras de o fiinta umana?

i atunci a avut revelatia. Dawson pur i simplu nu se a teptase *la ea.*

Au trecut mai multe clipe pana cand Bethany a inghitit in sec. Cand il invitase pe Dawson acasa la ea, facuse o mi care foarte indrazneata. Deci toata ziua fusese un ghem de nervi. Dupa ce le daduse vestea parintilor, a trebuit sa le spuna povestea vietii lui, i nu avea prea multe de spus. Pe urma fusese agitata toata cu el in dormitor, atat de aproape de portretele alea afurisite pe care i le facuse, i care acum erau ascunse in ifonier.

Lucrurile se schimbasera cumva, cu el stand pe patul ei.

Singurul scop pe care il avusese atunci cand il invitase fusese ca el sa-i intoarca invitatia - s-o aduca in casa lui. Acum nu prea se mai gandea la asta.

Dawson se apropiase incet de ea, respiratia lui se muta de pe genele ei pe varful nasului, pe obraz... A avut impresia ca i i pierde echilibrul.

- Ti-am spus vreodata cat e ti de frumoasa? a intrebat-o el, cu vocea joasa i ragu ita.

-Nu.

Dar chiar nu trebuia s-o faca. I i dadea seama din felul in care se uita la ea, i era mai bine decat orice cuvinte dragute.

Respiratia lui dansa pe barbia ei.

- E ti frumoasa.

OK, era superplacut sa auda cuvintele.

- Multumesc! Nici tu nu arati prea rau!

Cand Dawson a ras, nasul lui s-a atins u or de al ei, iar ea a inspirat cum nu mai inspirase in viata ei. Era atat de al naibii de aproape...

- Vreau sate sarut.

A urmat o pauza, i inima ei i-a luat zborul i pieptul is-a umflat.

- E in regula? a intrebat el.

Era? 0, uau, da, era! Dar nu- i putea gasi cuvintele. A a ca a dat din cap. Inainte sa apuce sa inchida ochii, Dawson a trecut de spatiul minuscul care ii separa i i-a lipit buzele calde de gura ei.

i le-a trecut u or peste buzele ei, i ea a simtit atingerea aceea catifelata pana in varful degetelor stranse de la picioare. Apoi gura lui s-a plimbat din nou peste a ei, ca i cum i-ar fi verificat gandurile, a teptand un raspuns. Cu inima in gat, i-a pus mainile pe umerii lui i s-a aplecat spre el.

Dawson s-a cutremurat i i-a prins obrajii in palme. Pielea ei a inceput sa vibreze cand sarutul a devenit mai pasional. Cumva, una dintre mainile ei a ajuns sa-i stranga pieptul puloverului, tragandu-1 mai aproape, pentru ca mai era inca spatiu intre ei, i spatiul acela era prea mare.

Mana lui Dawson s-a strecurat pe ceafa ei i a tras-o in jos, astfel incat a ajuns sub el, i bratele lui au devenit cu ca perfecta. i a continuat s-o sarute, schimband unghiul i facandu-i pulsul sa bubuie prin corpul ei i prin terminatiile nervoase. Apoi s-a apropiat, potrivindu- i corpul cu al ei, de la genunchi la umeri, iar ea plutea pe valuri de emotie intensa i de caldura.

0 caldura adevarata i foarte puternica venea izbindu-se de ea ca un torent.

Era ceva magic in felul in care o saruta, pentru ca putea sa jure ca vedea stele in spatele pleoapelor inchise. Ii lua tot aerul din plamani. Caldura lenta i constanta se insinua in venele ei. I-a zbarnait ceva in urechi, ca un cronometru electric, dar, o, Doamne, ei nu ii pasa! Nu cand Dawson o saruta. Nu cand o mana i se a eza pe umar i cobora incet pe bratul ei, pe curbura taliei i pe old.

Nici macar cand lumina alba din spatele pleoapelor a devenit atat de intensa, incat a trebuit sa deschida ochii.

CAPITOLUL 10

Arumul era pe aproape. Fiecare celula din trupul lui Daemon ii spunea asta. Scarba nenorocita era i tupeista, pentru ca era cam mult soare ca arumul sa fie atat de aproape de ceea ce era al lui.

A, nu, asta n-o sa mearga!

Dee s-a oprit din invartitul paiului in pahar i s-a incordat. 0 clipa, Daemon nu a auzit decat paraitul lemnelor din emineu. Jocelyn, managerul de la restaurantul Smoke Hole, i-a indreptat spatele, cu degetele incle tate pe vatrai.

- Unul dintre ei e aproape? a intrebat Dee in oapta.

Jocelyn s-a apropiat de masa lor, trecandu- i mana palida peste burta rotunjita.

- Simtiti asta?

Vocea ii era optita in timp ce ochii cercetau ferestrele.

- A venit un intuneric.

Daemon s-a uitat in jos, la sandviciul cu chiftea pe jumatate mancat. Mai degraba venise o belea pe capul lui. E curios sa

vezi cum o capodopera culinara care se irose te te face rau ca uncaine.

Arumul ala o sa moara.

A luat un ervetel i i-a ters mainile, apoi s-a ridicat. Ahia s-a uitat la sora lui.

- Suna-i pe Adam i pe Andrew i nu pleca de aici pana nu vin ei sa te ia.

Obrajii ei s-au aprins.

- Dar pot sa te ajut, a spus ea incet. Pot sa lupt i eu.

- Peste cadavrul meu! Daemon s-a intors spre Jocelyn. Daca incearca sa piece de aici :fara fratii Thompson, iti dau voie s-o imobilizezi.

Jocelyn s-a uitat la burta ei, de parca ar fi incercat sa- i imagineze cum ar putea face asta, in timp ce Dee a scos un geamat.

- Bine. Numai sa te intorci viu, OK?

- lntotdeauna ma intorc, a replicat el. A dat sa piece de la masa, dar s-a oprit i a sarutat-o pe Dee pe obraz. Te iubesc.

Ochii ei s-au umplut de lacrimi, i el tia ca acesta era, partial, motivul pentru care nu o lasa sa se implice. Tot ce mai avea el erau fratii lui, a a ca ea putea sa planga cu lacrimi de sange, tot nu s-ar fi schimbat nimic. in niciun caz nu avea de gand s-o lase pe Dee sa se puna in pericol. Era destul de rau ca uneori patrula i Dawson. Daca era dupa el, niciunul dintre fratii lui n-ar fi ie it afara, sa se uite dupa arumi. Asumarea responsabilitatii de a-i proteja nu era un lucru pe care sa-1 trateze cu superficialitate sau sa-1 regrete. intr-un fel, asta ii dadea inapoi un fel de control, in conditiile in care MA-ul dirija totul.

Afara din restaurant, a traversat calm parcarea, salutand din cap un cuplu de varstnici care ii zambeau. Ia uita-te la el,

politicos de nu se poate! Cand picioarele incaltate cu ghete au calcat peste ramurile cazute, i-a flexat mainile. A continuat sa mearga, pentru a ajunge suficient de departe, incat nimeni sa nu-1 vada cand face figura cu supereroul. In mijlocul padurii a inchis ochii i i-a la.sat simturile sa actioneze.

Veveritele sau alte creaturi mici de padure alergau printre copaci. Pasarile cantau. Primavara era pe drum... la fel i un extraterestru mare, furios i rau.

Lepadarea de pielea umana i-a luat o secunda. Puterea a ta nit din interiorul lui, i simtul straniu prin care localiza un arum din apropiere a pus stapanire pe el. Arumii lasau un fel de pata intunecata la limita con tientei luxenilor - un soi de pata de cerneala, ca o amprenta.

La fel functiona i cu arumii din afara razei de aqiune a beta-cuartului din care erau fa.cute Stancile Seneca. De aceea viata de aici era lini tita. Specia lui Daemon era protejata, dar din cand in cand se nimerea cate un arum prea aproape. Se facea contactul, dupa care arumul i i aducea amicii.

Trei dintre ei fusesera deja distru i. Asta ar fi trebuit sa fie ultimul.

In timp ce Daemon strabatea padurea cu o viteza orbitoare, se intreba ce naiba o fi facand fratele lui. De obicei *W* petreceau impreuna ziua de samba.ta, urmarind toate episoadele din *Ghost Investigator* difuzate la televizor in saptamana respectiva.

Dar Dawson il lasase balta.

0, da, cam tia unde e. Se distra cu fiinta aceea...

Fluxul de energie intunecata 1-a lovit direct in piept, zburandu-1 in spate cape o minge trimisa in afara stadionului. S-a izbit atat de tare de un copac, incat acesta a gemut is-a zguduit cand el a alunecat pe stratul de mu chi din padure.

La. Naiba!

Furia scra nita 1-a ridicat de jos. Prostia lui nemasurata il aruncase direct in umbra densa care venea spre el ca un buldozer tunat.

Arumul a trecut in ultima clipa in forma umana, pierzandu- i vulnerabilitatea. Gatit frumos cu pantaloni de piele... i nimic altceva. Grozav! Exact ce i i dorea Daemon - sa se ia la tranta cu un individ pe jumatate dezbracat.

OK, deci arumul voia sa joace tare? Ei bine, asta era ziua lui norocoasa. Luandu- i forma umana, Daemon i-a repezit bratul in fata i 1-a lovit pe arum cu un upercut al naibii de bun. Chestia a icnit i a aruncat spre capul lui un brat carnos.

Daemon a trecut pe sub brat i a ta nit in spatele lui. S-a aplecat putin inapoi i i-a trantit un picior arumului in ira spinarii. Ce e interesant la forma umana e ca pielea sangereaza i oasele se rup. Indivizii din ambele specii trebuiau atunci sa revina la inrati area reala, ca sa se vindece, i atunci erau in cea mai slaba forma. Daemon spera ca arumul asta va fi destul de prost ca sa se pacaleasca. Daemon avea un cutit care abia a tepta sa- i faca un prieten.

Dar arumul n-a fost prost.

S-a rasucit i a intins o mana in spate. Energia intunecata a ta nit din ea i 1-a ratat cu putin pe Daemon, care se repezise intr-o parte.

0 *sssa fii gussstosss*, 1-a icanat arumul.

- Daca a fi primit un dolar de cate ori am auzit asta...

Daemon i-a repezit bratul. Un fulger de lumina a lovit o creanga groasa, rupand-o. A luat-o la fuga i a prins creanga masiva, tinand-o cape o ha.ta. A zambit.

- Da-i bice, jigodie ce e ti!

Arumul a uierat - efectiv, a uierat la el. Ce. Naiba. Mai. E. i. Asta?

S-a repezit la Daemon ca un tren, i Daemon a izbit cu ha.ta. Lovitura i-a cutremurat corpul, i bufnetul gretos cares-a auzit 1-a incantat atat de mult, incat trebuia sa se ingrijoreze.

Dar arumul nu s-a prabu it.

S-a retras in el, ca i cum i-ar fi infipt cineva un aspirator in spate, s-a racut un ghem mic i negru i a ta nit printre copaci, fugind ca un poponar.

Daemon era gata sa plece dupa el, dar tia din experienta ca daca un arum o ia la fuga, n-ai cum sa-1 mai prinzi. A aruncat creanga facuta tandari i s-a intors, ignorand durerea vie din old.Cando sa ajunga acasa, o sa- i schimbe forma i o sa se vindece. Pana atunci va trebui sa se descurce cu vanataile i cu durerile.

Dar cand o sa ajunga acasa i o sa rezolve asta, nu va face decat sa se relaxeze. Cum face toata lumea pe aici.

Dumnezeule, Dawson nu mai simtise niciodata a a ceva. Fiecare particica din corp il ardea cand i-a gustat sarutul is-a familiarizat cu senzatia oferita de ea sub el. 0 lumina alba intensa ii ardea ochii. Sunetele feminine inganate de ea erau muzica pentru urechile lui, o superba melodie racuta din suspine.

Dupa care cantecul lui s-a oprit.

Mana lui Beth s-a retras de pe umarul lui i ea i-a inabu it un strigat, cu buzele lipite de gura lui.

- O,Doamne...

A ridicat capul i a deschis ochii. Ah, la naiba! Nu a vazut decat stralucirea alba care ii scalda fata lui Beth, se reflecta in pereti i acoperea tot patul...

Ah, mama naibii!

A sarit din pat, dar picioarele nu i-au atins nicio clipa podeaua. Plutea i se uita in jos la el. Stralucea.

Adica trecuse complet pe modul extraterestru sinistru in casa ei, in dormitorul ei.

Bethany s-a retras in fundul patului i s-a lipit de tablie. Ochii ii erau larg deschi i, atintiti asupra lui, i buzele se mi -cau, dar nu scoteau niciun sunet.

ocul a suspendat timpul. Totul i se parea ireal. Nu era in dormitorul lui Bethany. Nu i i dezvaluise identitatea. Iar fata asta - fiinta aceasta umana frumoasa de care se indragostise nu se uita la el ca i cum ar fi ie it din muzeul groazei.

Ea se agatase cu mainile de cuvertura i clatina din cap. Ca i cum nu reu ea sa proceseze ce vede, lucru de inteles.

Dawson stralucea ca o stea.

Inima ii batea atat de tare, incat o simtea i in varful degetelor. In parte, de la toata chestia cu sarutul, i in parte pentru ca era i acum in forma lui reala. Iar Bethany sclipea slab, ca i cum cineva ar fi bagat o pensula in vopsca alba i i-ar fi trasat cu ea conturul. Evident, ea nu putea vedca asla. Nicio fiinta umana nu putea vedea asta. Conturul alburiu era o reaqie la tensiunea electromotoare inalta care ii in(onjura cand era in forma lui reala.

La naiba - ea chiar *lumina*.

Bethany a clipit incet i i-a dcsfi\(ut dc ctcle de pe cuvertura.

- Dawson?

Fa ceva! i-a poruncit el. Dar i i pierduse controlul i nu putea sa- i revina. Lumina radia din el, umpland toate colturile camerei.

Ea s-a ridicat putin cate putin in genunchi. El era sigur ca ii vede prin pulover inima care ii bate cu putere i ca simte mirosul fricii ei. Mai avea cateva secunde i ie ea in fuga din camera, tipand. A inaintat cate putin pe pat, apropiindu-se de el.

Dawson s-a retras, a vrut sa spuna ceva, dar in forma lui reala nu vorbea ca oamenii. Luxenii foloseau... alte cai de comunicare.

La marginea patului, ea se uita tinta la el. Dawson i i vedea reflexia in ochii ei caprui i detesta ceea ce vede.

- Dawson, a optit ea, strangandu- i mainile sub barbie. Tu e ti?

Da, a spus el. Dar ea nu-1 putea auzi.

Cand tacerea s-a prelungit, devenind insuportabila, ea i-a dat picioarele jos din pat i s-a ridicat. In loc sa fuga spre u a. cum ar fi facut orice persoana normala la cap, a intins mana i degetele ei mai aveau cativa centimetri pana sa atinga lumina.

El s-a retras rapid.

Bethany i-a dus mana la piept.

- Ce... ce e ti tu?

Dumnezeule, ce intrebare profunda! Toata treaba cu explicatul parea acum normala, dar cum ar fi putut sa-i explice ce se intamplase? Hei, iubire, sunt extraterestru i aparent te-am imbibat nitel cu ni te iubire radioactiva! Vrei sane uitam la un film? Mda, nu era prea grozav.

Atat de multe lucruri ii treceau prin minte. I i expusese specia - i familia, ii pusese in pericol, o pusese pe Beth in pericol. Nu avea cum s-o opreasca daca s-ar fi decis sa inceapa sa tipe: ,,Un extraterestru!" sau ,,0 ganganie uria a de lumina!"

Dar trebuia sa se controleze. Parintii ei erau jos, i el avea banuiala ca acel contur pe care ii capatase ea va deveni i mai pronuntat daca el va mai ramane in forma sa reala. S-a indreptat spre celalalt capat la camerei, departe de Beth, i a incercat sa- i stabilizeze emotiile scapate de sub control. Era greu ca naiba, dar pana la urma a reu it sa- i reia forma umana i lucrurile din camera s-au cufundat din nou in umbre.

Toate, cu exceptia lui Beth - in jurul ei era o aura difuza.

- Imi pare rau! a spus el harait.

Picioarele lui Beth au parut ca se surpa sub ea. S-a trantit pe pat, clatinand iar din cap.

- Ce e ti tu?

El s-a rezemat de perete i a inchis ochii. Nu avea sens sa minta sau sa mai pastreze secrete. Raul fusese deja facut. Nu mai putea decat sa spere ca o va convinge sa nu faca publice toate astea.

- Sunt extraterestru.

Cuvintele au sunat i in urechile lui greoi i ciudat, i a scos un hohot de ras ca un latrat.

- Sunt un luxen.

Ea i-a ridicat picioarele in pat i i-a strans genunchii la piept.

- Un extraterestru? Ca aia din *intalnire de gradul trei*[1]?

Pe urma a ras, i rasul ei avea o nota isterica. Atunci cand rasul a incetat, a intors repede capul spre el.

- De-asta iti place a a de mult filmul ala idiot, *Cocoon*. Toata chestia asta... nu e reala. Nu poate sa fie. 0, Doamne, am innebunit ... ! Schizofrenie.

[1] *Close Encounters of the Third Kind,* film SF din 1977, in regia Jui Steven Spielberg (n. red.).

Dawson a inghitit in sec.

- Nu e ti nebuna, Bethany. lmi pare rau. N-ar fi trebuit sa afli, i nici macar nu-mi dau seama cum... cums-a intamplat.

- Cum? In mod normal nu te aprinzi cand saruti fetele? Pentru ca ar fi cam ciudat, nu? i-a acoperit gura cu palma. Scuze! 0, Doamne, nu tiu ce sa zic... extraterestru?

Confuzia care se simtea in vocea ei il indurera, i ar fi vrut s-o faca sa se simta mai bine, dar cum? Macar nu mai simtea vreo frica in ea. Uimitor!

A facut un pas ezitant spre ea, i cand a vazut ca nu se mi ca, s-a mai lini tit.

- Poate te-ar ajuta daca a lua-o de la inceput?

Ea a incuviintat incet din cap.

Dawson a inspirat adanc, s-a a ezat in fata ei i a ridicat capul, ca sa-i intalneasca privirea. Ceea ce urma sa faca era un lucru nemaiauzit. Regulile pe care urma sa le incalce erau astronomice. I-au aparut in minte chipurile fratelui i al surorii lui i i s-a strans pieptul. tia ca daca iese rau, i pentru ei va fi rau.

i va fi rau i pentru Bethany.

CAPITOLUL 11

Bethany nu putea decat sa se uite la el. Doar de asta era capabila. Extraterestru? Partea rationala a creierului ei emitea incontinuu chestii gen: *E doar o halucinafie sau un vis*. Ori: *Este debutul unei boli psihice.* Poate ca Dawson nu existase niciodata, pe de alta parte, insa, nu avea sens. Era absolut sigura ca vazuse i alti oameni interactionand cu el. Doar daca halucinatiile ei nu ajunsesera la un nivel colosal i doar *avea impresia* ca vazuse oameni care...

- Bethany.

Vocea lui optita i-a intrerupt gandurile.

Inima ei s-a rostogolit greoi.

- Povestea asta e reala, a a-i?

Fata lui s-a crispat, ca i cum ar fi avut dureri.

- Da, e reala.

Probabil ca oamenii nebuni fac asta tot timpul. Ii intreaba pe prietenii lor imaginari extratere tri daca sunt reali i, evident, ei spun da.

i-a pus mainile pe obraji i apoi i le-a trecut prin parul incurcat. Oare oamenii nebuni se i saruta cu halucinatiile lor? Pentru ca asta era singura parte buna, probabil.

Dawson i-a pus mana pe genunchi.

- Nici macar nu pot sa inteleg prin ce treci. Chiar nu pot, dar iti promit ca totul e real i nu e ti nebuna. I-a strans piciorul. i imi pare atat de rau pentru ca te fac sa te simti a a. i pentru ca ai aflat adevarul in acest fel!

- Nu-ti cere scuze!

Vocea ei era ragu ita.

- Numai ca e... e mult de inteles. Vreau sa zic, niciodata nu m-am gandit cu adevarat la extratere tri. Adica, OK, poate exista pe undeva, pe acolo, dar... mda, nu tiu daca chiar am crezut. i tu nu poti fi extraterestru.

A ras din nou, dupa care a strans din ochi. Toate astea sunau nebune te.

- Te-am vazut... stralucind, dar era ceva mai mult decat stralucire. Erai lumina, nu? 0 silueta umana de lumina - cu maini i picioare facute din *lumina*.

Dawson a incuviintat din cap.

- Ne numim luxeni. In forma noastra adevarata nu suntern altceva decat lumina, dar... nu e cum crezi tu. Poti sa ne atingi - avem forma i trup.

- Forma i trup, a murmurat ea.

- Da. i-a coborit pleoapele i in clipa aceea parea teribil de tanar i de vulnerabil. Suntem de pe o planeta numita Lux. In fine, a a se numea odata. Acum nu mai exista. A fast distrusa. Dar asta nu e important. Suntem aici de sute de ani, daca nu de mii de ani, cu intermitente.

Stomacul ei a facut o mi care de rasucire.

- E ti *atat* de... batran?

- Nu. Nu! Dawson a ras i a ridicat ochii spre ea. Am aisprezece ani. Noi - familia mea - am venit aici cand eram copii mici, i suntem de aceea i varsta ca tine.

- Cu o nava spatiala?

Era gata sa inceapa iar sa radii, dar a reu it sa se stapaneasca. 0 nava spatiala - o afurisita de nava spatiala! Doamne, Dumnezeule, nu credea ca va pronunta cuvintele astea. Era ceva... uau!

Dawson s-a mi cat putin i i-a strans mainile in poala.

- Nu avem nave spatiale. Ne deplasam in forma noastra reala. Aaa, ne deplasam ca lumina. Iar in forma aceea, noi nu respiram ca voi. Atmosfere atat de diferite, mda... A ridicat din umeri. Cand am ajuns aici, am... ales forma umana, combinandu-ne intr-un fel ADN-urile, dar putem lua orice inrati are.

Bethany a stat mai dreapta. Povestea trecuse din terenul bizareriei in Zona Crepusculara.

- Poti arata ca oricine?

El a dat din cap.

- Nu facem asta prea des, doar cand e nevoie.

Incercand sa- i faca creierul sa priceapa, ea s-a tras de par cu ambele maini.

- OK, deci cum arati tu acum nu e real?

- Nu, asta - s-a batut in piept - e real. Cum ti-am spus, ADN-ul nostru se adapteaza repede la mediu. i ne na tem intotdeauna cate trei...

- Andrew i fratii lui sunt i ei luxeni?

Cand el a dat din cap, s-a simtit aproape u urata.

- Andrew a topit mingea de ping-pong!

- Da, vezi tu, noi controlam chestiile legate de lumina, lumina care e caldura i uneori foe. Dawson tot nu se uita la ea,

nu direct in ochi. Nu tiu de ce a facut asta, a spus. Lumea nu trebuie sa tie de existenta noastra. A a ca e important sa nu facem chestii proste ti. Iar aia a fost o chestie prosteasca. La naiba, i ce am facut eu adineauri e o prostie colosala.

Ea il privea. Acum, ca ocul se mai atenuase, mintea ei incepea sa puna lucrurile cap la cap. Cel putin acum tia de ce un ora el a a de mic poate sa aiba ase persoane demential de superbe. Inchipuie-ti, nu erau fiinte umane! Apoi i-a adus aminte brusc - tot episodul cu parcarea plina de gheata.

- Ce altceva mai poti sa faci?

El a facut o grimasa.

- Chiar n-ar trebui sa...

- Dar acum am aflat deja, nu?

S-a dat jos din pat i s-a a ezat in fata lui, astfel inc.it acum li se atingeau genunchii. El a tresarit, ca i cum 1-ar fi uimit contactul, dar nu s-a mi cat.

- Ce rau se poate intampla acum? a insistat ea.

El a ridicat din sprancene.

- Pot fi o multime de probleme.

Frica i-a urcat lui Bethany pe ira spinarii ii-a trimis fiori in umeri.

- Cumarfi?

El a deschis gura, dar a clatinat din cap.

- Nimic. Aaa, vrei sa tii ce mai putem face? Putem sa ne mi cam rapid. A a te-am prins in parcare. Mai putem sa manipulam energie - lumina noastra. E foarte puternica. 0 fiinta umana nu ar supravietui unei lovituri date de noi.

Ea a facut ochii mari. Nu era o veste buna, dar nu i i putea imagina ca Dawson ar face rau cuiva. Poate de asta nu-i era nici frica. Sau poate era pur i simplu naiva.

- i altceva?

- Cam asta acopera totul.

 tia ca mai era ceva, i voia sa aprofundeze subiectul, numai ca erau enorm de multe intrebari.

- Cat de multi sunteti aici?

- Multi, a spus el, privindu- i mainile. Cei mai multi dintre noi traiesc in colonii. Guvernul tie de noi - adica Ministerul Apararii. Ei ne monitorizeaza.

OK, acum ea avea viziuni din *Barbati in negru.* S-a retras un pie i a stat sa se gandeasca. Tocmai i se deschisese in fata o cu totul alta lume. Una despre care banuia ca nu multa lume tie, chiar daca guvernul era implicat cumva. Oricat de nebune te suna, se simtea... cumva privilegiata.

- E ti OK? a intrebat-o el.

- Mda, incerc doar sa procesez informatiile. A facut o pauza. De ce Pamantul?

Zambetul lui Dawson era palid.

- Specia noastra a tot venit aici de cand au inceput sa umhie oamenii pe Pamant, sau poate chiar dinainte. Intr-un fel, ne e familiar, presupun.

- i parintii tai...

- Parintii mei sunt morti, a spus el fara intonatie. La fel i parintii fratilor Thompson.

Ei i s-a strans pieptul.

- 0, imi pare rau. N-am tiut. Ar fi vrut sa ii atinga, sa-l mangaie, dar in clipa aceea parea ca se teme de ea, ceea ce era ciudat, daca te gandeai la toata povestea. Imi pare sincer rau! a repetat.

-EOK.

Pieptul lui se ridica neregulat.

- Au murit cand eram mici.

- Dar cum va... cum va descurcati rara parinti? Lumea nu banuie te nimic?

- Atunci e momentul cand e utila schimbarea formei. Unul dintre noi se preface ca e parintele, i-a explicat el. Iar MA-ul ne ajuta cu casa i cu celelalte.

Fascinata, a inceput sa-i puna tot mai multe intrebari. Au trecut ore in care ea, practic, 1-a interogat printre momentele in care mama ei venea sa-i verifice. Ce e cu colonia? El nu a vrut sa-i vorbeasca despre asta, a a ca a trecut mai departe. Mai sunt oameni aici care tiu? Raspunsul era nu. Ince fel este implicat MA-ul? Din ce a inteles de la Dawson, era implicat profund. Monitoriza toate aspectele vietii luxenilor, de la ora ul in care traiau sau facultatea la care se duceau pana la momentul in care dadeau examen de conducere. Alta chestie mi to era ca ei nu se imbolnaveau. Nu tu gripa. Nu tu raceli banale. Nu tu cancere sau boli de nervi. Nu aveau nevoie de doctor. Daca erau raniti in forma lor umana, nu trebuiau decat sa revina la forma lor reala ca sa- i vindece ,,majoritatea" ranilor.

- Stai sa vad daca pricep! a spus Bethany, aplecandu-se spre el. Deci, nu poti fi ranit? Deloe?

Dawson a clatinat din cap.

- Putem fi raniti. Arumii sunt cei mai mari inamici ai no tri.

- Cine?

El i-a frecat tampla cu podul palmei.

- Sunt ca noi, intr-un fel. Dar in loc sa se nasca trei deo-data, ei se nasc cate patru. Sunt de pe o planeta sora cu a noas-tra. i sunt compu i in principal din umbre, dar ADN-ul lor s-a adaptat, ca i al nostru. In cea mai mare parte a timpului arata ca ni te oameni.

- i sunt periculo i?

- Ne-au vanat pana la extinqie, ne-au distrus planeta. Ne-au urmarit pana aici.

Ea a simtit ca i se usuca gatul.

- De ce va vaneaza?

- Pentru abilitatile noastre, i-a explicat el. Fara ele sunt slabi. Cu cat ucid mai multi luxeni, cu atat absorb mai multe abilitati.

- Asta e... a a de aiurea!

Atunci el a ridicat capul, intalnindu-i privirea.

- Ei reprezinta doar unul dintre motivele pentru care trebuie sa fim atenti cu oamenii.

Instomacul ei s-au format noduri. Se gandea la lumina - la intensitatea i la caldura ei.

- Puteti face rau oamenilor in forma voastra reala?

- Nu... adica, distorsionam campurile magnetice cand ne folosim abilitatile. Le amplificam. Prea multa incarcatura magnetica poate sa-i provoace unui om greata sau nervozitate, dar nimic permanent. i uneori vibram sau... zumzaim.

- Asta am simtit.

A zambit putin, amintindu- i cum ii vibrase mana sub palma ei.

Lui Dawson i-au sclipit ochii.

- Dar de cate ori ne folosim abilitatile, sau cand trecem in forma noastra reala, lasam o urma asupra oamenilor. Cum e acum, ai in jur o aura difuza.

- 0 urma?

- Da, a spus el. Noi starn aici, sau in alte locuri cum e Petersburgul, fiindca aici e o concentratie mare de beta-cuart in roci. Acesta perturba campurile magnetice din jur i blocheaza

detectarea noastra de catre arumi, dar nu blocheaza i urmele.

Ei i s-a taiat respiratia, pentru ca intelegea oarecum unde ducea asta.

- Deci, arumii a tia pot sa vada urma din jurul meu i sa... va gaseasca pe voi dupa urma aceea?

-Da.

- O,Doamne!

i-a dus mana la inima.

- Urma ta e foarte slaba. Nu cred ca va fi o problema.

A fost cople ita de u urare, iar el parea ca incearca sa zambeasca.

- Ma simt prost doar s-o spun, dar nu trebuie sa poveste ti nimanui despre asta, Bethany. Nu trebuie sa afle nimeni.

Ea a ras atunci, tiind ca il va surprinde.

- Dawson, nimeni nu m-ar *crede!*

- Dar asta nu-i opre te pe oameni. Au fost cativa care au aflat adevarul. Care au vazut un luxen, un el sau o ea, in forma reala, i au incercat sa le spuna i altora.

Ochii lui faceau iar chestia aia sclipitoare, ca i cum ar fi avut o lumina alba in spatele pupilelor. Ea presupunea ca avea.

- Oamenii aceia au disparut.

Nodurile din stomacul ei s-au acoperit cu gheata.

- Ce vrei sa spui?

- MA-ul are grija de ei. Cum? Nu tiu. Dar principala lor sarcina este sane tina la secret i sa aiba grija ca nu le ameninta nimeni obiectivul asta.

Cam infrico ator sa te gande ti la asta, dar intelegea i motivul. Oamenii ar lua-o razna daca ar ti ca extratere trii umbla printre ei. Extratere tri care i i pot schimba identitatea, care se mi ca cu viteza luminii i manipuleaza nu tiu ce energie.

Jar de partea cealalta, un om care detine astfel de informatii are i multa putere, nu-i a a? Probabil ca ar fi vorba i de bani, daca cineva ar face publice detalii.

Bethany a clatinat din cap. Dar nu ar fi corect, din mai multe motive.

- N-am sa spun nimic, Dawson. tiu ca o promisiune nu inseamna prea mult, dar... chiar nu vreau sa dispar, i nici nu vreau sa-ti fac probleme.

El a expirat cu zgomot.

- Te cred. Iti multumesc!

Au trecut cateva clipe in lini te, timp in care ea i-a studiat fata intoarsa in jos. Doamne, ce frumos era! Trasaturile lui se armonizau perfect. Ar fi trebuit sa- i <lea seama ca e la mijloc un ADN strain. Apoi i-a adus aminte de prima lor discutie la telefon, cand el i-a spus ca vine de departe. Ciudat ca nu o mintise nici atunci.

Bethany chiar nu tia ce sa spuna sau ce sa creada. Evident, nu era nebuna. Dawson era... extraterestru, dar ei ii venea greu sa-1 vada ca atare. Nu ca nu accepta ce e, dar cand se uita la el, nu-1 vedea decat pe *Dawson.*

Dawson, care vorbise cu ea in prima zi in care sosise aici, care venise dupa ea pe coridor! i care chiulea de la ore ca sa stea cu ea in pauza de pranz. Dawson, care pierdea ore intregi la telefon cu ea i cu care vorbea pana cand adormeau amandoi ca ni te bebelu i.

Nu il vedea cu adevarat decat pe Dawson - un baiat de care se indragostea.

El statuse nemi cat cat timp il studiase ea, dar acum i i mutase privirea, cu un mu chi al obrazului zvacnind.

Bethany s-a ridicat brusc in genunchi.

- Pot sate ating? Cand e ti in... forma ta reala?

El i-a intors repede privirea spre ea, i verdele acela al ochilor parea ca se involburase de un amestec de speranta i panica, de u urare i de tristete. Mai era i expresia aceea de pe fata lui, ciudat de tandra, care o atingea direct la inima i o ra-cea sa bata mai tare.

- De ce ai vrea sa ma atingi?

Ea i-a mu cat buzele, intrebandu-se daca nu cumva il jig-nise. Oare atingerea in forma lui reala era ceva vulgar? Sarise de langa ea ingrozitor de repede.

- Nu tiu. Pur i simplu vreau.

Fata lui a capatat un aer ocat.

- Chiar vrei?

Tinandu- i respiratia, ea a dat din cap.

- N-ar trebui sa-ti accentueze urma, dar...

S-a ridicat totu i in genunchi i a inchis ochii. 0 clipa mai tarziu s-a estompat. Hainele, silueta de sub ele, totul s-a estom-pat, dar a fost rapid inlocuit de o lumina alba cu margine al-bastra. A intins un brat, i degetele s-au format. Cinci degete. Exact ca ale ei. Beth a ridicat privirea i el a lasat capul pe umar, a teptand.

Stralucirea lui ilumina toata camera. Din el radia caldura. De i era straniu sa vada a a ceva, era i frumos. Atat de fru-mos, incat Bethany avea lacrimi in ochi, i n-aveau nicio lega-tura cu intensitatea luminii.

Cu inima in gat, a intins mana. Cand degetele ei au atins lumina, o unda slaba de electricitate a urcat pe bratul ei, dupa care a simtit o vibratie difuza. I-a prins degetele - i a simtit la fel. Caldura. Moliciune. Putere. Era mana lui Dawson.

Doar ca arata diferit.

Bethany s-a apropiat putin, cu grija sa nu-1 sperie.

- Pot sa te ating mai mult?

Dupa o pauza, el a dat din cap.

Atunci a inteles.

- Nu poti vorbi cu mine in forma asta, nu?

Dawson a datinat din cap.

- Ce trist!

Dar apoi i-a pus mana in locul uncle presupunea ca e pieptul lui, i lumina a pulsat. S-a auzit distinct un trosnet in camera, ca i cum ar fi explodat un fasung. Zumzaitul a urcat pe bratul ei, facand-o sa se gandeasca la o ma ina de tuns iarba.

A lasat mana mai jos, i lumina a devenit mai intensa. A vrut sa zambeasca, dar pe urma i-a dat seama ca il pipaie i, in fine, era jenant. i-a retras mana, sperand ca el nu ii va observa imbujorarea.

Dawson a lasat bratul jos i lumina a inceput sa scada. Ca i prima data, a disparut cu totul, dupa care i-a reluat forma cu care era obi nuita, cu blugii i toate celelalte.

- Heil a facut el.

- Superb! a spus ea pe nerasuflate. E ti superb.

El a facut ochii mari i ea s-a simtit ca o toanta.

- Vreau sa zic, ce e ti tu nu e ceva... rau.

- Mersi!

Ea a dat din cap.

- Secretul tau este in siguranta. Iti promit. N-ai de ce sa-ti faci griji.

- Deci, e ti OK?

- Totul e OK, a optit ea, inca uluita de frumusetea formei lui reale.

- Bine. A zambit, dar parea un zambet fals, cum statea a a, trecandu- i palmele peste coapse. Nu poti sa-ti inchipui cat sunt de recunoscator ca intelegi, i, sa nu-ti faci probleme, i *eu* inteleg.

Ea s-a incruntat.

- Ce intelegi?
- Ca nu vrei sa ma mai vezi... a a.

A urmat o pauza, in care el a avut o tresarire.

- tiu ca probabil ma ura ti pentru ca m-am prefacut ca sunt om i pentru ca te-am sarutat. Am gre it. i probabil asta te dezgusta. Dupa ce va disparea urma, o sa te las in pace. Jur. Dar acum trebuie sa stau prin preajma, pentru orice eventualitate. Nu vreau sa te ingrijorezi. Sunt putine anse sa fii gasita de un arum.
- Ei, stai **a a!** Bethany s-a ridicat in picioare, cu inima batandu-i iar tare. Dawson, de ce a fl dezgustata sau de ce te-a uri?

El s-a uitat la ea cu o privire inexpresiva.

- Ce e? 1-a intrebat i a clatinat din cap.
- Sunt extraterestru, a spus el rar.
- Dar e ti tot Dawson, nu? Vreau sa zic, am priceput ca e ti ce e ti, dar tot Dawson e ti. A facut o pauza, adunandu- i curajul de a da cartile pe fata. E ti tot baiatul care imi place. i daca... daca tu inca ma mai placi, nu vad care-i chestia.

El a tacut, iar ea a fost convinsa ca incetase sa mai respire. i a incercat sa nu observe sau sa se sperie, pentru ca in clipa aia oricum nu ajuta cu nimic.

Dawson pur i simplu se holba la ea.

Ah, poate interpretase ea gre it totul? i sarutul?

- Vreau sa spun, daca ma mai placi. Nu tiu ce reguli sau...

El a traversat distanta dintre ei atat de repede, incat nici nu 1-a vazut mi candu-se. In secunda unu statea acolo i dadea din gura, i in secunda doi era in bratele lui, cu capul lui ingropat in parul ei. Bratele lui puternice tremurau in jurul ei.

L-a luat de gat i 1-a tinut bine. I se pusese un nod in gat. Lacrimile ii ardeau ochii. I-a trecut dintr-odata prin minte cat

de singuri trebuie sa se simta ei traind printre oameni, fara sa faca parte din ei.

- Bethany, a murmurat el, inspirand adanc. Nu ai idee ce inseamna asta... pentru mine.

S-a ghemuit mai tare la pieptul lui, inhalandu-i parfumul proaspat, i 1-a strans cu putere.

- Ma gandesc, a spus el cu voce ragu ita.

- La... ?

- La tine. La mine. impreuna. Sa ie im impreuna, sa fim impreuna. A facut o pauza, apoi a ras. Uau! Probabil ca asta a fost cea mai jalnica tentativa de ate intreba daca vrei sa fii iubita mea.

Inima lui Beth a accelerat. Jalnica sau nu, ea era la un pas de le in.

- Tu vrei sa fii iubitul meu?

El a incuviintat din cap, i respiratia ei a ie it ca un mic suspin.

- Pai, intr-un fel e ti obligat sa fii cu mine. A ridicat capul ii-a zambit. Acum iti tiu secretul eel mare i rau.

Dawson a ras i i s-au luminat ochii.

- A, antaj, a a-i? Cand ea a <lat din cap, els-a aplecat i i-a lipit capul de fruntea ei. Serios acum, vreau asta - te vreau pe tine.

Stanjeneala de mai devreme disparuse din vocea lui. Acum era tot o hotarare i o pornire.

- Mai mult decat mi-am dorit ceva vreodata. Deci, da, vreau sa fiu cu tine.

Nu exista nimic in lumea asta sa opreasca zambetul ei.

- Imi place tare, tare mult cum suna!

Bethany tia adevarul, tia cat de mult risca el, dar cand era in bratele lui, el era i avea sa fie intotdeauna Dawson.

CAPITOLUL 12

Drumul spre casa a fost o nebuloasa pentru Dawson. Nici ma.car nu- i aducea aminte cand a parcat ma ina i cand a urcat in camera. Stand intins in pat, se uita in tavan, iar gandurile lui alergau i se inghesuiau unele peste altele.

Trecuse in forma lui reala. Mama ma-sii! Chiar se schimbase in fata ei. Nu existau cuvinte.

Niciodata in viata lui nu i se intamplase asta.

Dar ea nu se speriase. Dumnezeule, nu, chiar ii *acceptase*. In afara de fanaticii OZN-urilor, Dawson nu s-ar fi a teptat la asta de la nicio fiinta umana.

i-a scos telefonul din buzunar ii-a trimis un mesaj scurt, intreband-o daca e OK. Raspunsul ei a venit imediat. Apoi telefonul i-a bipait din nou.

Ne vedem maine?

Zambetul care i s-a intins pe fata probabil ii facea sa arate ca un copil idiot, dar nu ii pasa. I-a raspuns, i-a spus ca da, dupa care a pus telefonul pe noptiera. Nici o secunda mai tarziu, u a camerei s-a deschis i Dee a bagat capul inauntru.

- Hei! a spus ea. Pot sa intru?

- Sigur. S-a ridicat in capul oaselor. Care-i treaba?

Dee s-a a ezat pe scaunul de la birou i i-a incruci at la piept bratele subtiri.

- Daemon s-a dus azi dupa arum. Era aproape de restaurant.

Lui Dawson i s-a strans pieptul. *Bethany.* Poate ca ea il acceptase, dar, la naiba, cum putuse el sa uite de urma aia?

- Daemon e OK?

- Nitel ciufulit, dar o sa- i revina.

A urmat o pauza i apoi un oftat.

- intotdeauna i i revine. tii cum e el.

Da, Daemon era o ma inarie data naibii.

- Lasa-ma sa ghicesc - i acum e afara, dupa arum!

Ea a incuviintat din cap.

- Ai fost cu Bethany?

- Am fost acasa la ea, i-am cunoscut parintii.

- Pare ceva serios, a murmurat ea.

Serios ca o invazie extraterestra, i-a spus el.

A pus picior peste picior i i-a ingustat pleoapele.

- E ti OK? a intrebat-o.

Dee a disparut de pe scaun i a aparut la marginea patului, cu genunchii stran i la piept.

- Sunt OK. Dar mi-e dor de tine. Daemon e plictisitor.

El a chicotit.

- Daemon e mult mai interesant ca mine.

Ea i-a scarpinat nasul.

- Ma rog! Deci, Bethany - e ceva serios, nu? Sa-i cuno ti parintii? N-ai mai fa.cut asta pana acum.

Aveau o relatie apropiata, el i Dee. Cu toate ca multe dintre detaliile privitoare la combinatiile lui lipseau, ea tia totul despre el. Iar el avea implicit incredere in ea.

- 0 plac foarte mult, a spus el in cele din urma, inchizand ochii. E grozava.

Dee nu a raspuns imediat, i el tia lace se gande te. Bethany putea sa fie grozava, chiar i perfecta, i tot nu conta. Extratere trii nu se amesteca cu fiintele umane.

- Dawson...

- tie.

A spus-o incet, dar cuvantul acela era ca o bomba nucleara.

- Cum? a tipat Dee.

Dawson a strans din ochi. Candi-a deschis, ea statea in picioare in pat, cu ochii mari i cu mainile tremurande. S-a ridicat i el in fund.

- Dee, e OK.

- Cum poate sa fie OK? Oamenii nu pot afla de existenta noastra! i cum o sa fie cu MA-ul i...

- Dee, stai jos i lini te te-te! OK?

A a teptat-o sa se calmeze. Tot corpul ii vibra. A a se intampla de fiecare data cand era surescitata sau suparata.

- Nu i-am spus intentionat.

Ea a lasat capul intr-o parte.

- Cum ti-a scapat *din gre eala?* ,,A, apropo, eu sunt extraterestru. Hai sane sarutam!"

Hm, intelesese chiar pe dos!

- Cum s-a intamplat? 1-a intrebat ea.

- Nu sunt sigur ca vrei sa tii detaliile.

- Faceati sex? Fiindca asta-i cam singurul lucru pe care nu mi-l poveste ti, i chiar apreciez asta, i, daca ma gandesc mai bine, nu-mi raspunde la intrebare. E scarbos.

- Nu. N-am facut sex. A hohotit inecat. Dumnezeule, Dee...

Ea i-a <lat ochii peste cap.

- Atunci ce s-a intamplat?

El i-a frecat tamplele is-a uitat spre u a.

- Ne sarutam i s-a intamplat ceva ce nus-a mai intamplat niciodata.

Dee s-a tras putin spre spate. 0 expresie de dezgust suprem ii intuneca fata frumoasa.

- Ih, daca e vorba de un soi de pre...

- Dumnezeule, taci i asculta, OK? i-a trecut o mana prin par. Ne sarutam i am pierdut de sub control forma umana. M-am aprins ca un brad de Craciun nenorocit.

Sora lui a ramas cu gura cascata.

- Pe bune?

- Mda, i ea m-a vazut. A trebuit sa-i spun, pentru ca nu mai aveam cum sa mai ascund dupa asta.

Dee a clipit de mai multe ori.

- Stai! S-o luam de la capat! Ti-ai pierdut controlul pentru ca va sarutati?

-Dap.

-Uau!

0 alta emotie a ters de pe fata ei dezgustul.0 emotie pe care n-o putea identifica i pe care, probabil, nici nu voia s-o identifice.

- Inseamna ca o placi mult de tot.

- 0 plac.

Apoi Dawson a zambit, incapabil sa se stapaneasca. Era atat de tampit!

- Eu niciodata n-am fost sarutata a a.

S-a dus zambetul lui.

- Sper sa nu fii sarutata a a. i nu vreau sa aud despre asta, daca s-a intamplat.

- Hei, e un moment al dezvaluirilor intime, nu?

-Nu.

Ea a facut un gest de lehamite cu mana.

- i ea ce-a facut?

Dawson i-a povestit cat de bine gestionase Bethany situatia, dupa ce trecuse peste oc. Ochii surorii lui erau plini de respect. Orice luxen ar fi apreciat un om care intelege ca trebuie sa pastreze discretia, i daca el era convins ca Bethany va face asta, ea avea incredere in el.

- Stai a a. Straluce te?

Spusese in oapta ultimul cuvant, ca i cum ar fi fost cumva un pacat sa-1 rosteasca cu glas tare.

Dawson a <lat din cap.

- Un pie.

- Mama! Daemon o sa te ucida.

- Mersi! Ma ajuta foarte mult, Dee.

- Scuze! A ridicat mainile. Dar cand o s-o vada, mda, n-o sa fie bine.

Dawson s-a rezemat de tablia patului i i-a trecut mainile peste fata. La naiba, nu era bine! Nici pe departe. Ce ii pasa lui ca Daemon il va ucide? Bethany stralucea. l i lasase proverbiala amprenta asupra ei.

Iar asta il va aduce pe un arum la u a ei.

*

Duminica, Bethany se uita tinta la o panza alba, cu pensula in mana, iar cu cealalta mana i i pipaia buzele - buzele care atinsesera buzele lui Dawson. Dumnezeule, o sarutase ca un flamand, lasand-o ametita i rara suflare.

Plecase cu putin timp inainte, chiar inainte de cina. Nu se mai sarutasera. Dupa ce ii explicase ca vrea sa a tepte pana cand urma se pierde inainte sa incerce din nou, timpul pe care ii petrecusera ar fi putut fi aprobat de Disney Channel. Dar se imbrati asera mult i, din punctul ei de vedere, asta fusese la fel de bine ca un sarut. Simplul fapt ca statea langa el, cu bratele lui in jurul ei, ii facea inima sa bata mai tare i terminatiile nervoase sa-i zvacneasca in stanga i-n dreapta.

Uimitor era ca in toata perioada in care fusese cu el, nu se gandise cu adevarat la ce e el. Normal ca acum, dupa ce ple-case, nu se putea gandi decat la asta.

Dawson era extraterestru.

Tot ora ul era populat de extratere tri, aparent. Era atat de... de pe alta lume!

Bethany a zambit.

A pus la loc pensula pe masuta lipita de scrin i s-a ridicat in picioare. S-a dus la fereastra i a dat la o parte draperia groasa. Inserarea colorase in cenu iu copacii desfrunziti. i-a lipit fruntea de geamul rece i a inchis ochii.

Camera - totul din jur - i se parea rece rara Dawson. Tre-buie sa fi fost caldura pe care o emana el. Sau el, pur i simplu, cu felul in care o facea sa se simta. Dramolete de feti cana, dar era adevarat.

S-a indepartat de fereastra i i-a stapanit impulsul de a-i trimite un mesaj sau de a-I suna. Dar i i facea griji pentru el. In seara asta urma sa-i spuna lui Daemon ca ea tia. Daca nu-i

spunea, se pare ca Daemon avea sa-i vada maine urma. Era mai bine sa se dezlantuie la ei acasa dee.it in mijlocul orei de engleza.

Spera foarte serios ca Daemon sa nu-I ucida pe Dawson. 1ncepuse sa-i placa baiatul.

lncercand sa scape de ganduri, s-a fortat sa piece din camera, departe de telefon. Jos, mama era la bucatarie. Mare surpriza! Tata statea la masa i se uita pe ni te documente, in timp ce Phillip i i infipsese degetele in mac 'n' cheese-ul lui. Bethany a intrat, stand cat mai departe de Phillip.

Tatal ei a subliniat un paragraf din document.

- Uite cine a ie it, in sfar it, din camera ei ca sa vina printre cei vii!

Bethany s-a strambat.

- Ha. Ha.

Langa aragaz, mama ei s-a rasucit spre ea cu o tava plina de fursecuri in mana.

- Iubito, poti sa te duci tu la unchiul tau i sa vezi daca vrea ceva de mancat sau de baut?

- Sigur.

S-a intors i s-a indreptat spre living.

Unchiul Will statea teapan pe canapea, par.ind epuizat. Zilele de dinaintea tratamentului erau cele mai rele. Din ce i i daduse seama Bethany, steroizii pe care ii primea din medicamente i i pierdeau rapid efectul.

- Am auzit-o pe mama ta, a spus el, inainte sa apuce ea sa spuna o vorba.

Vocea ii era slaba i ragu ita.

- Daca mi-e sete, tiu i eu unde e frigiderul.

Bethany s-a uitat spre televizor. Rula un film din seria *Na$ul.*

- Pot sa-ti aduc...

- SuntOK.

A facut un semn cu mana. Parea subtire ca hartia i alba.

- Stai jos! N-am avut niciodata ocazia sa stau de vorba cu tine.

Ultimul lucru pe care i-l dorise vreodata era sa stea de vorba cu unchiul ei, i se simtea groaznic din cauza asta. Dar niciodata nu tiuse ce sa spuna. Unchiului Will ii placea sa pretinda ca nu e cu un picior in groapa, iar Bethany nu se pricepea deloc la conversatii banale. Sa-i evite boala era ca i cum ar ignora o maimuta uria a care se catara pe pereti i arunca cu banane.

S-a a ezat pe canapea i i-a tras picioarele sub fund, cautand cu disperare ceva de zis. Din fericire, unchiul Will a deschis conversatia.

- Deci, de cat timp e ti prietena cu baiatul asta?

A ramas cu gura cascata. OK, poate ca nu era chiar a a de norocoasa. Dupa ce plecase Dawson, parintii ei o interogasera in legatura cu el. Din nou.

- Suntem doar... prieteni.

- Serios? Nu I-am...

Cuvintele lui s-au pierdut intr-o tuse care i-a zguduit tot corpul. Oricat parea de imposibil, acum era i mai alb. Cand criza de tuse s-a terminat, a inchis ochii i i-a dres glasul.

- Nu I-am mai vazut niciodata cu alte fete. Familia lui e... foarte izolata.

Mie-mi spui? Unchiul Will nici n-avea idee cat de izolata!

- Mda, par foarte retra i.

- Baieti buni, cred. Niciodata nu au facut probleme.

A framantat intre degete pledul din petice care ii acoperea picioarele. Acestea se conturau subtiri prin el.

- Dar nu poti sa-i distingi. Care dintre ei a fost aici?

Ei i se parea curios faptul ca nimeni nu putea sa-i deosebeasca.

- Dawson.

El a dat din cap.

- Aha, Dawson... o alegere buna.

Ea s-a incruntat.

- n cuno ti?

El a clatinat din cap.

- Nu chiar, dar mi s-a parut eel mai prietenos dintre ei... cand ii vedeam prin ora . Ai fost acasa la ei? 1-ai cunoscut parintii?

Ea s-a incruntat mai tare, cu ochii la ecran. Sigur, unchiul ei i i asuma rolul de protector, dar o facea sa se simta inconfortabil punandu-i intrebari despre Dawson. 0 dorinta imperativa i aproape irationala de a-1 apara i de a-i pastra secretul a ie it la suprafata.

- Lucreaza mult in afara ora ului, dar vorbesc uneori cu ei la telefon.

- Hmm!

Will a luat telecomanda, dand semnalul incheierii conversatiei. Slava Domnului!

A urmat o tacere binecuvantata, i cand n-a mai rezistat sa stea acolo, s-a scuzat i a urcat la ea in camera.

i, evident, s-a dus direct la telefon.

Nu era genul care sa se roage, i nu i se parea in regula din mai multe motive sa se roage ca un frate sa nu-I ucida pe celalalt, dar e posibil sa fi spus o mica rugaciune.

Dawson avea senzatia ca se pregate te sa apara in fata unui pluton de executie. i cam a a era, intr-un fel.

Plecase din casa de la ferma cu mainile in buzunare. Fara sa tie Bethany, inca nu plecase cu adevarat. i i parcase doar ma ina acasa la el i se intorsese. In dormitorul lui Bethany se aprinsese o lumina. Ar fi vrut sa stea sa vada daca nu cumva o zare te, dar asta ar fi transformat supravegherea lui intr-o urmarire de obsedat.

Deocamdata, Bethany era in siguranta acasa. Nu era niciun arum care sa bantuie prin umbre, iar stralucirea ei era atat de slaba, incat era posibil ca ei nici sa n-o simta. A a ca nu era niciun motiv sa- i a eze tabara langa casa ei.

i trebuia sa se duca acasa, sa stea de vorba cu Daemon.

S-a intors, a mers pana in adancul padurii i, cand a fost sigur ca nimeni nu ii poate vedea lumina, a trecut in forma lui reala i a decolat spre casa, temandu-se de ceea ce va urma.

Doua minute mai tarziu, s-a oprit pe aleea din fata casei i a lasat sa i se estompeze lumina pana cand a aratat ca un om oarecare. Ahia tarandu- i picioarele, a deschis u a casei.

in hol era intuneric i s-a oprit, incruntat. Muzica rasuna in toata casa. Versurile melodiei *Whoomp, There It Is!* bubuiau in boxe. i-a dat seama inainte de a intra in living ca Daemon are televizorul deschis pe unul dintre canalele acelea care difuzeaza doar muzica.

Tolanit pe canapea, cu bratele sub cap, Daemon W mi ca picioarele goale in ritm perfect cu muzica.

Dawson a ridicat din sprancene.

- *Whoomp There It Is?*

- Ce e? A intors capul spre Dawson, zambind. lmi place melodia.

- Ai ni te gusturi muzicale foarte indoielnice.

- Nu fi hater! S-a a ezat pe canapea cu o mi care fluida, lasandu- i picioarele jos. Unde ai fost toata ziua?

- Unde e Dee? a intrebat el, in loc sa raspunda.

Daemon i-a fluturat mana i canalele s-au schimbat rapid.

- In camera ei.

-Ah!

ansele ca Daemon sa-1 ucida cu sora lor in casa erau mici.

0 veste buna.

-Mda.

A oftat i s-a a ezat pe bratul fotoliului.

- Trebuie sa-ti spun ceva, dar mai intai vreau sa-mi promiti ca nu faci o criza.

Daemon i-a intors incet capul spre el, cu pleoapele ingustate. Televizorul s-a oprit pe un canal care difuza melodii vechi. A inceput melodia *Chantilly Lace*.

- De cate ori incepe cineva o discutie a a, sunt aproape sigur ca voi face o criza.

A, bine spus!

- E legat de Beth.

Fata lui Daemon a devenit inexpresiva.

- Am fost acasa la ea ieri, a continuat el. i s-a intamplat ceva.

Nici acum n-a venit vreun raspuns de la fratele lui. Un Daemon care tace este un Daemon gata sa explodeze.

- Nu tiu cum s-a intamplat sau de ce, dar s-a intamplat. Ne sarutam i. .. mi-am pierdut controlul asupra formei umane.

Daemon a inspirat adanc, a dat sa se ridice de pe canapea, dar s-a oprit.

- *Dumnezeule* ...

- Am lasat o urma slaba pe ea.

i acum vine partea rea.

- i acum tie adevarul.

Ca i cum ar fi fost declan at de un buton, Daemons-a ridicat i a venit in fata lui intr-o fraqiune de secunda.

- Tu vorbe ti serios?

Dawson s-a uitat in ochii fratelui lui, care capatasera o expresie dura.

- Nu cred ca a glumi cu a a ceva.

- Iar eu n-am crezut ca poti sa fii atat de-al naibii de neglijent, Dawson! Daemon a disparut i a reaparut in partea cealalta a camerei, cu spinarea rigida i umerii incordati. La naiba!

- N-am vrut sa se intample a a.

Dawson i i asuma in totalitate raspunderea pentru gre eala lui, dar Daemon avea ceva care il facea sa se simta ca un copil in fata unui parinte suparat.

- Ultimul lucru pe care voiam sa-l fac era sa-i las o urma de lumina, dar pe urma n-am avut incotro, trebuia sa ii spun. Ea intelege perfect ca nu trebuie sa atle nimeni. Nu va spune...

- i tu o crezi?

·- Da, o cred.

Ochii lui Daemon au scaparat.

- i doar fiindca o crezi tu, noi, ceilalti, ar trebui sa stam lini titi?

- tiu ca cer mult, dar Bethany nu va spune nimic nimanui.

Daemon a hohotit rece.

- Doamne, tu e ti prost, frate, qti prost rau!

Dawson a simtit pe ira spinarii un val ro u de furie.

- Nu sunt prost.

- Da-mi voie sa te contrazic, a marait fratele lui.

Pumnii lui Dawson se strangeau i se desfaceau pe langa corp.

- Inteleg ca e ti dezamagit ca am marcat-o pe Bethany, iar faptul ca ea tie este pentru tine o adevarata atrocitate, insa n-am intentionat sa fac asta.

- tiu ca n-ai intentionat, dar asta nu schimba cu nimic faptul ca s-a intamplat.

Daemons-a rezemat de perete, cu barbia ridicata. Incordarea radia din el, i Dawson tia ca in clipele acelea incearca sa gaseasca o solutie pentru repararea situatiei. Asta facea Daemon. Repara situatii.

Daemon a scos un sunet infundat.

- Deci ai sarutat-o is-a intamplat asta?

- Mda, ciudat, tiu.

Lui Daemon i-a zvacnit un colt al gurii.

- i urma e slaba?

Cand Dawson i-a <lat asigurari, a lasat barbia jos.

- OK. Trebuie sa stai departe de ea.

- Ce?

- Poate n-ai inteles engleza in care ti-am vorbit.

Ochii ii scaparau de furie.

- Vreau sa stai departe de ea.

Era eel mai inteligent lucru pe care ii putea face - pe care *trebuia* sa-1 faca. Sao lase in pace pe Bethany. Dar gura is-a umplut de amareala. Gandul ca nu ii va mai vorbi vreodata sau ca nu o va mai atinge ii dadea senzatia ca pielea ii devenise prea stramta.

- i daca nu pot? a intrebat el, i i-a ferit privirea cand Daemon s-a strambat.

Fratele lui a injurat.

- Iti bati joc de mine? Nu e greu. Stai. Departe. De. Ea.

Ca i cum ar fi fost simplu. Daemon nu pricepea.

- Dar acum straluce te. Nimic grav, dar e un arum prin preajma i ea nu e in siguranta.

- Trebuia sa te fl gandit la asta inainte s-o aprinzi ca pe un porn de Craciun.

Dawson s-a rasucit spre fratele lui cu pleoapele ingustate. Furia ii ridica temperatura corpului pana la cer.

- A a? Despre asta e vorba? Pur i simplu nu te intereseaza daca pate te ceva?

- Ma intereseaza sa nu pate ti *tu* ceva. Daemon a facut un pas spre el, cu pumnii incle tati. Ma intereseaza sa nu pateasca *Dee* ceva. Fata asta, oricat ti s-ar parea de insensibil, pentru mine nu inseamna nimic.

Dawson 1-a masurat pe fratele lui i s-a uitat la ochii lui taio i, la trasaturile acelea identice cu ale lui. Curios cum une-ori Daemon i se parea total strain.

- Vorbe ti la fel de urat ca Andrew.

- Nu-mi pasa! Daemon a traversat camera i a luat o pernuta. Aici nu e vorba de ura fata de oameni. Eu spun doar cum sta treaba. A infoiat putin perna, dupa care a aruncat-o din nou pe canapea. E evident ca simti ceva pentru ea. Ceva mai mult decat ai simtit pana acum.

Pai, fara indoiala! Niciodata nu i i pierduse forma cu vreo fata. i cand se gandea la Beth, mda, niciodata nu simtise a a ceva.

- i din acest motiv trebuie sa stai departe de ea, a spus Daemon, ca i cum cuvantul lui ar fl fost lege. S-a oprit in fata lui Dawson i i a incruci at bratele la piept. 0 sa ma due la Matthew i o sa-i explic ce s-a intamplat.

Dawson i-a indreptat spatele.

-Nu!

Daemon a inspirat adanc.

- Matthew trebuie sa tie ce-ai fa.cut.

- Daca te duci la Matthew, Matthew o sa se duca la MA, iar ei o vor lua pe Bethany. Cand Daemon a deschis gura, Dawson a fa.cut un pas spre el. i sa nu indrazne ti sa spui ca nu-ti pasa!

- Ceri prea multe! a explodat Daemon. Trebuie sa-i previn pe ceilalti, in caz ca iubita ta se decide sa faca pe reporterul de la *National Enquirer* cu noi.

- Nu va face asta.

Vocea calma a lui Dee a intervenit din capul scarilor.

Fratii s-au intors spre ea.

- Daca Dawson e convins ca Bethany nu va spune nimic, eu il cred.

- Nu ma ajuti cu nimic, s-a rastit Daemon.

Ea 1-a ignorat.

- Tot trebuie sa le spunem i celorlalti, Dawson, fiindca au dreptul sa fie pregatiti. Trebuie sa le spunem, mai ales ca ii vor vedea urma, dar Daemon poate sa-1 convinga pe Matthew sa nu se duca la MA sau la seniori.

- Asta nu e problema lui Daemon, a argumentat el. E a mea. Eu ar trebui sa...

- Daca te implica pe tine, e problema mea.

Pe fata lui Daemon se citea iritarea.

Dawson a simtit ru inea ca pe o uvita oribila de furn care se ridica in el.

- La naiba, nu sunt un copil. E ti mai mare ca mine cu doar cateva minute! Asta nu iti da...

- tiu. Daemon i-a frecat fruntea, ca i cum 1-ar fi durut capul. Nu vreau sa te tratez ca pe un copil, dar la naiba, Dawson, tii i tu ce ai de fa.cut aici!

Dee a aparut intre ei cu mainile in olduri i s-a intors spre Daemon.

- Trebuie sa ai incredere in Dawson in povestea asta.

Expresia de pe fata lui Daemon spunea ca mai degraba i-ar baga capul in ma ina de tocat.

- E o nebunie totala. A fa.cut un pas in spate i i-a lipit de frunte podul palmelor. OK. lti inteleg... nevoia de ate asigura ca e bine cat timp poarta urma, i, da, poate nu va da nimic pe goarna, dar dupa aceea, nu poti risca sa se mai intample vreodata a a ceva.

- Ma pot controla, a spus Dawson.

- Ah, cenai...

- Nu-mi cere sa renunt la ea inainte sa ajung s-o cunosc cu adevarat.

Odata ce cuvintele i-au plecat de pe buze, vointa lui s-a cimentat precum un buncar cu bombe nucleare.

- Fiindca n-o sa-ti placa raspunsul meu.

Daemon a clipit, ca i cum ar fi fost ocat. i Dawson a avut atunci revelatia ca, de i in general facea cam ce voia, niciodata nu ii tinuse piept fratelui sau. Pana i Dee parea uimita.

- Nu cred ca vorbe ti serios, a spus Daemon, incordat.

- Bada.

- Ah, pentru numele lui Dumnezeu, frate, e ti idiot! Daemon a traversat rapid camera i s-a oprit fix in fata lui. Deci, ,,ajungi sa o cuno ti" i pe urma te *indragostefti* de ea. A scuipat ultimele cuvinte, de parca ar fi inghitit ni te unghii. Dupa care, ce?0 sa incerci sa ramai cu ea? Sava casatoriti? Sa aveti o casuta frumoasa, cu gardulet alb, plus vreo doi copii jumate?

Dumnezeule, nu mersese cu gandul atat de departe!

- Poate da. Poate nu.

- Mda, da-mi voie sa-ti spun cum e chestia cu MA-ul.

Erau anse mari ca Dawson sa franga balustrada.

- Nu e imposibil. Nimic nu e imposibil.

Pe fata lui Daemon s-a citit din nou uluiala, dupa care a capatat o expresie dura.

- Ri ti sa ajungi un proscris! Mai rau, o pui in pericol pe sora ta daca se mai intampla asta vreodata.

- Daemon, a protestat Dee, cu ochii stralucind de lacrimi nevarsate. Nu-i pune asta in carca!

Furia ii intunecase fata lui Daemon. Ochii lui incepusera sa straluceasca.

- Nu. Trebuie sa inteleaga ce a facut. Bethany ar putea conduce un arum direct aici. i Dumnezeu tie ce vor face cei din MA daca afla ca ea tie. Deci, spune, merita sa faci asta pentru Bethany?

Dawson se detesta pentru ce urma sa spuna, i, frate, asta facea din el un egoist nenorocit, dar acesta era adevarul.

- Da, merita.

CAPITOLUL 13

Cand Bethany a intrat luni la ora de engleza, mai avea un pie i trecea in modul tacaneala, mai ales cand privirea ei s-a dus direct in spatele clasei i s-a intersectat cu privirea lui Dawson.

Cu o seara in urma, el o sunase ca sa-i spuna ca ii explicase totul lui Daemon. De i sustinuse ca totul era bine, incordarea din vocea lui spunea altceva.

i-a ocupat locul, a lasat geanta jos i a indraznit sa se uite la el.

- Hei!

El a dat din cap ca raspuns, privindu-i atent conturul corpului.

- 0 sa fie bine.

i asta a racut-o sa fie i mai agitata. Dupa cums-a dovedit, avea i de ce. Cand Daemon a intrat in clasa, expresia de pe fata lui promitea tot felul de chestii groaznice. Bethany s-a facut mica in scaun cand i-a intalnit privirea. Era ca i cum ar fi fost izbita de un vant inghetat.

Dawson s-a aplecat spre ea ii-a cuprins bratul cu mana.

- Ignora-1! i-a optit el. E OK.

Daca ,,OK" insemna sa ai o privire de uciga , atunci n-ar vrea deloc sa vada cum ar fi sa nu fie OK. A indraznit sa mai arunce o privire peste umarul lui Dawson.

Buzele lui Daemon s-au intins intr-un zambet cu un colt al gurii, din care lipsea veselia sau afectiunea.

Ea a inghitit in sec, simtind ca i se strange gatul, i a spus incet:

- OK. Ma sperie.

Dawson i-a mangaiat bratul.

- Latra, dar nu mu ca.

- Asta-i parerea ta, a replicat Daemon.

Bethany a intepenit i a racut ochii mari. S-a sunat de intrare i ea s-a intors cu fata spre tabla. 0, avea sa fie o ora lunga! 0 ardea ceafa de privirile urate pe care Dawson nu le putea bloca.

A simtit degetele lui Dawson pe spate i s-a relaxat. Discutiile din clasa se concentrau asupra temelor din romanul *Mandrie i prejudecatii.* Subiectul principal era dragostea.

- Ce putem sa aflam despre iubire din *Mandrie i prejudecatii?* a intrebat domnul Patterson, a ezandu-se pe marginea catedrei. Lesa?

- In afara de faptul ca pe vremea aia curtarea dura o ve nicie? Lesa i-a aruncat pe spate parul des i ondulat i a ridicat din umeri. Ca dragostea e posibila doar daca nu e influentata de societate, presupun.

- Dar Charlotte s-a casatorit pentru bani, a contracarat Kimmy, ca i cum asta era ceva cu care te poti mandri.

- Da, dar domnul Collins era un idiot, a spus Lesa.

- Un idiot *bogat,* a replicat altcineva.

Lesa i-a dat ochii peste cap.

- Dar aia nu e dragoste - sate casatore ti cu cineva pentru bani.

- Toate observatiile sunt bune, a spus domnul Patterson, zambind. Ce credeti, Austen a fost realista sau cinica atunci cand a abordat tema iubirii?

$i atunci vocea lui Daemon, joasa i calma, a rostit:

- Eu cred ca a vrut sa arate ca uneori e stupid sa iei decizii bazandu-te pe sentimente.

Bethany a inchis ochii.

- Sau ne arata ca atunci cand iei decizii care se bazeaza pe altceva se termina prost, a replicat Dawson pe un ton calm. Ca iubirea adevarata invinge orice.

Inima ei a inceput sa bata mai tare, i a intors capul sa se uite la el. Eli-a zambit i ea s-a topit toata.

- Iubirea adevarata? s-a strambat Daemon. insa i notiunea de iubire adevarata e stupida.

in clasa s-a declan at o dezbatere care a depa it cu mult subiectul discutiei, dar Bethany i Dawson se priveau in continuare in ochi. Iubire adevarata? Asta era? inainte sa-1 cunoasca pe Dawson, ar fi fost de acord cu parerea lui Daemon. Acum credea in toate siropo eniile.

Ochii lui Dawson au capatat profunzime cu un mozaic de nuante de verde.

0, da, hai cu siropo enia!

Cand ora s-a terminat, Dawson a a teptat-o sa- i stranga lucrurile, dupa care i-a intins mana.

- Gata?

Con tienta de toate privirile indreptate asupra lor, a dat din cap.

Daemon a trecut pe langa ei calcand apasat, dandu-i un ghiont cu umarul lui Dawson.

- M-a luat cu dureri de cap din cauza ta, a spus el, strambandu-se.

- i pe mine m-a luat cu caldura din cauza ta, a raspuns Dawson, strecurandu- i degetele printre degetele lui Bethany.

Fratele lui geaman i-a aruncat o privire lui Bethany.

- Ai mare grija, fetito!

Dupa care a ie it.

Beth a ramas cu gura cascata.

-Uau!

- Ma crezi sau nu, asta e varianta lui atenuata. A condus-o spre u a. Pe hol i-a strans mana ii-a optit: Trebuie sale spunem i celorlalti... celor care traiesc in afara... in fine, tii tu.

Ei i-a stat inima de frica.

- Crezi ca vor accepta situatia?

- Daemon va avea grija sa accepte.

- Serios? a intrebat ea, clatinand din cap. Nu mis-a parut ca ne sustine prea tare.

El a lini tit-o, dar ea nu credea.

Cand se indreptau spre scara, unul dintre gemenii blonzi a intrat pe u a i s-a uitat la ei. Geamanul extraterestru malefic sau geamanul eel bun? Fata lui aurie a palit i, continuand sa se uite la ei, s-a impiedicat.

- Mi-a vazut, aaa, urma? a intrebat ea in oapta.

Dawson a dat din cap.

- S-ar putea sa mai ai parte de ni te priviri... ciudate in cursul zilei. Tu prefa-te ca nu tii de ce.

Sa mai aiba parte de priviri ciudate? Dawson nu glumise. Un profesor care era pe hol in pauza s-a uitat cu gura cascata la ea. 0 doamna de la administratie i-a inabu it o exclamatie de

uimire. Iar la ora de sport, ai fi zis ca profesorul e la un pas de atac cerebral.

Era inconjurata de extratere tri.

Sau devenea ea paranoica, pentru ca atunci cand Carissa i-a facut semn cu paleta, aproape ca i-a fost teama ca o sa i-o arunce in cap.

0 minge de ping-pong a trecut uierand pe langa ea. Kimmy s-a intors.

- Nu ma prind.

- Normal ca nu, a mormait Bethany.

In timp ce cauta mingea, a auzit pe cineva vorbind in oapta. A ridicat capul i s-a uitat printre crapaturile bancilor. A deslu it doua siluete - Dawson i jigodia de Andrew.

- Ce naiba a fost in capul tau? 1-a intrebat Andrew, aplecand-se spre fata lui Dawson.

- Nu e treaba ta!

Andrew a hohotit sec.

- 0, da, chiar ai tupeul sa spui asta? Explica-mi i mie de ce nu ma afecteaza pe mine i pe ceilalti.

- Nu-ti sunt dator cu nicio explicatie.

Andrew parea ocat.

- Trebuie sa stai departe de fata aia. Nu e bine pentru tine, pentru niciunul dintre noi.

Stapanindu- i impulsul de a da buzna peste Andrew ca sa se apere, Bethany s-a indepartat de banci. Stai a a! Da-o naibii! Toti luxenii aia mititei care bantuie pe acolo tiu de ea. N-o sa-1 lase pe Dawson sa se descurce singur.

0 minge de ping-pong a plesnit-o in ceara inainte sa mai faca un pas. S-a intors repede, frecand locul dureros.

-Au!

Kimmy a lasat capul intr-o parte.

- Te strig de doua minute. Dumnezeule! Ai adormit sau e ti pur i simplu idioata?

0 senzatie fierbinte ca focul s-a strecurat prin venele ei, starnita de combinatia dintre conversatia pe care o auzise i jigodismul pur de care dadea dovada Kimmy. A ridicat mingea i a aruncat-o inapoi. Bucatica aia mica i rotunda din plastic a fost ca o racheta de croaziera Tomahawk care a gasit obrazul lui Kimmy. Dupa un foarte satisfacator *poc*, Bethany a trecut pe langa Kimmy, careia ii zvacnea obrazul.

- Nu pot sacred ca mi-ai aruncat...

- Urmeaza paleta, a avertizat-o Bethany, fluturand-o in mana.

Carissa a inceput sa chicoteasca, singura la masa.

- A fost bestial.

Kimmy s-a intors spre fata, gata sa se repeada la ea, evident.

- Tu razi de mine?

- Mmm. Carissa i-a impins ochelarii pe nas. Cred ca da.

- Ah, ai incurca...

Antrenorul Anderson s-a decis sa le intrerupa.

- Gata, domni oarelor, ochii la masa - la meci!

Beth a strans paleta in mana i a inspirat adanc. Probabil ca antrenorul o vazuse pe Carissa singura la masa i s-a indreptat spre ea, exact cand au reaparut Dawson i Andrew, care pareau ca mai au doua secunde i se iau la bataie in mijlocul salii.

- Daca nu cumva e vreo masa de ping-pong in spatele bancilor, sunt curios ce ati cautat acolo, a spus antrenorul. lntoarceti-va la mesele voastre in clipa asta!

Kimmy a ranjit.

Dawson s-a dus la partea lui de masa i a luat paleta.

- E ti gata? a intrebat-o el pe Carissa.

Ea a dat din cap, a dat sa ia mingea, dar mana lui Andrew a trecut rapid peste masa ii-a luat-o.

- Uite, a spus el zambind. Da-mi voie sa ti-o ofer.

Bethany a avut o presimtire urata.

Pe chipul lui Dawson a aparut incet un zambet rece, i ea 1-a vazut brusc in expresia aceea pe fratele lui. Straniu!

- Da, te rog!

Andrew i-a tras bratul in spate atat de rapid, incat Beth 1-a vazut ca prin ceata. A lansat, i mingiuca aia trebuie sa fi depa it bariera sunetului. Dumnezeule, a trecut peste masa ca un glont.

Fara sa- i ia ochii de la blond, Dawson a ridicat rapid mana i a prins mingea. S-a auzit un bufnet puternic, care pe Beth a facut-o sa stranga din ochi, dar Dawson nici n-a tresarit.

- Mersi, amice!

- Pe toti dracii! a murmurat Carissa.

Dawson a zambit, a ridicat bratele i le-a adus in spate. Tricoul i s-a ridicat i a la.sat sa se vada mu chii fermi ai abdomenului. Uau! Avea pachetele inca de la gradinita, fara indoiala. Nu parea sa observe ca toate fetele se holbeaza la el.

Ca sa spunem ca restul orei a fost ciudat, ar fi prea putin. Dupa ce s-a schimbat, Beth a impins u a i 1-a vazut pe Dawson, care o a tepta.

El s-a incruntat.

- E ti OK?

- Cred ca eu ar trebui sa te intreb asta.

A luat-o de mana i a tras-o spre el. Bethany i-a lipit obrazul de pieptul lui.

- N-a fost rau. Am supravietuit ca sa te vad.

Ea a zambit i a ridicat capul. Privirile li s-au intersectat. A fost cuprinsa de valuri de caldura.

- intotdeauna tii ce sa spui. E bine sa ai a a un talent.

Nasul lui i-a atins u or nasul.

- Doar cu tine.

Ea a simtit un nod in gat, i in aceea i clipa un camion intreg de fluturi i-au luat zborul din stomacul ei.

- Vezi? Iar ai facut-o.
- Hmm! a murmurat el, luand-o de mijloc.

Niciodata nu fusese adepta manifestarilor publice de afeqiune pe holuri. De obicei dadea ochii peste cap i facea un comentariu iritat cand vedea a a ceva, dar acum descoperea ca ii place sa fie fata aia care e cu Dawson.

- Pot sa vin pe la tine dupa ore? a intrebat-o el.
- Speram sa vrei asta.
- Tree dupa cina, OK?

A sarutat-o pe obraz is-a retras. A luat-o de mana i a condus-o spre parcare. La ma ina ei, i-a luat mana ii-a sarutat palma.

- Presimt ca o sa fie o edinta agitata cand ajung acasa, a a ca s-ar putea sa intarzii putin.

Ea a strans din ochi.

- Mi-a dori sa flu acolo cu tine. Nu e corect sa te aperi singur, i pe tine, i pe mine.

Ochii lui verzi stralucitori s-au umplut de tandrete.

- Ma descurc.
- Dar...

Dawson i-a sarutat din nou palma, i gestul acela delicat a cople it-o, pur i simplu.

- Nu-ti face griji din cauza lor! Nu vreau sa-ti faci griji pentru nimic. I-a lasat mana i s-a dat inapoi. Vin la tine imediat ce termin.
- Te a tept.

CAPITOLUL 14

Planul de Interventie, runda a doua, a decurs cum era de a teptat.

Cu alte cuvinte, a constat in cate o be telire a fiecaruia, ba uneori s-au suprapus mai multe. Dee i Adam au fost singurii care nu au luat parte la asta. A ezati unul langa altul pe canapea, aveau aceea i expresie sumbra.

Matthew voia sa se duca la MA, a a cum ar fi trebuit sa se faca in cazurile de expunere, dar Daemon i Dawson au reu it sa-1 convinga ca riscul nu e atat de mare. Dupa o ora de certuri adevarate, a dat inapoi, fara sa fie convins.

- E atat de riscant! a spus el, plimbandu-se prin camera. Daca spune unui singur...

- Nu va spune nimanui. Iti jur.

Ash a clatinat din cap.

- Cum poti sa fii atat de sigur?

- Uite ce e! Am stabilit, a spus Daemon, intrerupand-o. Nu ne ducem la MA sau la seniori. S-a incheiat.

- Asta nu e moveon.org[1], Daemon, s-a rastit ea. Asta ne afecteaza pe toti. i cum ea straluce te...

- 0 voi proteja eu. i ma voi asigura ca niciun arum nu se va apropia suficient de tare cat s-o vada macar.

Dawson i-a incruci at bratele la piept.

Ash a ramas cu gura cascata.

- Chestia asta o sa-ti explodeze in fata - o sa ne explodeze tuturor in fata. Exista un motiv pentru care oamenii nu trebuie sa afle de noi. Sunt capricio i i nebuni!

Pana i Dee a ridicat sprancenele auzind asta. Ash era destul de nebuna cand voia ea.

Apoi Ash s-a intors spre Daemon cu obrajii aprin i.

- Nu-mi vine sacred ca ii permiti sa faca asta. In curand o sa aflam ca ai *i tu* ca iubita o fiinta umana.

Daemon a izbucnit in ras.

- Da, da, asta n-o sa se intample niciodata!

Festivalul be telelilor a mai continuat o ora, dupa care fratii Thompson au plecat. lnainte de plecare, Adam 1-a tras deoparte pe Dawson, in timp ce fratii lui fierbeau in ma ina.

- Asculta, nu ma intereseaza daca e ti indragostit de fata...

- Nu sunt...

- Nici macar sa nu spui ca nu e ti, a zis Adam, aruncand o privire spre casa nelocuita de alaturi. Nu ma intereseaza daca e ti sau nu. Chiar nu conteaza asta, dar trebuie sa fii atent.

Dawson i-a incruci at bratele.

- Sunt atent.

---

[1] Asociatie politidi progresista, interneiata in 1998 in Statele Unite, care sustine dernocratia i respectarea legii, prornovarea diplornatiei in detrirnentul razboiului, accesul cat rnai larg la ingrijire rnedicala, protejarea securitatii sociale (n. red.).

- Tipule, aici n-ai fost atent. *Toatd lumea* e furioasa. Asta o s-o afecteze pe Bethany. Adam a tras aer in piept.0 sa incerc sa-i calmez putin pe a tia doi, dar problemele tale nu sunt doar arumii i MA-ul, daca intelegi ce vreau sa spun.

Bai, frate, valul de furie care i-a urcat pe ira spinarii era suficient de puternic sa declan eze o urgie.

- Daca vor incerca sa faca *ceva*, o sa...

- tiu, dar trebuie sa te a tepti la asta. Chiar daca Daemon i Matthew iti sustin... stilul de viata, n-o sa fie u or.

Acum incepea sa- i piarda rabdarea. ,,Stilul" lui de viata era ca voia sa fie cu persoana la care tinea. Ca i cum ar fi fost o alegere proasta, sau ceva.

- Adam...

- E ti prietenul meu. Adami-a pus mana pe umar. Eu te sustin, dar tu trebuie sa fii foarte sigur de drumul pe care o apuci.

Dawson a expirat greoi.

- Nu...   tiu. Rabat! Nu tiu ce vrei sa spun.

in special pentru ca nu tia macar cum sa exprime in cuvinte ce simte pentru Bethany. Poate ca Adam avea dreptate. Poate ca era marele D.

Pe fata lui Adam a aparut o expresie de intelegere profunda, marcata de tristete.

- Asculta, ce fel de viitor ai cu ea? Merita sa-i enervezi i sa-i instrainezi pe toti?

- Cred ca raspunsul e destul de evident.

- Adevarat, a spus el, lasand mana jos. Dar e o chestie enorma. tii vreun luxen care a reu it sa pastreze o relatie cu o fiinta umana? Care a trait sa povesteasca despre asta?

Mda, intra acum in Ora ul Deprimatilor, populatia: un locuitor.

Adami-a zarnbit slab.

- Nu te invidiez, pentru ca eu chiar nu cred ca putem gandi altfel. Dumnezeu tie, cunosc foarte bine situatia. A strans din ochi i Dawson s-a intrebat daca vorbe te despre Dee. Dar imi fac griji, a continuat Adam, pentru ca nu cred ca Dee i Daemon s-ar descurca prea bine daca s-ar intampla ceva rau. i nu cred ca tu te-ai descurca prea bine daca s-ar intampla ceva cu Bethany.

Dawson 1-a urmarit pe prietenul lui plecand. Adam ii daduse o groaza de hrana pentru gandire. Resturi de hrana na pa, ieftina i scarboasa, pentru gandire.

Dar eel mai mult il apasau sentimentele pe care le avea pentru Bethany. Pentru ca risca tot i ii punea pe toti in pericol, iar asta era egoism. Dumnezeule, un singur lucru putea sa faca pe cineva atat de egocentric!

Nu i-a luat mult timp lui Bethany sa afle ca nu sunt multi fani ai echipei Dawson i Bethany. In urmatoarele doua zile, Daemon i-a petrecut cea mai mare parte a orelor de engleza uitandu-se urat la fratele lui i ignorand-o pe ea, chiar i atunci cand ea incerca sa se poarte civilizat.

i a inceput sa-i fie u or sa- i <lea seama care e Andrew i care e Adam. Cel dragut era distant de cate ori se intalneau sau cand statea de vorba cu Dawson, dar ii zambea. Celalalt, extraterestrul eel rau, baga groaza in ea. Privirile urate ale lui Daemon erau nimic pe langa asta. Era o persoana cu care n-ar fl vrut sa se intalneasca daca era singura. Din fericire, Dawson era mereu pe langa ea, iar vineri, vestea buna. Urma ei se estompase. Fusesera de ajuns ase zile.

i-a petrecut weekendul impreuna cu Dawson, ascun i in camera ei. Cu u a deschisa, evident. Mama i i tot baga capul pe u a, dar de fiecare data aducea prajituri. Erau anse mari ca Dawson sa se indragosteasca de mama ei.

Baiatul manca, nu gluma!

Ii explicase odata, dupa al treilea Big Mac, ca era ceva legat de metabolismul lor i de cantitatea de energie pe care o folo-seau. Incercand sa nu fie invidioasa, Bethany ciugulea din che-eseburgerul ei, care tia sigur ca o sa se puna direct pe fund.

Baiatul tia i sa dezmierde.

Cand erau relativ siguri ca mama n-o sa dea buzna in dor-mitor sau in living, Dawson o lipea de el, ca i cum simtea ne-voia sa o atinga. Uneori, ii vibra tot corpul.

Nu a mai putut sa-1 vada in forma lui reala, din cauza urmei pe care ar fi lasat-o, dar cu fiecare zi ce trecea, Dawson se re-laxa tot mai mult in preajma ei. Noua lui pasiune era sa apara din senin in fata ei, provocandu-i de fiecare data un atac vas-cular minor. La fel, mi ca o groaza de lucruri fara sa le atinga. Toate aceste actiuni marunte nu presupuneau un consum prea mare de energie, dar era chiar placut sa le vezi.

Lucrurile mergeau bine. Dupa care, luni, a facut cuno tinta in mod oficial cu Ash.

0 mai vazuse pe blonda pe hol, din cand in cand. La naiba, nu era ca i cum n-ai fi putut s-o observi. Ca i Dee, era su-perba, aproape prea superba ca sa umble pe holurile unui li-ceu. Ash parea mai potrivita pe podiumurile de prezentare a modei din Milano.

Bethany ie ea de la ora de chimie i a ramas uimita cand blonda zvelta s-a intors i s-a uitat la ea cu ochii aceia de safir.

- Bethany?

Ea a dat din cap, in vreme ce ocolea un grup de elevi.

Privirea lui Ash s-a dezlipit de pe fata ei i a coborat spre cardiganul ei simplu i pe blugii uzati. Sprancenele ei frumos aranjate s-au ridicat, ca i cum ar fi cautat ceva ce Bethany era clar ca nu avea.

- Trebuie sa recunosc. Sunt putin nedumerita.

La fel i Bethany.

- Daca. ai vrea sa-mi explici?

Ochii alba tri ai lui Ash au privit-o cu iritare.

- Nu-mi dau seama ce vede Dawson la tine.

Oho! Asta da, franchete! Bethany a trebuit sa- i forteze gura sa nu ramana cascata.

- Poftim?

Ash a zambit cu buzele stranse i a a teptat pana cand un alt grup de copii a trecut pe langa ele.

- Nu pricep ce vede la tine, dar cred ca m-ai auzit i m-ai inteles din prima. i-a coborat vocea. Ar putea sa- i gaseasca ceva mai bun. i va gasi. Pana la urma, se va plictisi de prospaturi i va merge mai departe.

Bethany aproape ca. era prea uluita ca sa raspunda.

- Imi pare rau ca tu crezi asta, dar...

- Ce ii oferi tu, in afara de riscuri? Ash s-a apropiat de ea, i Bethany a trebuit sa- i stapaneasca impulsul de a se da inapoi. Relatia voastra n-o sa dureze. 0 sa se termine, intr-un fel sau altul. A a ca de ce nu-ti faci tu o favoare, tie i lui Dawson, i il la i in pace?

Bethany se simtea ca o doza de sue agitata, care urmeaza sa fie desfacuta. Da, tia ca nu se poate compara cu o fata ca Ash, dar, frate, nici ea nu era vreo matracuca. Dar inainte sa dezlanpiie o ploaie de ,,f"-uri, fata cea inalta s-a rasucit cu gratie pe calcaie i s-a indepartat, trecand printre ceilalti elevi fara efort.

Bethany a ramas acolo, cu gura cascata. Nu se intamplase a a ceva! Pricepuse faza, ca toata lumea e nefericita pentru ca ea tie adevarul, dar asta parea ceva personal. 0 fi vreo fosta de-a lui Dawson? Dumnezeule, ce noroc ar fi pe capul ei! Concura cu amintirea unui model de la Victoria's Secret.

Dawson era in capatul celalalt al coridorului. S-a intors, ca i cum ar fi simtit-o.

- Hei...

Zambetul s-a ters de pe fata lui frumoasa.

- Ce s-a intamplat?

Ea s-a oprit langa el i s-a uitat in jur.

- Deci am avut o mica discutie cu Ash.

i s-a dus i ultima urma din zambetul lui.

- 0, Doamne, ce ti-a spus?

- A fost iubita ta, sau ceva?

In clipa in care cuvintele i-au ie it din gura, le-a regretat.

- Ce? 0, nu, la naiba!

Bethany i-a incruci at bratele.

- Serios?

Spre uimirea ei, el a ras i a apucat-o de cot, conducand-o spre fereastra murdara care dadea spre parcare.

- E cu fratele meu - ma rog, acum nu, dar au avut relatii intermitente de cand ma tiu.

Iritata de faptul ca se simte u urata auzind asta, Bethany s-a incruntat.

- Cum adica? De cand aveau zece ani, sau a a ceva?

Dawson a ridicat din umeri.

- Ce ti-a zis?

Bethany i-a oferit varianta scurta i murdara. Cand a terminat, Dawson parea ca ar vrea sa dea ni te pumni.

- Chiar vad in mine o amenintare a a de mare? a intrebat ea.

El i-a incle tat falcile.

- Da, asta vad. $i-a coborat vocea. Vezi tu, ei nu te cunosc. $i nu cunosc alti oameni, in afara de cei din MA, care sa tie de ei. E ceva nou, dar nu e scuzabil.

intr-un fel, se bucura ca el e a a de furios, dar nu voia sa intervina mai mult intre ei decat o facuse. S-a fortat sa zambeasca, s-a ridicat pe varfuri ii-a sarutat coltul gurii.

Tot corpul lui s-a cutremurat.

Bethany a zambit, caci ii placea la nebunie ce efect avea asupra lui. Sigur, era un extraterestru cu puteri destul de nelimitate, dar ea il facea sa tremure. Unu la zero pentru jalnica fiinta umana!

- $tii, mi-a venit o idee, a spus ea.

- Da?

I-a cuprins mijlocul cu bratul, i-a plecat capul i i-a trecut obrazul peste gatul ei. Pentru o clipa, ea a uitat complet ce spunea.

- Bethany?

-Ah!

A ro it i s-a retras. Elevii se holbau, efectiv, la ei.

- Ma gandeam ca lucrurile ar putea fi mai simple daca nu ne-am purta ca i cum e mare chestie. Daca n-am incerca sa... ne tinem departe de ei. Poate daca m-ar cunoa te... Bethany s-a intrerupt, pentru ca el se uita la ea de parca tocmai i-ar fi <lat un picior unui copil de pe strada. OK. Lasa!

- Nu. Daemon a clipit, dupa care a zambit. E o idee super. Eu trebuia sa ma gandesc.

Ea radia.

- Ura pentru mine!

El a cuprins-o cu bratul pe dupa umar.

- Pai, atunci, hai sa terminam cu asta!

Stai, ce? Beth a incetinit pa ii.

-Mmm?

- Ce-ar fl sane facem aparitia impreuna la masa? Majoritatea au pauza de pranz odata cu tine.

Ideea suna grozav in teorie, dar acum, ca o puneau in practica, regreta intr-un fel ca nu i i tinuse gura. Dar s-a decis sa nu se mai poarte ca un copil i s-a pregatit pentru ceea ce avea sa fie probabil cea mai aiurea pauza de pranz din viata ei.

Cantina liceului din Petersburg era ca orice cantina de liceu. Ni te mese albe i patrate, inghesuite intr-o incapere unde mirosea a detergent i mancare arsa. Zgomotul discutiilor o lini tea, intr-un fel. Coada la mancare mergea repede. Dawson i-a umplut farfuria cu ceva care parea a fl rulada de came, iar ea i-a luat o sticla de apa. lntotdeauna avea pachet de acasa - sandvici cu unt de arahide i dulceata. Ziua ei n-ar fl fost completa fara asta.

Bethany nu trebuia sa tie unde stau prietenii lui. Le simtea privirile i se intreba daca o fl i asta o superputere extraterestra - de a face gauri in corp doar cu puterea ochilor.

Langa ea, Dawson era intruchiparea relaxarii. Pe fata lui frumoasa se a ternuse o jumatate de zambet degajat, i parea ca nu observa privirile care se indreptau asupra lor in timp ce mergeau spre mijlocul cantinei.

Dee i Daemon stateau la masa langa eel pe care ea il banuia a fl Andrew, dupa cum se uita la ei, cu gura cascata. A presupus ca ceilalti de la masa sunt oameni, pentru ca Dawson ii spusese ca majoritatea luxenilor erau ori mai mari, ori mai mici ca ei.

- Hei, copii, va deranjeaza daca stam i noi cu voi azi? inainte sa poata raspunde cineva, Dawson s-a a ezat vizavi de fratele lui i a tras-o pe Bethany pe scaunul de langa Dee. Mersi!

Bethany i-a pus punga de hartie pe masa, cu respiratia taiata.

- Indrazneata mi care! a murmurat Daemon, cu buzele strambate intr-un ranjet.

Dawson a ridicat din umeri.

- Nee, pur i simplu ne era dor de voi.

Daemon i-a luat furculita, i Bethany a sperat din tot sufletul sa nu o transforme intr-o arma.

- Sunt convins.

Ochii lui verzi, familiari i totu i straini, s-au intors spre ea.

- Ce mai faci, Bethany?

- Bine. i-a scos sandviciul, detestand faptul ca- i simtea obrajii in flacari. Tu?

- Super. i-a infipt furculita in came. Nu te vad prea des aici. Chiule ti cumva cu fratele meu *eel responsabil?*

- De obicei mananc in sala de arta.

A fa.cut o pauza i a inceput sa- i rupa sandviciul in bucatele. Un obicei vechi, de care Dawson facea intotdeauna haz.

- in sala de arta? a intrebat-o Dee.

Ea a dat din cap, ridicand privirea. Nu era nicio urma de dispret sau ceva pe fata fetei aceleia superbe. Mai mult curiozitate.

- Eu pictez. Deci mananc acolo i lucrez la proiecte.

- E buna rau, a intervenit Dawson.

Pranzul lui era pe jumatate devorat.

- Fata mea are talent.

Andrew s-a aplecat spre el.

- Fata *ta* o sa se transforme intr-o mare i nenoro...

- Termina propozitia i o sa-ti infig in ochi furculingura pe care se pregate te s-o scoata Bethany din geanta pentru sosul ei de mere. Dawson a zambit, razboinic. i ea se va supara foarte tare ca-i murdaresc furculingura. Tine foarte mult la ea.

Mda, va fi foarte suparata... din mai multe motive.

Andrew s-a retras, cu falcile incle tate. Unga el, Daemon a facut eel mai ciudat lucru. A ras - i inca tare. Era un sunet placut, un registru mai jos decat avea Dawson.

- 0 furculingura, a spus Dee, luandu- i geanta. Ce e aia?

Bethany a ramas cu gura cascata.

- N-ai mai vazut niciodata?

- Dee nu prea iese in lume, a raspuns Dawson, zambind.

- Taci din gura! Dee a luat in mana tacamul multifunctional i a zambit. N-am mai vazut niciodata a a ceva! Ha! E grozav de utila. S-a uitat la Daemon, cu o privire incantata. Am putea sa scapam de jumatate din tacamuri, luam zece de-astea i suntern asigurati pe viata.

Daemon a clatinat din cap, dar pe chipul lui se citea afectiune pura. i atunci a priceput Bethany. Ca oricat ar fi fost de suparati cei trei unul pe altul, aveau o legatura profunda de iubire. Cand a vazut asta, s-a relaxat. Oricat de furios ar fi fost Daemon pe Dawson, sau oricat de ingrijorata ar fi fost Dee, intotdeauna vor ramane uniti. Asta o facea sa- i doreasca sa dea fuga acasa, sa-1 ia in brate pe Phillip i sa fie o sora mai buna.

Pranzul nu a fost prea rau dupa asta. Singura parte proasta a fost Andrew, dar el a plecat dupa un timp, i Bethany a fost profund recunoscatoare ca Ash nu i-a facut aparitia. Au piecat cand mai erau cateva minute pana sa se sune.

Cand au ie it din cantina, Beth a ridicat zambitoare privirea spre Dawson, motivata de experienta.

- N-a fost prea rau, nu?

Zambetul lui a incalzit-o.

- Mda, a fost OK. Cred ca ar trebui sa mai facem asta.

Ea a ras, iar el a luat-o de mana. A tras-o intr-o clasa goala, plina de computere. Fara sa spuna un cuvant, i-a luat de pe umar cureaua gentii i a pus-o jos. Bethany s-a cutremurat, fara sa- i <lea seama daca e din cauza aerului rece din camera sau din cauza privirii lui hotarate.

A facut un pas in spate, umezindu- i buzele cu nervozitate. Ochii lui verzi au sea.pa.rat.

- Ce... ce faci?

- 0 sa te sarut din nou.

Emotia a cuprins-o rapid, ametind-o.

- Hm, crezi ca e locul perfect pentru a mai face o incercare?

- Nu tiu, dar nu mai pot a tepta.

Parea hotarat cand a facut un pas spre ea. Atat de hotarat, incat s-a tras inapoi i s-a tot tras, pana cand s-a lipit de perete.

El a intins incet mainile, i-a prins obrajii in palme ii-a ridicat barbia. A inchis ochii fara voia ei. Ca i prima data cand se sarutasera, buzele lui erau u oare ca respiratia. A facut o pauza, ca i cum ar fi a teptat sa se intample ceva, dupa care a sarutat-o mai apasat.

Oo... o, Doamne, s-a topit in sarutul ala, in el, i pieptul i s-a largit, umplut de un aer care parea ca o s-o faca sa pluteasca pana la tavan. I-a inconjurat gatul cu bratele i degetele ei s-au incurcat in buclele moi de la ceafa. Mainile lui, ei bine, i ele se mi cau, alunecandu-i de pe mijloc pe old i apoi pe coapsa. Dawson a scos un sunet infundat, un fel de marait care i-a aruncat lui Bethany tensiunea arteriala in zona infarctului. i era o caldura care emana din el, suficient de puternica pentru

a topi o inghetata. A lasat-o intr-o ceata ametitoare i placuta cand mana lui i-a strans din nou oldul.

Dawson s-a retras incet i buzele lui s-au intins intr-un zambet lene , lipite de gura ei.

- A fost... bine. Super! Perfect!

- Da, a admis ea cu respiratia taiata. Toate astea plus ceva pe deasupra.

El i-a mi cat degetul mare pe obrajii ei, i mainile lui erau puternice, dar blande, cum o tinea acolo tintuita, dupa care a aplecat din nou capul spre ea. A sarutat-o apasat, tinand-o lipita de el. Cand s-au desprins a doua oara, ochii lui erau lumino i i plini de o emotie care ei ii racea inima sa se izbeasca de coaste. Pentru ca era convinsa ca vede in ochii lui ceea ce simte i ea.

Dragoste.

CAPITOLUL 15

Marti, dupa ore, Dawson s-a dus acasa in loc sa se duca direct la Bethany, unde voia sa fie. Bethany promisese ca va face cumparaturi dupa cina, ca sa se achite de sarcinile saptamanii, a a ca in seara aceea avea sa fie cam ocupata.

Era ziua aceea din luna.

0 data pe luna trebuia sa ia legatura cu MA-ul. Toti luxenii trebuiau sa faca asta, in special cei care traiau in afara coloniei. i putea fi mai rau. Cand erai convocat de seniori, insemna de obicei ca unul dintre frati, sau chiar doi, sa fie tocati marunt pentru un motiv sau altul, sa fie invinovatiti ca ,,sunt ca ni te oameni" i batuti la cap in legatura cu momentul in care au de gand sa se imperecheze. Cu alte cuvinte, se casatore te Daemon cu Ash la optsprezece ani, i-a gasit Dawson o femela luxen de aceea i varsta?

Cei de la MA ii vor pune doar vechile intrebari.

Mda, era foarte amuzant sa fii frecat a a de toti. Chiar nu avea nevoie de a a ceva acum.

Un Ford Expedition negru era deja parcat in fata casei lui cand a intrat pe alee. Numa.rand in minte toate motivele pentru care chestia va fi na pa, s-a <lat jos din Jetta i a pornit spre casa.

Costumatii - doi la numar - erau in living i stateau pe canapea. Amandoi erau de varsta mijlocie i aveau acelea i fete lipsite de orice expresie. Stateau intr-o pozitie teapana, poate pentru ca Daemon statea rezemat de perete i se uita urat la ei, ca i cum i-ar fi dorit sa faca ceva ingrozitor cu trupurile lor.

Dawson 1-a recunoscut pe unul dintre ei - venea la ei de cand se mutasera in Virginia de Vest, dar celalalt era nou.

Dee a ridicat capul de pe bratul fotoliului pe care se cocotase. Ochii ei lumino i au avut un Hear de u urare. De obicei, asta insemna ca treaba nu merge bine intre Daemon i MA, iar Dawson trebuia sa joace rolul mediatorului.

Dawson i-a incruci at bratele i a spus:

- Ei, pare sa fie o edinta vesela!

Privirea piezi a a lui Daemon s-a indreptat spre el.

- A apare.

Ofiterul Lane i-a dres glasul.

- Ce-ai mai racut, Dawson?

Un val de repulsie i de neincredere i-a insotit salutul. Lane pretindea - oarecum - ca ii simpatizeaza pe luxeni. Toti tiau ca nu e a a.

- Bine, a raspuns Dawson. Tu?

- Ofiterul Vaughn i cu mine suntem foarte bine.

Lane i i tinea mainile impreunate, in timp ce celalalt i i tinea mana stanga pe old, langa arma pe care Dawson tia ca o are. Caraghios! Ca i cum un glont ar fi mai rapid ca ei.

- Am discutat cu Daemon, i el... ne-a fost de mare ajutor.

Dawson aproape ca a ras. Deloe probabil, i daca postura lui Daemon spunea ceva, intrebarile pe care i le pusesera nu ii picasera bine. Nelini tea a inceput sa picure in venele lui Dawson. Oare aflasera de Bethany i de urma aceea slaba? N-avea cum sa fie asta. Cei de la MA nu tiau ca se poate lasa o urma pe oameni, i nimeni, nici macar Andrew, n-ar dezvalui o astfel de informatie.

Vaughn s-a uitat la partenerul lui inainte de a vorbi.

- A existat o activitate neobi nuita de vreo luna incoace - o cre tere a intensitatii campurilor magnetice din zona. Fratele tau pare sa nu tie cum de se intampla asta.

Cum cei din guvern considerau ca arumii sunt doar ni te luxeni psihopati, nu aveau cum sale spuna case vaneaza reciproc sau se bat. Daca MA-ul ar afla vreodata ca arumii ii vaneaza pe luxeni pentru abilitatile lor, ar fi stop joc. Cand stateau in casele alea secrete din New Mexico, ii tratau ca pe ni te ciudatenii ale naturii sau ca pe ni te cobai.

Dawson a ridicat din umeri.

- Pai, am facut o groaza de alergari in forma noastra reala. Poate asta sa fie?

Buzele lui Vaughn au zvacnit.

- Dupa cum indica evidentele noastre, forma voastra reala, de extraterestru, nu produce astfel de distorsiuni. Vaughn a rostit ,,extraterestru" ca i cum ar fi inghitit ceva oribil. Ne e greu sa credem asta, dupa ce ne-am uitat pe raportarile de teren din ultimele ase luni.

Cei de la MA aveau nevoie de un hobby, altceva decat monitorizarea lor.

Dee i-a incruci at picioarele.

- Domnilor ofiteri, fratii mei chiar au nevoie de activitate fizidi. Uneori depa esc masura. Vedeti dumneavoastra, le place sa joace o varianta luxena de fotbal.

- i cum ar fi varianta asta?

Lane a zambit, pentru ca toata lumea ii zambea lui Dee.

Ea a ranjit vesela.

- Imaginati-va in loc de o minge de fotbal un glob de energie. Le place sa-1 arunce de la unul la altul. Poate asta ati inregistrat.

- Serios? Lane a clatinat din cap, cu ochii mari. Ar fi interesant de vazut.

- Oricand poti sa participi, a spus Daemon, zambind afectat. De i ma indoiesc ca o sa-ti placa.

Vaughn s-a aprins la fata.

- lti place sa faci pe de teptul, Daemon.

- E mai bine decat sa faci pe prostul, a replicat Dawson. Cel putin, a a imi place mie sa spun.

Daemon a chicotit inceti or.

- Ei, baieti, ne-am distrat frumos, dar daca nu mai e altceva, titi uncle e u a.

Obi nuit cu Daemon, ofiterul Lane s-a ridicat, dar Vaughn a ramas a ezat i a spus:

- De ce a ales... *familia* voastra sa stea in afara coloniei?

- Ne place in lumea oamenilor, a spus repede Dee, cu vioiciune.

Numai Dumnezeu tie ce ar fi raspuns Daemon.

- Adica sa contribuim la dezvoltarea societatii i toate celelalte. E motivul pentru care luxenii i i doresc sa iasa din colonie.

Lui Dawson ii era greu sa- i pastreze o fata serioasa. Pe bune! Adevarul era ca traiul in colonie nu era cu nimic mai

bun ca traiul intr-unul dintre centrele in care MA-ul ii ,,pregatea" pe luxeni pentru asimilare. Daca nu cumva era mai rau.

Vaughn nu parea convins, dar ofiterul Lane a reu it sa-1 faca sa se ridice i sa porneasca spre u a. Dar inainte de a pleca, le-a amintit celor trei ca trebuie sa se prezinte la sfar itul lunii aprilie la recensamantul obligatoriu. MA-ul numara cu religiozitate cati luxeni traiesc in colonie i in afara ei.

Dee s-a prabu it in fotoliu dupa ce Dawson a inchis u a.

- Detest vizitele astea, a spus ea, frecandu-se pe fata. Se poarta ca i cum am fi facut ceva rau.

- Asta nou e chiar un fan inrait, nu? Dawson s-a a ezat pe bratul fotoliului pe care statea sora lui. Doamne, ce javra!

- N-a fost eel mai rau, a spus Daemon.

i, Dumnezeule, daca n-ar fi fost adevarat! Cel putin Vaughn incercase sa- i ascunda animozitatea.

- Doamne, Dumnezeule, Dee! Fotbal? Daemon a ras. Mai ca-mi vine sa incerc.

Dawson a strans din ochi.

- Mda, vorbe te cu Andrew. Eu spun pas.

- Credeti ca vor afla vreodata adevarul despre arumi? Dee i-a indreptat spatele i i-a proptit coatele pe genunchi. Ca i i vor da seama ca nu suntem la fel?

Frica ii ingro a vocea.

Dawson s-a aplecat, i-a trecut bratul peste umerii ingu ti ai surorii lui ii-a facut cu ochiul.

- Nee, nu sunt a a de de tepti ca noi.

- Nu e vorba de prostie, a spus Daemon, cu ochii pe fereastra. Sunt prea plini de ei ca sa ia in calcul posibilitatea ca nu tiu totul despre noi. Cat timp oamenii vor crede ca sunt cele mai inteligente i mai puternice forme de viata de pe aceasta planeta, pentru noi va fi bine.

Lui Bethany ii venea sa- i dea palme ca fusese de acord sa preia ca sarcina cumparaturile. Era mai bine sa spele vasele la mana decat sa caute fiecare aliment de pe lista mamei sale, mai ales pe cele de la raionul de alimente organice, ale caror nume nici macar nu le putea pronunta.

Impingand caruciorul supraincarcat la coada de un kilometru, se intreba cum o fi decurs intalnirea lui Dawson. Picaturi de nelini te i se strecurau prin vene. Detesta ideea ca MA-ul ii supravegheaza a a, ca le pune intrebari indiscrete i ca e atat de incorect sa fie monitorizati.

Pentru ea, luxenii nu erau cu nimic diferiti. i avea mari dubii ca cei mai multi dintre oameni s-ar teme de ei. Luxenii erau exact ca ei.

Dupa ce a terminat la casa i a facut ochii cat cepele cand a vazut cat costa mancarea, i-a impins mormanul in parcare.

Cand venise, parcarea era aglomerata, a a ca ramasese blocata tocmai in spate. Deasupra parcarii se aplecau copaci masivi i de i, iar ea se a tepta sa apara din clipa in clipa vreun cerb care s-o puna la pamant cat descarca proviziile.

- Bethany.

S-a intors repede i inima a inceput sa-i bata neregulat. Unul dintre gemenii Thompson statea in spatele ei, atat de aproape, incat i-a simtit i mirosul de citrice al aftershave-ului.

S-a dat un pas in spate i s-a lipit de hara de protectie.

- Nu... nu tiam ca e ti aici.

Fata lui era inexpresiva cand a lasat capul intr-o parte.

- Putem sa ne mi cam fara zgomot cand vrem.

Nu, pe bune! Bethany a intins mana in spate i a inchis capota, inca nedandu- i seama care dintre ei este. De obicei, ii

recuno tea dupa felul in care se poarta. Dar acum... n-avea idee.

- Ai venit la cumparaturi? a intrebat ea, strangand in mana cheile de la ma ina.

Cerul se intuneca deja i, fiind a a de aproape de padure, era foarte putina lumina. Se simtea izolata.

- A, nu am venit la cumparaturi, de fapt.

Ea s-a uitat repede prin parcare.

- De fapt...

In secunda unu era acolo, i in secunda doi era in fata ei, dominand-o. A tiut instantaneu care dintre cei doi era.

Andrew i-a zambit cu raceala.

- Dar am o lista. i tu e ti pe ea.

Nu era de gluma, inima ei bubuia. Frica ii umpluse gura i ii formase un nod in gat care ii ingreuna respiratia. Dar refuza sa se lase dominata, sa fuga sau sa tipe. i-a dat seama imediat ca asta vrea el. S-o sperie.

Zambetul lui a devenit mai larg.

- tii, sora mea i cu mine nu pricepem ce vede Dawson la tine. E ti doar o fiinta umana mica i caraghioasa. A intins mana atat de repede, ca s-a vazut ca prin ceata, i i-a luat o uvita de par, adaugand: i nici macar nu arati a a de bine.

Oh... Oh, asta a durut-o mai mult decat ar fi trebuit. Lacrimile ii intepau ochii cand se chinuia sa- i pastreze vocea indiferenta.

- Atunci, presupun ca e bine. 0 relatie intre noi n-ar fi mers niciodata.

El i-a ingustat pleoapele.

- i asta de ce?

- Fiindca sunt alergica la jigodii.

Andrew a ras/tu it i s-a uitat intr-o parte.

- Tu ai impresia ca e ti amuzanta. Vrei sa tii ce e amuzant?

- Nu. Nu chiar.

A dat sa se intoarca, dar el i-a pus mainile pe portbagaj, cu forta. Metalul a scra nit i s-a indoit. Era blocata.

- Amuzant e ca tu ai impresia ca o sa mearga sau o sa dureze ceva cu tine i Dawson. Andrew a ras din nou, un ras rece i harait. Ei, i ce? Ne-ai aflat secretul. Felicitari! Ia o prajitura! Dar tii ceva? Nu e nevoie decat de un telefon *anonim* la MA, i pe urma pa-pa, Beth!

Ea i-a inabu it un strigat de uimire.

- Nu pot sacred ca ai...

El s-a dezlipit de ma ina i s-a retras.

- Mda, nici macar eu nu sunt a a de javra. Dawson ma calca pe nervi, dar nu i-a face asta niciodata. Dar daca noi am aflat, in cele din urma vor afla i ceilalti, Bethany. i ei nu au relatii prea stranse cu noi. S-a leganat pe calcaie i a adaugat: Tineti-o a a, i unul dintre voi va avea de suferit!

Intr-o fraqiune de secunda, a disparut. Bethany s-a intors incet i a vazut parcarea goala. S-a urcat in ma ina ametita. Telefonul a sunat i pe ecran a aparut numele lui Dawson.

- Hei! a spus ea, ragu ita.

- E ti OK?

Primul instinct a fost sa-i spuna ce se intamplase, dar Dumnezeu tia ca ar fi luat-o razna. A a ca s-a straduit sa para calma.

- Cum a fost intalnirea?

In timp ce Dawson ii relata pe scurt ce se intamplase, ea a pornit spre casa, i mainile i-au tremurat tot drumul.

Era aproape opt cand Dawson a incheiat conversatia cu Bethany. A inceput sa se plimbe nelini tit prin dormitor. Ceva nu era in regula cu ea. 0 intrebase pana cand devenise enervant daca e OK. De fiecare data ea spusese ca da, dar el simtise altceva.

0 jumatate de ora mai tarziu, i-a sunat telefonul. Sperand ca e Bethany, 1-a smuls de pe pat, dar s-a incruntat cand a vazut cine il suna.

- Adam?

- Hei, ai o clipa?

S-a a ezat.

- Sigur.

A urmat o pauza.

- Frate, imi pare rau ca trebuie sa-ti spun asta, dar Andrew a venit acasa cu ceva timp in urma i 1-am auzit discutand cu Ash.

Dawson s-a simtit cuprins de nelini te.

- Despre ce?

- Aparent, s-a intalnit intamplator cu fata ta. Am impresia ca i-a spus ni te porcarii, a zis Adam, oftand. M-am gandit ca ar trebui sa tii.

Dawson a fost in picioare fara macar sa- i dea seama, is-a chinuit sa nu treaca in forma lui reala, ca sa nu- i prajeasca telefonul. Din nou. Atat de furios, incat abia mai putea vorbi, i-a multumit lui Adam pentru informatie i a sunat-o pe Beth. I-au trebuit vreo cateva incercari ca s-o faca sa spuna, i cand a reu it, a vazut ro u in fata ochilor.

Practic, Andrew o amenintase.

Dawson a asigurat-o pe Beth ca totul e in regula, dar dupa ce a inchis, nici nus-a mai obosit sa- i ia cheile de la ma ina.

Se pregatea sa dezlantuie iadul.

A trecut in forma reala, a ie it pe u a i a strabatut padurea, indreptandu-se spre casa fratilor Thompson. Locuiau in celalalt capat al Petersburgului, adica la vreo douazeci de kilometri distanta, pe care el i-a facut in vreo treizeci de secunde. S-a oprit pe aleea pavata, un lux nemaiauzit pentru casele construite atat de departe de drumurile des frecventate.

Dawson detestase intotdeauna casa fratilor Thompson. Era in mijlocul pustiului, mare cat un viloi nenorocit, i avea caldura unui mausoleu.

Adam a deschis u a is-a crispat cand i-a vazut fata dura.

- Ih, n-o sa fie o vizita vesela, nu?

- Fratii tai bagacio i, care ma freaca pe mine, mai sunt acasa?

Adam a dat din cap i s-a dat la o parte.

- Sunt in sala de cinema.

tiind drumul, a trecut pe langa Adam i a strabatut cu pa i mari holul masiv, sufrageria pe care nicio persoana zdravana la cap n-ar fl folosit-o i apoi un salon. Adam era chiar in spatele lui, nu spunea nimic.

Dawson i-a fluturat mana i a deschis u a salii de cinema. Lumina s-a revarsat in camera intunecata, aruncand o stralucire galbena printre canapele. Se uitau la un episod vechi din serialul *90210*[1]• Jalnic era prea putin spus.

Andrews-a intors i s-a strambat cand 1-a vazut pe Dawson.

- Daca n-ai venit sa-ti ceri scuze ca te-ai purtat ca un nesimtit cu mine, nu ma intereseaza ce vrei sa vinzi.

Sora lui tinea deasupra degetelor o pila de unghii.

[1] Serial TV american pentru adolescenti, a patra serie din franciza *Beverly Hills, 90210*, difuzat in perioada 2008-2013 (n. red.).

- Ma indoiesc oarecum ca de-asta a venit, Andy.

- Mda, aici ai dreptate, a raspuns Dawson, i mainile lui s-au incle tat pe langa corp. Vreau sa ma ascultati, voi doi, pentru ca jur ca e ultima oara cand o spun! Vreau s-o lasati in pace pe Bethany. Nu mai vorbiti cu ea. N-o mai abordati. La naiba, nici sa nu va mai ganditi la ea!

Andrew s-a ridicat fluid, i ochii lui alba tri au inceput sa sclipeasca precum diamantele.

- Daca nu, ce?

Ceafa lui Dawson a inceput sa arda. Da-o naibii cu vorbitul! i-a lepadat forma umana intr-o fractiune de secunda i s-a repezit prin spatiul ingust dintre canapele, izbindu-se in Andrew, care inca era in forma umana. Peste vuietul din urechi, a auzit tipatul lui de uimire. Porta izbiturii i-a aruncat pe amandoi in ecran, i cand s-au lovit de el, ecranul a picat chiar peste fata nemernicului.

L-a apucat pe Andrew de gat is-a ridicat, tarandu-1 dupa el pe baiatul care se zbatea. Andrew i i schimbase forma, dar nu putea sa scape din stransoarea lui. Dawson 1-a dus pana la tavanul boltit i l-a imobilizat acolo.

Daca nu, ce? i-a spus el direct in gand, amenintator. *Mai amenin(-o tu pe Bethany o data, in orice fel, i o sa am grija sa nu mai vorbe ti. Cu nimeni. Niciodata. M-ai in(eles?*

- Dawson! a strigat Ash de jos. Ce faci? Inceteaza! Adam, fa ceva!

A urmat rasul lui Adam.

- Cineva trebuia sa-1 puna la punct pe Andrew. Eu intotdeauna mi-am inchipuit ca va fi Daemon. Cine ar fi crezut?

Energia paraia pe bratul lui Dawson. Mai avea un pie i il trimitea pe lumea cealalta pe Andrew. Intensitatea luminii lui il facea pe Andrew sa se chirceasca. *M-ai in(eles?*

Andrew a ezitat, dar pe urma a <lat din cap.

Bine, fiindca asta n-o sa se mai intample.

Apoi i-a <lat drumul.

Andrew s-a izbit de podeaua salii de cinema i a trecut in forma umana. A ridicat capul i s-a uitat la Dawson cu o privire uciga a, dar, uluitor, i-a tinut gura.

Dawson a revenit pe podea i s-a intors la Ash. *$i asta e valabil i pentru tine. Tine-te departe de ea! Mai mult, mi-ar placea sa te fii departe i de fratele meu.*

Ea a ramas cu gura cascata.

- De ce?

Vrei sa tii de ce? Poate sa- i gaseasca o fata mult mai buna ca tine.

Inca furios, a facut eforturi sa revina la forma umana, i cand a facut-o, vocea lui era rece ca gheata.

- Daca vreunul dintre voi se poarta cu oamenii de parca n-ar merita sa stea langa noi, atunci intoarceti-va in colonia aia nenorocita! Va veti adapta perfect acolo.

S-a intors de la Ash, care era ocata, la Adam i a inspirat adanc.

- Scuze, frate! Tu e ti OK.

Adam a ridicat din umeri.

- Nido problema! E absolut OK.

Dawson a <lat din cap i s-a indreptat spre salon.

- Nu-i nevoie sa ma conduceti.

Chestia e ca toti luxenii se temeau de agresivitatea cunoscuta a lui Daemon. Fratele lui era ca un fitil aprins, gata sa explodeze in orice clipa, dar ce nu tiau ei era ca mai exista un lucru pe care Dawson ii avea in comun cu el. In situatii limita, i cand era vorba despre o persoana la care tinea, putea sa fie la fel de rau ca el.

CAPITOLUL 16

Dupa asta, Adam i Ash s-au tinut la distanta, la mare distanta. i lucrurile au fost... ah, au fost superbe. coala era aproape de final, iar ei doi, sincer, nu se mai saturau unul de altul. Cu cateva zile in urma, Daemon ii :facuse ,,imbrobodit': dar lui nu-i pasa. Gandul la ea ii aducea un zambet pe fata. i cand era cu ea, se simtea complet, a a cum nu crezuse vreodata ca ar fi posibil. Cu Bethany nu se mai simtea cumva separat de miile de oameni din jur.

Era, pur i simplu... el insu i.

Dee chiar incepuse sa stea cu ei cand o aducea pe Bethany la ei acasa. Daemon nu era niciodata acolo cand venea ea, inca nu se apropiase de ea, dar cand luau masa impreuna se purta frumos.

Pe el ii ucidea gandul ca Daemon nu le accepta relatia. i tia ca i pe Bethany o supara, fiindca nu voia sa fie cauza problemelor lor, dar nu era ca i cum nu se straduisera. Tinea de Daemon. Avea sa accepte doar cand va vrea el.

i acum tia uncle e Daemon. Cu Ash. Erau din nou impreuna. Oricat de mult ii deranja asta, i i tinea gura. Era na pa sa-i spuna ca nu e de acord cu relatia lui.

S-a auzit o bataie in u a. Zambind, Dawson i-a dat picioarele jos de pe canapea i s-a dus sa deschida.

Bethany statea in fata u ii, cu parul strans sus, in coada. El i-a plimbat privirea peste ea i, la naiba, acum avea i mai multe motive sa-i placa vremea frumoasa. Avea ni te pantaloni scurti, care lasau sa i se vada picioarele, i un hanorac pus peste tricou.

A intins un picior.

- A tia sunt singurii teni i pe care ii am. Crezi ca sunt buni?

Fara sa spuna un cuvant, a prins-o de talie i a ridicat-o cu u urinta.

- Arati tare dragala !

Ea a ras.

·- Dawson...

A lasat-o incet jos, lipind-o de pieptul lui, i a zambit cand a vazut ca se imbujoreaza. Ochii ei de culoarea whisky-ului s-au aprins cu cateva secunde inainte de a o saruta. Cand a a ezat-o din nou pe picioarele ei, ea s-a clatinat putin.

- Asta-i salutul care imi place mie, a spus ea, atingandu- i buzele.

Ochii lui i-au urmarit mi carile spre buzele acelea rozalii. Pe degetul mic avea o pata de vopsea verde, i cand a vazut asta, parca i-a crescut inima. Cand a apucat-o de mana pe care o tinea la buze, i-a dat seama ca e absolut nebun dupa ea. A tras-o dupa el in living i a mers a a pana cand a atins canapeaua cu partea din spate a picioarelor, apoi s-a a ezat. Bethany s-a urcat pe genunchii lui i 1-a luat de gat.

Dawson a incetat sa mai respire cand i-a dat capul pe spate i ea i-a coborat gura spre el. Sarutul a fost apasat, patima i fara sfar it. Fara sa se dezlipeasca de el, ea i-a desfacut fermoarul de la hanorac i 1-a dat jos. El i-a trecut palmele peste bratele ei goale i a suras cu buzele lipite de gura ei cand ea s-a infiorat.

A simtit cum se lupta celulele din corpul lui sa- i schimbe forma cand i-a strecurat degetele pe sub tricoul ei i a mers cu ele in sus, pana cand ea a inceput sa scoata ni te sunete slabe. Navala de senzatii care il cople eau ineca totul. Cand ea a inceput sa se mi te lipita de el, mainile lui s-au la.sat pe oldurile ei i degetele i s-au incle tat in denimul pantalonilor scurti.

Slava Domnului, nu era nimeni acasa, altfel ar fi fost spectacol.

i asta 1-a facut sa iasa din transa. I-a prins obrajii in palme, mangaindu-i cu degetul mare.

- Trebuie... sane oprim... altfel... n-am sa mai pot.

Pentru o clipa, ea a pa.rut ca nu pricepe, dupa care obrajii i s-au facut ro ii ca cire ele.

-Ah!

- Mda, a murmurat el, coborandu- i ochii spre buzele ei umflate.

Doamne, i se parea atat de frumoasa - perfecta!

Bethany a fost strabatuta de un fior.

- Nu trebuie sane oprim, tii. Sunt... pregatita.

El atunci aproape s-a pierdut. Imaginile trezite de cuvintele ei ii puneau la incercare tot autocontrolul pe care il avea. De i nu- i dorea altceva decat s-o ia in brate i s-o duca in dormitor ca sa-i arate cat de mult o iube te, voia ca prima lor noapte sa fie speciala. 0 cina, un film, eventual flori i lumanari - nu s-o faca pe canapea sau pe patul lui rava it din dormitorul

dezordonat, cu osete i Dumnezeu mai tie ce alte chestii impra tiate pe jos.

- Mai tarziu, a promis el, hotarat.

Ea s-a lipit de el i i-a rezemat barbia de umarul lui.

- Curand?

- Foarte curand...

Au trecut cateva minute, dupa care ea a spus:

- Deci, sa revenim la teni i. Sunt OK, nu?

- Sunt perfeqi pentru locul unde te due.

Plecau din nou in drumetie. Cu doua weekenduri in urma, o dusese pe diverse trasee, dar azi voia sa-i arate unul dintre locurile lui preferate, de unde se putea admira priveli tea. Trebuiau sa se duca weekendul trecut, dar plouase cateva zile la rand i pamantul se imbibase de apa.

Bethany s-a <lat jos de pe genunchii lui. Era momentul sa plece odata, fiindca daca nu plecau, bunele lui intentii zburau direct pe fereastra. A luat doua sticle de apa din frigider i au pornit spre ma ina.

Au mers pe osea vreun kilometru i ceva i au cotit pe un drum de acces putin cunoscut, spre Stancile Seneca. 1ngrijitorii parcului natural nu se apropiau de zona asta. In principal pentru ca drumul ducea spre colonia din adancul padurilor care inconjurau stancile. Iar pentru turi ti era zona interzisa. Peste tot erau placute care interziceau accesul.

Au parcat la vreo trei kilometri de intrare i au mers pe jos cam patruzeci de minute. Bethany a ras i a sporovait tot drumul. De cateva ori s-au oprit ca Bethany sa faca fotografii cu peisajele pe care voia sa le picteze mai tarziu.

Cand au ajuns la poalele muntelui, Bethany a inghitit in sec. Panta care ducea spre micul pisc de unde puteai avea o

priveli te decenta era pentru incepatori, nu era nevoie de echipament special, a a ca Dawson nu- i facea griji.

- E ti sigur ca pot sa urc pe aici fara sa-mi rup gatul? a intrebat ea, cu mana strea ina la ochi.

- 0 sate descurci. S-a aplecat i a sarutat-o pe obraz. Chiar nu e dificil, i eu o sa am grija sa nu ti se intample nimic. Promit.

Ea a zambit auzindu-1, i urmatoarele zece minute le-apetrecut fatografiind stancile sclipitoare. Apoi au inceput sa urce versantul stancos, scaldat de soare, mi candu-se incet, astfel incat Bethany sa simta terenul. Cand urcau, in urma lor cadeau pietricele i bolovani de pamant.

- Nu e rau deloc, a spus ea i s-a oprit, uitandu-se inapoi. Uau, adu-mi aminte sa nu ma mai uit in jos!

El s-a intors. Beth statea teapana ca scandura.

- E ti OK?

Ea a dat din cap.

A mers cu spatele inapoi la ea, i a alunecat putin cand i-a pus mana pe umar. Cu fata palida, ea s-a agatat de bratul lui.

- E ti sigura? a intrebat-o el, ingrijorat.

- Mda, numai ca nu cred ca am fast vreodata a a de sus.

Dawson a zambit.

- Nu suntem chiar a a de sus, Bethany.

Ea a inghitit in sec.

- Nu mi se pare can-am fi.

Oare ii era frica de inaltime? Rahat, daca era a a, a fast o idee proasta.

- Vrei sane intoarcem? Putem s-o facem.

- Nu. A clatinat din cap, zambindu-i nesigur, i i-a descle tat degetele de pe bratul lui. Vreau sa fac asta cu tine. dar... ia-o incet, OK?

Intr-un fel, ar fl vrut s-o ia de acolo i s-o duca inapoi in poiana, dar ea a insistat i el a crezut-o cand l-a asigurat ca o sa-i spuna cand nu mai rezista.

Douazeci de minute mai tarziu, s-a urcat pe stanca cea plata ii-a intins mana.

- Da-mi mana! Te trag eu.

Cu ochii plini de hotarare, i-a pus mana in palma lui. Pieptul lui s-a umplut de caldura, ca raspuns la increderea ei. A tras-o in sus i a tinut-o pana cand a fost pregatita sa stea in picioare. i cand s-a stabilizat is-a intors, a observat ca picioarele ei tremura putin.

A luat in mana aparatul de fotografiat atarnat de gat.

- Esuperb.

Els-a ridicat in picioare, i-a pus mainile in old is-a uitat in jur. Cerul avea nuanta aceea rara, de albastru perfect. Norii erau pufo i, parca ar fl fost pictati. Varfurile ulmilor batrani se ridicau pana sus i ascundeau pamantul din vale.

- Da, a spus el incet. Super! E alta lume aici.

Ea s-a uitat peste umar la el.

- Ar fl a a de mi to sa pot sa stau aici sa pictez!

- Putem sa facem asta.

Bethany a ras.

- Nu cred ca a reu i sa-mi urc toate chestiile pana aici.

- Tu, prea putin increzatoare! a glumit el. Pot sa ma due sa-ti aduc chestiile aici in trei secunde.

Ea a zambit.

- E a a de ciudat! Uneori, pur i simplu uit... ce e ti tu.

Majoritatea oamenilor n-ar fl tiut cum sa interpreteze asta, dar el a tiut. i de-asta... de-asta o iubea.

S-a uitat in alta parte i i-a tinut gura. Cuvintele erau in pieptul lui de saptamani de zile, cereau sa fie rostite, dar de

fiecare data cand incerca sa le scoata afara cu forta, se oprea. Nici Bethany nu le rostise, i daca ea nu simtea la fel, ii era teama ca o va speria.

Cu coada ochiului, a vazut-o ca se apropie prudenta de margine.

- Ai grija! a spus el.
- Intotdeauna am grija.

Dawson s-a intors i s-a dus in celalalt capat al stancii. Unde statea el, era aliniat aproape perfect cu locul in care se afla colonia. A oftat i a inchis ochii. Nici el, nici Daemon nu mai primise vreo veste de acolo de la inceputul anului. In curand, i-a dat el seama, in curand vor trebui sa dea ochii cu ei, iar ei vor dori sa discute despre imperechere. Ce-o sale spuna? Nici macar nu suporta ideea ca ar putea fi cu altcineva. Dar nu le putea spune de Bethany. Nu le putea spune nimic. Iar asta o sa le pice ca...

A fost cuprins de o senzatie acuta de spaima, care 1-a silit sa deschida ochii. S-a uitat in jos, la blocurile de gresie de sub picioarele lui. Cristalele incastrate adanc in sediment au sclipit. Suprafata rocii era lucioasa, inca umeda de la ploaia recenta. Alunecoasa...

Un icnet 1-a facut sa se cutremure, abia auzit, dar puternic ca un trasnet. Tipatul care a urmat i-a inghetat tot corpul.

Nu trecuse nici o secunda - dar timpul parea ca se oprise. lnima ii bubuia in piept cand s-a intors rapid i a apucat sa zareasca conturul inceto at al bratelor lui Beth in aer.

Stomacul i s-a ingreunat ca de plumb, dar a ta nit in fata, ie ind din forma lui fara sa se gandeasca. Era rapid, dar nu era nevoie decat de o secunda - o secunda ca gravitatia sa- i faca treaba. Sa se intinda i s-o traga pe Bethany spre nimic, doar spre spatiul gol.

Dar era mai rau decat un simplu aer, pentru ca in aer ar fl avut timp sa o prinda.

A sarit orbe te peste marginea stancii, tiind ca latura pe care alunecase ea avea mai multe proeminente de piatra care puteau frange oase.

Jar una dintre ele, un soi de lespede lunga de vreo trei metri i lata de vreo doi, o impiedicase sa cada vreo nouazeci de metri.

CAPITOLUL 17

Dawson nu mai gandea.

Trecusera doua secunde. Doua secunde nenorocite ca sa- i lepede forma umana i sa ajunga la trupul ei, care zacea intr-o pozitie ciudata - cu un picior sub celalalt i cu un brat atarnat inert peste margine.

Bethany nu mi ca.

Ceva ro u baltea in partea stanga a capului ei. Nu sange - nu putea fi sange. Indiferent ce era - fiindca nu putea sa fie ce era -, se scurgea din urechile ei. Aparatul de fotografiat disparuse, cazuse mai jos.

Nu putea gandi.

0 parte din creierul lui, partea omeneasca, se decuplase. A prins-o i a strans-o la pieptul lui, invaluind-o in lumina lui alb-albastruie.

Bethany. *Bethany*. *Bethany*. Numele ei era pe *repeat*. S-a rezemat de peretele neted i a urlat, a urlat. Tot universul i se sfaramase. *Deschide ochii! Te rog, deschide ochii!*

Ea nu s-a mi cat.

Ea nu avea cum sa se mi te. 0 parte din el recuno tea ca o fiinta umana n-ar fi putut supravietui acelei caderi, indiferent cum ateriza, dar Beth... nu Bethany a lui!

Asta... asta nu se putea intampla.

Lumina lui s-a aprins puternic in jurul lor, pana cand nu i-a mai putut vedea fata palida, ci doar un contur.

Ii promisese ca va avea grija sa nu i se intample nimic. 0 secunda - o blestemata de secunda - se intorsese cu spatele la ea. Era vina lui. Nu trebuia sa o aduca aici dupa ce ploaia inmuiase a a de tare pamantul i ii umpluse de noroi talpile teni ilor. Nu trebuia sa continue urcarea cand o vazuse cat era de speriata, cand vazuse cum ii tremurau picioarele.

Ar fi trebuit sa fie capabil sa opreasca asta - sa o salveze. Ce fel de putere a naibii avea, daca nu putuse s-o *salveze* pe ea?

A urlat din nou, i urletul ii suna in urechi a durere i a furie. Dar Bethany nu il putea auzi. Nimeni nu il putea auzi. Era ceva ud pe obrajii lui. Lacrimi, probabil. Nu era sigur. Nu putea sa vada prin lumina care pulsa.

i-a lipit capul de capul ei, cu buzele la cativa centimetri de buzele ei desracute. Trupul i s-a cutremurat. A inspirat i apoi a expirat... i lumea a parut din nou case oprqte.

Treze$te-te! Treze$te-te! Te rog, treze$te-te!

Un instinct necunoscut 1-a propulsat in fata, o amintire vaga a epocilor de demult. Mintea i s-a umplut de o imagine, imaginea lui Bethany, scaldata pe dinauntru i pe dinafara de lumina. De lumina *lui.* S-a prelins in trupul ei, i o parte din el s-a lipit de pielea ei, de mu chii ei i de oasele ei. I-a invadat trupul, s-a inra urat in jurul ei la nivel celular, carpind i reparan<l, vindecand pielea i mu chii zdreliti, lipind oasele srara-mate. A continuat sa faca asta, secunde i minute, minute i ore. Sau poate ca nu trecuse nici macar un minut. Dawson nu

tia. Dar nu respira; nu pierdea nici imaginea i nici rugaciunea din mintea lui.

Treze$te-te! Trezqte-te! Te rog, treze$te-te!

La inceput, n-a tiut sigur ce se intampla. A avut impresia ca o simte mi candu-se in bratele lui. Apoi a avut impresia ca aude o prima respiratie greoaie - o inhalare slaba.

Treze$te-te! Treze$te-te! Te rog, treze$te-te!

Tremura i lumina lui pulsa haotic.

- Dawson?

Sunetul vocii ei - ah, vocea ei draga - i-a distrus lumea pentru a treia oara. A deschis repede ochii, dar tot nu vedea prin propria lui lumina.

Bethany? E$ti...

Nu putea sa pronunte cuvintele, nu putea sa creada ca ea era vie in bratele lui, cumva. Cum ar fi putut sa fie? Odata cu ea, W pierduse i mintile. A fost izbit de un val de durere sfa ietoare. *Bethany, te iubesc. !mi pare riiu ca nu ti-am spus niciodatii. Te iubesc. A$Ji vrut sii-fiJi spus. Te iubesc. $i nu pot...*

$i eu te iubesc.

Cuvintele acelea optite nu fusesera spuse. Erau in interiorul lui, reverberau prin trupul lui i prin acea parte din el care capatase ceva omenesc - un suflet.

i-a retras lumina in el. Nu-i venea sa creada ce vede. Bethany se uita in sus la el, cu ochii ei caprui i calzi stralucitori de lacrimi. Fata era tot palida, dar culoarea incepuse sa se insinueze in obraji. Era manjita de sange la urechi i in coltul gurii, dar se uita la el.

- Bethany? a harait el.

Ea a dat din cap i a optit:

-Da.

I-a atins fata cu mainile tremuratoare, i cand ea a inchis ochii, a intrat in panica.

- Bethany!

Ea a deschis ochii.

- Sunt aici. Sunt OK.

Era imposibil, dar ea era vie i respira in bratele lui. i-a trecut degetele peste obrajii ei, i-a mangaiat parul murdar de sange. Pieptul lui iar se umfla nebune te.

- 0, Doamne, am crezut... am crezut ca te-am pierdut.

- Cred ca a fost posibil. A ras cu vocea tremurata. lmi pare a a de rau! Trebuia sa flu mai...

- Nu. Nu te scuza! N-a fost vina ta. I-a sarutat fruntea, apoi obrajii i varful nasului. Cum te simti?

- OK. Sunt obosita...   i putin ametita, dar ma simt bine.

El era epuizat. Ca i cum s-ar fi luptat cu o suta de arumi in acela i timp. i-a lipit fruntea de fruntea ei i a inspirat mirosul ei proaspat. Nu putea sa inchida ochii, de teama sa nu dispara.

Bethany a inceput sa tremure.

- Ce-ai facut, Dawson?

- Nu tiu, sincer, nu tiu.

Ea i-a lasat mana ii-a cuprins obrazul.

- Indiferent ce-ai facut, m-a... m-a salvat.

Bethany traia! Era aici, in bratele lui, ii atingea. i-a simtit din nou obrajii uzi, dar nu i-a pasat. Nimic nu conta, in afara de fata pe care o tinea in brate.

Bethany a stat in bratele lui i pe stanca aia nenorocita ore in ir, dupa cum i s-a parut ei, i nu ar fi vrut sa piece vreodata de acolo. Ii era cald in bratele lui. Dar trebuiau sa piece. S-a

ridicat, surprinsa ca o poate face. in mintea ei nu exista niciun dubiu ca eel putin un picior ii fusese fracturat. i dupa cantitatea de sange care se uscase in parul ei, era convinsa ca ii crapase capul ca un ou.

A pus pe pauza gandurile astea.

in clipa aceea nici macar nu putea sa se gandeasca la ce se intamplase.

Dawson parea obosit cand a urcat de pe lespede, dar a ridicat-o in brate, la pieptul lui. Era o singura cale de a cobori.

- Tine-te bine i inchide ochii! a spus el.

Bethany a racut cum ii spusese i l-a simtit schimbandu-se. Corpul a inceput sa-i zumzaie i vedea in spatele pleoapelor inchise lumina lui intensa. Vantul ii biciuia obrajii i ii arunca parul pe spate. Cateva secunde mai tarziu, buzele lui i-au atins u or fruntea. Cand i-a <lat seama ca acum merge, s-a zbatut in bratele lui. Era limpede ca e slabit, i n-ar fi trebuit s-o duca in brate.

- E ti OK?
- Da, a spus ea, cu ochii la el.

Sub ochi ii aparusera deja ni te pete negre. Ceea ce racuse il epuizase.

- Dar pot sa merg i singura.
- Prefer sa te due eu.

Ea a zambit.

- N-o sa mai cad. Promit.

Lui Dawson nu is-a parut amuzanta gluma, nu ca putea sa-l condamne pentru asta. I-a trebuit ceva sa-l convinga ca poate sa mearga inainte s-o lase jos, dar nu i-a <lat drumul la mana i nu i-a luat ochii de la ea pana la ma ina.

Drumul spre casa lui a fost rapid i tacut. Cand a oprit motorul in fata casei, s-a intors spre ea.

- Bethany...

Fix in secunda aceea, ea i-a amintit ce auzise. i-a amintit cum Dawson ii spunea iar i iar ca o iube te. A simtit un nod in gat i ochii au inceput sa o arda.

- Multumesc! a optit ea, ragu it. Pentru ce ai facut. Iti multumesc i te iubesc!

Dawson s-a rezemat de spatarul scaunului i a zambit slab.

- A fi vrut...

- tiu. Te-am auzit. i asta e tot ce conteaza.

El a sarutat-o delicat, de parca i-ar fi fost frica sa n-o doara.

- 0 sa te due acasa cu ma ina ta, i pe urma ma intorc.

- Chiar sunt OK.

S-a uitat in jos, la ea. Pantalonii ii erau sfa iati i hanoracul era plin de sange. Era varza. Slava Domnului ca parintii ei se dusesera cu Phillip la un teatru de papu i din Cumberland, iar unchiul Will va fi in pat, eel mai probabil, cand va ajunge ea.

Dupa ce au coborat din ma ina, el a tras-o intr-o irnbrati are stransa, din care ea nu s-ar mai fi desprins niciodata. I-a netezit parul i a sarutat-o pana cand a crezut ca o sa inceteze din nou sa respire.

- Luminezi, a murmurat el langa tampla ei.

- Cat de rau?

- Straluce ti, dar e ti superba.

A urmat o pauza cat a sarutat-o pe frunte.

- Mai stralucitoare decat am vazut vreodata. M-a simti mai bine daca te-a conduce acasa i m-a uita putin prin zona, OK?

0, nu! I s-a strans inima. Tot terenul pe care il ca tigasera cu ceilalti va fi pierdut.

- Familia i prietenii tai...

- Ma ocup eu de asta. Nu-ti face griji!

Era greu sa nu- i faca griji, dar in clipa aceea toate i se invarteau in creier. A urcat in ma ina, iar el a trecut la volan ii-a zambit. Parea obosit; parul lui negru era ciufulit i tricoul era plin de... sangele ei. A inghitit in sec is-a silit sa priveasca in fata.

Pe veranda era Daemon. Dupa expresia lui dura, nu era niciun dubiu ca ii vazuse - ca vazuse urma ei.

Casa lui Bethany era intunecata cand a intrat. Nu voia decat sa faca un du , sa curete tot sangele i toata mizeria de pe ea i sa doarma timp de un an. Dawson urma sa vina mai tarziu, i ea urma sa-l bage in casa pe ascuns. Era prima data cand facea asta, dar tia ca el chiar simte nevoia sa stea langa ea acum. Era inca tulburat i agitat dupa cate se intamplasera.

i ea era la fel.

In bucatarie, a luat o sticla de apa i a golit-o dintr-o suflare. Amintirea caderii i-a fa.cut pa ii sa ovaie cand s-a dus la gunoi sa arunce sticla. Cazuse, iar impactul - o, Doamne! - durerea fusese atat de intensa, dar de scurta durata. Finala.

Dupa care nu mai fusese nimic.

Nu tia prea bine cat timp durase nimicul acela, dar apoi il auzise pe Dawson, care o ruga sa se trezeasca i ii spunea ca o iube te. La inceput fusese confuza. Oare adormise? Dar pe urma i i daduse seama.

i nici acum nu- i revenise.

Oare i i pierduse cuno tinta? Daca sangele putea fi un indiciu, ar fi trebuit sa aiba rani serioase. Marea intrebare era: doar batuse la u a mortii, sau murise?

S-a cutremurat.

Cumva, Dawson o vindecase - reparase tot ce fusese afectat de cadere. Ceea ce facuse era uluitor, mai presus de intelegere. i inimile lor - i i sincronizau perfect bataile. Nu tia cum de tie asta, dar tia. Trebuia sa fie un soi de produs secundar de la ce facuse el. Foarte ciudat, dar nu o speria deloc. Cum ar fi putut sa o sperie?

Dawson o iubea.

i genul acela de iubire... Era uimitor.

Inca insetata, a mai luat o sticla de apa i s-a indreptat spre scari. Pe nepusa masa, s-a aprins lumina din bucatarie.

Unchiul Will statea in u a i clipea des din cauza luminii.

- Bethany, ce... Dumnezeule, e ti bine?

Rahat!

- Da, sunt OK.

El i-a tar it picioarele spre ea cat a putut de repede. In ultimele doua luni fusese mai bine, se intremase. Capul lui era acum acoperit cu un par aten, presarat cu fire albe. In curand se va duce din nou acasa la el.

- Doamne, Beth, e ti plina de sange! I-a pus o mana tremuratoare pe umar i a studiat-o cum ar fi studiat-o orice doctor, cautandu-i ranile vizibile. Ce naiba s-a intamplat?

Gande te rapid, Beth, gande te rapid!

- Am fast cu Dawson in drumetie, i s-a taiat intr-o piatra ascutita. I-a curs sange... o gramada.

Unchiul Will a facut ochii mari.

- I-a curs sangele pe tine?

- Cam a a, dar e OK.

A trecut pe langa el, cu inima bubuind.

- Dar totul e in regula, a a can-aide ce sa-ti faci griji.

- Beth...

- Doar ca sunt obosita.

Dumnezeule, trebuia sa piece neaparat sa se spele.

- Ne vedem dimineata.

Fara sa a tepte un raspuns, a urcat repede scarile i a inchis u a in urma ei. Rahat, unchiul le va spune probabil ceva parintilor ei i vor face o criza. Dar nu existau rani vizibile. Poate va reu i sa-i convinga ca nu era a a de rau cum i se paruse unchiului Will.

Nu poate. *Va reu i.*

Secretul lui Dawson depindea de abilitatea lui Bethany de a- i convinge familia ca totul e OK.

CAPITOLUL 18

Dawson era atat de terminat, ca abia mai statea in picioare. S-a prabu it pe un scaun in bucatarie i i-a proptit capul in mana. 0 pulsatie continua se instalase intre tamplele lui. Trebuia sa faca un du , dupa care sa- i mi te fundul la Bethany. Ce voia el era s-o tina in brate i sa se asigure ca e teafara i nevatamata.

Dar mai intai il a tepta un scandal monstru.

Daemon s-a uitat urat la el peste masa.

- Ce naiba s-a intamplat? i sa nu indrazne ti sa spui ca nimic. Straluce te ca un soare nenorocit.

Ce putea sa spuna? N-avea nici cea mai vaga idee. Nu avea cum sa explice ce facuse, i pana nu intelegea i el mai bine, nu avea de gand sa spuna cuiva. Nici macar lui Dee.

- A tept, a spus Daemon.

Dawson a deschis un ochi.

- M-am dat mare, m-am prostit. Nu m-am gandit.

Fratele lui a ramas cu gura cascata. Pe fata lui a aparut uluiala.

- Tu trebuie sa fii...
- Cel mai mare idiot din lume, tiu.
- Asta nu explica de ce aratati amandoi de parca ati sarit de pe munte.

Dawson a tresarit.

- Bethany a cazut i... i-a zdrelit palmele. Arata mai rau decat e.

Daemon 1-a masurat din ochi.

- Fara indoiala.

Dawson a oftat.

- imi pare rau.
- Iti pare rau! a marait Daemon. Parerile tale de rau nu rezolva problema, baiatule. Arumul celalalt e inca aici. $i acum tu te-ai dus i i-ai aprins fundul fetei tale ca artificiile alea ne-norocite de 4 iulie. Iar.0 s-o omori pe fata asta.

Ooo, asta ii ranise rau.

- Arumul ala chiar e aici, Daemon? A ridicat capul, obosit. Nu I-am vazut nici peel, nici pe altii, de cateva luni. S-a dus.
- Nu putem ti asta.

Foarte adevarat, dar era prea obosit ca sa se certe.

- 0 s-o tin departe de noi pana se pierde stralucirea.

Daca se va pierde, fiindca nu era sigur de asta.

- Ma ocup eu de asta.

Furia iradia din Daemon.

- $tii ceva, am fost un tampit ca te-am la.sat sa te proste ti cu fata asta, sperand ca pana la urma o sa-ti vina mintea la cap, dar e clar ca ar fi trebuit sa intervin mai devreme.
- Nu *ma prostesc* cu ea. Dawson s-a indreptat pe scaun i a infruntat privirea furioasa a fratelui sau.0 iubesc. $i nu o s-o parasesc doar pentru ca nu e ti tu de acord. A a ca impaca-te cu ideea!

- Dawson ...

- Nu. Tu nu pricepi. Viata mea nu e viata ta - nu le apartine luxenilor i nu le apartine celor de la MA.

Furia ii alimenta acum energia.

- Si a renunta la ea ar fi ca i cum a renunta la o parte din mine. Asta vrei?

Daemon a izbit cu pumnii in masa.

- Dawson, eu...

- Ea ma face fericit. Si pentru asta n-ar trebui sa fii i tu fericit? Pentru mine? Jar rara ea... mda, nu e nevoie sa termin ideea.

Daemon s-a uitat in alta parte, cu buzele stranse.

- Normal ca vreau sa fii fericit. Tot ce vreau e ca tu i Dee sa fiti fericiti, dar asta e o fiinta *umana*, baiatule!

- Stie adevarul despre noi.

- Mi-ar placea sa nu mai spui asta.

- De ce? Dawson i-a trecut degetele prin par. Pot sa n-o mai spun, dar asta nu schimba nimic.

Un ras sec i amar a venit de la fratele lui. Si ce a venit pe urma rima cu ,,sa-mi bag'' i se termina cu ,,picioarele':

- Si ce o sa se intample cand va veti desparti?

- Nu ne despartim.

- Ah, Dumnezeule, Dawson, amandoi aveti aisprezece ani. Zau a a!

Dawson a sarit in picioare.

- Nu pricepi. Stii ceva? Nu conteaza.0 iubesc i asta n-o sa se schimbe. Ori ma sustii, cum ar trebui sa faca un frate, ori lasa-ma dracului in pace!

Daemon a ridicat capul cu ochii mari i pupilele albe. Socul ii tersese mult din culoarea pielii, i Dawson nu-i mai vazuse

niciodata expresia aceea. Ca i cum s-ar fi dus la el i i-ar fi infipt un cutit in spate.

- Deci, a a o sa fie? a intrebat Daemon.

Dawson detesta cuvintele urmatoare, dar trebuia sa le spuna.

- Da, a a o sa fie.

Daemons-a ridicat, i-a impins scaunul is-a dus la fereastra. Au trecut cateva momente in tacere, dupa care a ras ragu it.

- Doamne, sper sa nu ma indragostesc niciodata!

Putin surprins de afirmatia lui, Dawson s-a uitat la el.

- Chiar iti dore ti asta?

- Da, la naiba! a raspuns Daemon. Uite cat de mult te-ai prostit.

Dawson a zambit, in ciuda situatiei.

- tiu ca e probabil o jignire, dar eu o s-o iau ca pe un compliment.

- Ai fi in stare. Daemon s-a intors cu fata spre el i s-a rezemat de dulap. Nu-mi place asta. Niciodata nu mi-a placut, dar... dar ai dreptate. Ai avut dreptate.

Tocmai inghetase iadul!

Un zambet mic i stramb a aparut pe fata lui Daemon.

- Nu pot sa-ti spun eu cu cine sate intalne ti. La naiba, nimeni nu ne poate spune pe cine sa iubim.

Prate, i se oprise respiratia.

- Ce spui tu acolo?

- Nu ca ai avea nevoie de permisiunea mea, fiindca in general faci cam ce vrei tu, dar te sustin. S-a frecat la ochi. i o sa ai nevoie de sustinerea asta, cand vor vedea ceilalti cat de stralucitoare e.

Naucit de capitularea lui Daemon, Dawson a traversat camera i a facut un lucru pe care nu-1 mai facuse de mult timp. L-a imbrati at.

- lti multumesc, Daemon! Sincer iti multumesc!

- E ti fratele meu. Singurul pe care il am, a a ca m-am pricopsit cu tine.

L-a imbrati at i el pe Dawson.

- Eu vreau sa fii fericit. i daca Bethany te face fericit, atunci, a a sa fie. N-am de gand sa te pierd din cauza unei fete.

Trei zile mai tarziu, urma lui Bethany era la fel de stralucitoare ca in ziua aceea de pe munte. i aveau tot atatea raspunsuri in legatura cu ce se intamplase ca i atunci. Un zero mare i gras. Intorsesera problema pe toate partile, incercand sa inteleaga ce se intamplase. Daca nu ii marturisea lui Daemon sau lui Matthew, nu tia daca vor gasi vreodata un raspuns. Faptul ca nu tiau i discutiile nesfar ite ii scoteau pe amandoi din minti.

A a ca in seara asta aveau sa faca ceva normal. Aveau sa se duca la film, ca orice cuplu normal de adolescenti. Ba mai luau i cina. Iar acasa, pe ifonierul lui trona un buchet de trandafiri cu care planuia s-o surprinda. Eventual i cu cateva lumanari…

Dar Bethany abia daca s-a atins de mancare.

S-a uitat la ea cand a intrat in parcare. Obrajii ei erau imbujorati i ochii ii straluceau, cand ii avea deschi i. Acum insa, cand statea rezemata de scaun, ii tinea inchi i.

- Hei, a spus el, batand-o u urel pe picior. E ti OK?

Genele ei au fluturat.

- Da, sunt doar obosita.

Dawson a parcat ma ina i s-a intors spre ea.

- Putem sa incheiem aici seara daca vrei.

- Nu, sunt gata de plecare.

A intins mana ii-a pus palma pe obraz.

El o privea i cuvintele s-au revarsat din el inainte sa le poata opri.

- Nu-mi vine sacred cat sunt de norocos! Ai fost atat de deschisa la toate. Aproape ca nu-mi vine sacred.

- Te iubesc, Dawson. Iubesc persoana care e ti tu, ceea ce e ti tu. i nu cred ca iubirea i i da seama de diferente. Pur i simplu exista. i, de fapt, nici nu suntem a a de diferiti.

La naiba, a simtit ca incep sa-1 arda ochii. Daca ar incepe sa planga, i-ar da palme, dar niciodata nu se satura sa auda acele doua cuvinte, prin legatura formata intre ei sau rostite cu glas tare.

- Avem un ADN diferit. Nici macar nu am nevoie sa respir, daca nu ma fortez s-o fac, Bethany. Sunt extraterestru - un adevarat ET. Asta sigur e o diferenta.

Dar i-a pus palma peste mana ei.

Pe buzele ei a aparut un zambet slab. Toate zambetele ei erau superbe.

- i? Asta nu schimba faptul ca te iubesc. i tiu ca nu schimba faptul ca ma iube ti.

- A ae.

- i, da, suntem diferiti la nivel superficial.

Bethany s-a aplecat i 1-a sarutat pe buze. Mana lui i-a strans degetele.

- Dar suntem la fel. Radem la acelea i glume stupide. Niciunul dintre noi n-are idee ce-am vrea sa facem dupa ce terminam coala. Amandoi credem ca Hugh Laurie e un geniu, de i nu suntem fani seriale. i amandoi am vazut *Dirty*

Dancing de eel putin treisprezece ori, cu toate ca tu nu vrei sa recuno ti.

I-a racut cu ochiul.

Eli-a luat mana de pe obraz ii-a sarutat palma.

- i amandoi vom ramane corigenti la sport.

Ea a chicotit, pentru ca era adevarat.

- i suntem innebuniti dupa tot ce contine zahar.

- i dupa porecle stupide, pe care nu le pricepe nimeni.

Ea a dat din cap i i-a lipit mana cealalta de pieptul lui.

- i inimile noastre bat la fel. Nu-i **a a?**

Dumnezeule, a a era. Ca doua jumatati separate dintr-un intreg, dar care, cumva, ramasesera unite. A aplecat capul ii-a atins u or buzele cu buzele lui. Era cople it de ea - nu, fermecat de ea. Era a lui. El era al ei.

I-a gasit buzele i a simtit ca inima incepe sa-i bata mai tare, potrivindu- i ritmul cu inima lui Bethany. S-a infiorat cand a simtit frisonul placut al pielii.

- Te iubesc.

Bethany a zambit cu buzele lipite de gura lui.

- Idem. 0 sa pierdem filmul.

El ar fi preferat Sa ramana in ma ina ca sa vada cat de mult pot sa abureasca geamurile, dar a dat din cap i a deschis u a. Aerul inmiresmat i duke de primavara 1-a invaluit. Vara nu era prea departe. Ciudat! Trei luni ii schimbasera viata.

A trecut langa ea, i-a inconjurat umerii cu bratul i a pornit cu ea prin parcare.

Ea s-a uitat in sus la el, zambind.

- Totul e oarecum perfect, tii?

La naiba, cum sa nu tie? A tras-o mai aproape i. ..

Un fior rece i s-a prelins pe ira spinarii, explodand in toate terminatiile nervoase. Recuno tea senzatia aceea. Arumi.

S-a intors rapid, a luat-o pe Beth de mijloc i a tras-o spre el.

- Cand iti spun sa fugi, fugi.
- Ce?

S-a zbatut putin in stransoarea lui, dupa care s-a oprit.

- Sunt ei, nu? 0, Doamne...

Se aflau intr-un loc in care erau eel mai bine protejati de beta-cuart, dar urma ei era clar vizibila pentru arumi. Ochii lui au scanat cerul intunecat, dupa care au coborat spre padurile din jur. Totul era invaluit in umbre.

Ar fi vrut sa o trimita in interiorul cinematografului, dar asta insemna sa se desparta, iar el nu avea de gand sa piece de langa ea.

- Ne intoarcem la ma ina, a spus el repede. i pe urma...

Umbrele s-au scurs in fata lor, capatand forma i contur.

Fara sa spuna nimic, a luat-o pe sus pe Bethany   i s-a indreptat spre linia padurii dese. Intr-un fel, spera ca nu face o gre eala uria a, dar n-ar fi avut timp sa traverseze parcarea. i trebuia sa ajunga intr-un loc in care sa se poata apara i sa o poata avea pe ea sub ochi.

Cand alerga prin padure, putea sa jure ca ii aude vocea in minte, spunandu-i pe nume, dar asta nu era posibil. Se intamplase atunci cand o vindecase, dar in forma lui umana n-avea cum sa se intample. Insa va trebui sa analizeze i asta.

Cand au patruns destul de mult in adancul padurii, a lasat-o jos. Ochii ei erau mari i panicati cand s-a dat inapoi.

- Totul o sa fie...

Arumul a venit din cer, alunecand printre copaci precum un nor negru i involburat. A prins-o pe Bethany de umeri i a trantit-o la pamant, dupa care a trecut in forma lui reala.

Strigatul ei speriat 1-a propulsat pe Dawson inainte. Mai degraba ar muri decat sa i se intample ei ceva.

A racut un salt in aer, ciocnindu-se de arum. Impactul bubuitor a racut copacii sa se zguduie, i ei s-au prabu it printre crengile pline de frunze. Au alunecat pe pamant cativa metri, iarba i praful au zburat in aer, iar in urma lor a ramas un ant adanc.

Rasul sumbru al arumului a rasunat in Dawson. *Nu-ti face griji*, a spus el. *Inca nu te ucid.* 0 *sssa te lasss in viafa, ca sssa vezi cum ssse ssscurge viata din omul tau.*

Furia se zbatea in el i s-a ridicat, simtind cum ii paraie energia de-a lungul bratelor. i-a adunat energia intr-un glob dens de furie, pana cand a simtit ca cedeaza de presiune, a eliberat-o i un fulger de lumina alb-albastruie a ta nit in centrul arumului.

Cu un urlet, acesta s-a dat inapoi is-a umflat, aruncandu-1 pe Dawson in aer ca pe un copil. *Daca renunfi, va Ji mai pufin durerosss.*

Dawson a cazut cu umarul in pamant. S-a rostogolit pe spate i a trecut rapid in forma umana, inainte sa ajunga arumul la el. S-a rasucit i a reu it sa evite tentaculele groase care se repezeau spre el.

Fir-ar, mai fusese o data secatuit, i n-avea de gand sa mai treaca prin asta.

Arumul a trecut in forma umana i a trimis o serie de fulgere pe care Dawson le-a evitat in ultima clipa, in timp ce alerga spre nemernic. Materia pe care o folosea arumul lasa cratere in pamant i distrugea stejarii seculari pe care ii atingea.

Nu mai auzise de mult timp vreun sunet de la Bethany, i gandul ca i se intamplase ceva 1-a racut sa ezite rara sa vrea. i-a intors privirea de la arum, s-o caute. Clipa aceea de neatentie

1-a costat. Cu un alt hohot infiorator de ras, arumul i-a azvar-lit mana in fata.

In ultimul moment posibil, Dawson a trecut in forma lui reala. Materia intunecata 1-a lovit in piept, i el a absorbit-o cat de bine a putut. Fulgerul tot 1-a trantit la pamant, dar o fiinta umana ar fl fost incinerata. Printre durerile atroce care ii sfa iau trupul i bazaitul din urechi, a auzit tipatul ei inspaimantat.

0 fractiune de secunda mai tarziu, a sarit in picioare i a pornit dupa arum. Nu era altceva decat o umbra, dar se indrepta spre Beth. Era ca i cum toate co marurile lui deveneau realitate. Groaza lui era mai mare decat atunci cand o vazuse cazand de pe stanca.

Nu vedea decat fata ei palida i ochii ei mari. Asta devenise acum lumea lui.0 parte din el, poate ca partea care continea toata umanitatea lui, s-a deconectat. Vederea i s-a ascutit i s-a umplut de hotarare. Beth era amenintata.

Jar arumul va muri.

A trecut in forma lui reala, s-a repezit la arum i 1-a atacat din spate. A auzit un icnet slab, dar 1-a pus pe arum cu spatele la pamant. Aerul din jur s-a incarcat de electricitate. A intins mana i a scos din teaca pumnalul de obsidian pe care ii avea la glezna.

Arumul se zbatea innebunit sub el, dar Dawson 1-a apucat cu mana de gat pe nenorocit i 1-a imobilizat. Fara sa spuna un cuvant, a infipt adanc pumnalul chiar in centrul fiintei lui.

A urmat o explozie de lumina aurie, dupa care arumul s-a facut bucati ce au plutit cateva secunde in aer, ca ni te piese de puzzle cu forme neregulate. Dupa care au disparut, pur i simplu.

Dawson s-a ridicat i s-a clatinat pu\in spre dreapta. Durerea a urcat pe picior. S-a uitat in jos i a observat ca arata cam ciudat. Ca i cum piciorul stang nu statea cum trebuie, rasucit intr-un unghi straniu. Rupt. A bagat pumnalul de obsidian in buzunarul de la spate, a oftat i a trecut in forma de luxen, ca sa se poata vindeca. Ii vor trebui vreo doua minute sa repare daunele, dar macar nu va mai simti durerea. i, oricum, avea lucruri mai importante la care sa se gandeasca.

S-a intors cu fata spre Beth. Statea sub unul dintre copacii parjoliti, cu bratele stranse in jurul trupului. Corpul ei era strabatut de frisoane, i el detesta faptul ca fusese nevoita sa vada toate astea - sa il vada cum ucide.

Bethany?

Ea a lasat capul intr-o parte i a clipit. *E ti... OK?*

Faptul ca ii auzea vocea in gandurile lui ii dadea o senzatie ametitoare, inexplicabila. S-a intors la ea, a ingenuncheat ii-a cuprins obrajii in palme. Lumina lui a invaluit-o cand i-a lipit buzele de buzele ei. Prin intermediul legaturii dintre ei, a auzit-o rostindu-i numele, iar i iar. *Dawson. Dawson. Dawson.*

E OK. S-a terminat. A trecut din nou in forma umana, a tras-o la pieptul lui i i-a lipit obrazul de al ei. Inimile lor bateau repede, la unison. *Niciodata nu voi permite sa ti se intample ceva. E ti in siguranta cu mine.*

Degetele lui Bethany s-au infipt in tricoul lui i ea s-a infiorat. *tiu. Te iubesc.*

Niciodata n-o sa se sature sa auda acele doua cuvinte, spuse prin intermediul legaturii lor sau cu glas tare.

Dawson? Trupul ei a fost strabatut de un cutremur. S-a auzit un gearnat inabu it pe gatul lui. *Eu... nu ma simt bine.*

Eli-a dat drumul is-a dat inapoi. *Beth...*

Nu s-a impleticit, dar parea ca o lasa picioarele. A intins mana dupa ea, dar ea s-a prabu it la pamant, iar cand s-a ridicat in genunchi, avea fata palida. Pielea ei parea umeda i lipicioasa.

Frica i-a oprit inima cand s-a repezit la ea. Era ranita? Arumul nu ajunsese la ea, era sigur de asta.

- Bethany, ce s-a intamplat?

Trupul ei a fost strabatut de un tremur.

- Dawson...

A ingenuncheat langa ea i a prins-o de umeri. Geamatul ei i-a facut inima sa bata nebune te. S-a uitat repede in jur.

- Iubito, vorbe te cu mine! Ce se intampla?
- Nu ma simt bine, a spus ea cu voce slaba.

i apoi a auzit-o limpede ca lumina zilei, in mintea lui. *Cred ca ard.*

i-a pus mainile pe obrajii ei i a vazut ca pielea e fierbinte. Prea fierbinte. Pleoapele ii erau grele i ii ascundeau ochii.

- Bethany, spune-mi ce nu e in regula!
- Ceva nu e in regula...

0 crenguta a trosnit in apropiere. Intr-o fractiune de secunda au fost inghititi de patru umbre, i lui **is-a** strans stomacul. 0, Doamne, nu! Erau mai multi arumi.

A tras-o mai aproape, dar tia ca este mult prea slabit ca sa se poata lupta cu toti patru. Pentru prima data in viata lui, a invidiat forta fratelui sau. Bethany avea sa moara, i era numai vina lui. Pentru ca era prea slab ca s-o apere.

A strans-o mai tare. *!mi pare rau*, i-a spus el prin legatura lor mentala. i niciodata nu spusese asta cu mai multa sinceritate.

i-a incordat umerii i i-a adunat ultimele puteri. Acesta putea fi sfar itul, dar in niciun caz nu avea sa plece fara sa se

lupte. Va lua cu el cat mai multi nemernici. A mai strans-o o data pe Bethany i s-a intors cu fata spre ei.

A aparut un fulger de lumina intensa, care 1-a orbit pana i pe el, i, inainte sa se poata lepada de forma umana, a simtit ceva rece pe gat. Dupa care toata lumea lui s-a dus naibii. Avea impresia ca lumina ii e smulsa de sub piele, mu chii se intindeau, oasele trosneau. 0 durere atroce, incandescenta, a explodat, luand cu ea... totul. Pe el. Vazul. Auzul. *Tot.*

Ultimul lucru pe care 1-a simtit a fost ca Beth e trasa din bratele lui inerte. Valuri negre i definitive 1-au acoperit fara sa mai poata ie i din ele, primindu-1 cu bratele deschise intr-un vid profund, care refuza sa-i mai dea drumul.

CAPITOLUL 19

Daemon i-a mi cat umerii, incapabil sa scape de tensiunea nea teptata care se acumulase in ceafa lui. Ca i cum ar fi dormit prost, numai ca el nu dormise deloc.

- Iubire, nu ma bagi deloc in seama!

S-a uitat la Ash. 1 i comandase pe net ni te rochii de vara sau ceva, i acum racea un soi de prezentare de moda. i dupa cum arata rochia de acum, probabil ca ratase piesele mi to.

A intins mana i a spus:

- Scuze!

Ea s-a unduit spre el. in loc sa-1 ia de mana, s-a suit pe genunchii lui i a tabarat pe el. Gura ei era peste tot - pe buzele lui, pe obraji, pe gat, mai jos. In mod normal n-ar fi avut nimic impotriva, cu atat mai mult cu cat Ash fusese draguta in ziua aceea. Dar mintea lui... era in alta parte.

Peste umarul ei, razele lunii patrundeau pe fereastra.

Ash s-a oprit, dupa care i-a indreptat umerii. i-a scos putin in afara buza de jos. Cumva, reu ea sa fie tot al naibii de sexy.

- OK. Ce se intampla, fiindca e clar ca nu suntem pe aceea i lungime de unda?

- Scuze! Nu tiu. Pur i simplu ma simt...

Ii era imposibil sa exprime in cuvinte, pentru ca nici nu tia prea bine ce simte. A clatinat din cap.

- N-are nicio legatura cu tine. Jur.

Ea parea gata de cearta, dar, in mod remarcabil, s-a decis sa nuo faca.

- OK. In fine, poate... poate continuam maine?

- Da, normal. I-a luat delicat obrajii in palme i a sarutat-o. Te sun dimineata.

Ash i-a strans lucrurile i a plecat. El s-a intins pe pat, simtindu-se deodata epuizat. Pana sa- i dea el seama, a deschis ochii i era dimineata. Fir-ar al naibii, niciodata nu picase lat ca acum.

S-a ridicat, s-a frecat la ochi i a cascat.

Tensiunea din umeri i din ceafa era in continuare acolo. Perfect!

Indreptandu-se spre scari, a trecut pe langa dormitorul lui Dawson. U a era intredeschisa. Din hol se simtea mirosul trandafirilor pe care ii luase pentru Bethany.

Poate ca ar trebui sa faca i el ceva de genul asta pentru Ash - stai a a! A impins u a. Dawson nu fusese acasa. i era limpede ca planuise sa se intoarca. A scotocit in buzunar dupa telefon. Nu era niciun mesaj de la el.

- Dee?

A coborat cate trei trepte deodata. Dee statea pe canapea, ghemuita i infa urata intr-o patura.

- Ai vreun semn de la Dawson?

-Nu.

Parea moarta de oboseala.

- Poate a ramas la Bethany.

Toata noaptea, cu parintii ei acolo? Se indoia. A intrat in bucatarie i a pregatit ceva de mancare pentru el i Dee. Au ma.neat in tacere, ceea ce era neobi nuit. Dee avea intotdeauna ceva de discutat.

- Te simti bine? a intrebat-o el.

Ea a clatinat din cap.

- Parca sunt batuta.

- i eu la fel.

i senzatia aia ciudata din stomac, ca un ghem de noduri, a continuat sa creasca. Nimic din ce a facut, nici ma.car alergarea, nu a reu it sa o estompeze.

La un moment dat, mai tarziu in dimineata aceea, tocmai cand se pregatea sa se duca acasa la Bethany sa vada de ce idiotul de frate-sau nu se deranja sa-i spuna unde e, s-a auzit o bataie la u a.

Erau ofiterii Vaughn i Lane.

Daemon s-a dat un pas inapoi, fara sa vorbeasca. Ceva... ceva ingrozitor se strecura in gatul lui, in capul lui.

Ofiterul Lane parea speriat.

- Scuza-ne ca am venit neanuntati, dar am vrea sa ne acorzi cateva minute din timpul tau!

OK, niciodata pana atunci nu- i cerusera scuze. Niciodata. Mi candu-se ca prin somn, s-a intors spre sora lui. Fata ei palida era crispata. S-a a ezat pe canapea langa ea, pe pilot automat.

Vaughn a ramas langa u a, privindu-i atent. Lanes-a a ezat pe fotoliu i i-a impreunat mainile.

- Trebuie sa va pun cateva intrebari despre Dawson.

Lui Daemon i s-a uscat gura.

- De ce?

- Avea cumva o relatie cu o fata pe nume Elizabeth Williams, cunoscuta i ca Bethany sau Liz?

Ghemul din stomac s-a transformat in acid. Aflasera cei din MA de Dawson i Bethany? tiau ca luxenii au... relatii cu fiinte umane, cu toate ca asta era cumva interzis - din motive evidente.

- De ce intrebi?

Daemon i-a indreptat umerii, gandindu-se ca cei doi ofiteri vor trebui sa dispara daca descoperisera ca Dawson i i dezvaluise natura.

Lane s-a uitat la Vaughn, apoi a inspirat adanc.

- A fost cu ea aseara?

- Da, a raspuns Dee. Sunt prieteni. De ce intrebi?

- Se pare... se pare ca a fost un incident aseara in Moorefield.

A urmat o pauza i prin mintea lui Daemon au trecut tot felul de chestii oribile.

- Nu tim ce s-a intamplat, dar, imi pare rau, s-a dus. Amandoi s-au dus.

Daemon a deschis gura sa vorbeasca, dar i i pierduse vocea. S-au dus? Adica nu mai erau acolo uncle credeau cei din MA ca sunt, pentru ca in niciun caz nu voia sa spuna ca *s-au dus.* A dat sa se ridice, dar picioarele nu raspundeau la comenzi.

Sora lui a respirat intretaiat.

- Dar se intoarce, nu? Cu Bethany.

Daemon a strans din dinti. ,,S-a dus" era o expresie pe care oamenii erau innebuniti s-o foloseasca atunci cand nu reu eau sa spuna ,,a murit': De parca daca spuneai ,,s-a dus" ai fi atenuat lovitura.

Expresia lui Vaughn ramasese impasibila.

- Amandoi erau morti. 1mi pare rau.

Daemon nu mai putea mentine functia inutila a respiratiei. A oprit tot, toti mu chii, toate celulele. Un huruit puternic, ca un marait, i-a umplut urechile. Vederea is-a inceto at.

- Nu! a spus Dee, intorcandu-se repede spre el.

Mainile i s-au dus spre par, tragand de el isteric.

- Nu! Dawson nu e mort! Am fi tiut asta. Nu e mort, Daemon! Nu e!

Lane s-a ridicat in picioare, vizibil stanjenit, i i-a dres glasul.

- lmi pare rau.

In pieptul lui Daemon se acumula o presiune.

- Vreau sa-1 vad pe fratele meu.
- Imi pare rau, dar...
- Du-ma acum sa vad trupul fratelui meu!

Vocea lui a zgaltait ferestrele i oamenii, dar nu ii pasa.

- Jur ca daca nu ma duci...

Vaughn a facut un pas in fata.

- Trupul fratelui vostru i al fetei au fost gestionate.
- *Gestionate* ...

Nici macar nu putea incheia propozitia. L-a cuprins un val de greata. Gestionate... ca ni te gunoaie de care trebuie sate debarasezi.

- Ie iti afara!
- Daemon, a spus Lane. Sincer, ne pare...
- Ie iti. Afara! a urlat el.

Ofiterii n-ar fi putut sa iasa mai repede de-atat.

Du umeaua de lemn a scartait sub picioarele lui is-a in-fundat pana cand un urlet sfa ietor i-a insotit mi carea. Casa s-a zguduit din temelii. Ferestrele au zanganit. Fotografiile au cazut de pe pereti i s-au spart pe podeaua care se cutremura. Mobilele s-au rasturnat prin toata casa, au cazut toate

lucrurile. Nu ii pasa. Va distruge totul. Nu mai avea nimic fara fratele lui... *Dee*. 0, Doamne! Dee.

A dat sa se duca spre sora lui, dar a constatat ca picioarele nu il asculta. S-a oprit i s-a incovoiat cand a simtit durerea care il izbe te in stomac precum un val adevarat. Nu fratele lui! Chiar nu putea sa inteleaga ce se intamplase. Nu te treze ti i totul e normal, doar ca in cateva secunde viata ta sa fie distrusa.

- Te rog, nu! a optit Dee. Nu, nu, nu!

Stia ca trebuie sa se adune, pentru sora lui, dar in else strangea un ciclon. Nu putea sa se gandeasca decat la ziua aceea, in bucatarie. El, imbrati andu-1 pe Dawson - nu avea cum sa fie ultima oara cand il imbrati ase. Nu - imposibil!

Si-a rascolit creierul. Cand il vazuse ultima oara pe Dawson? Ieri? Manca un castron cu cereale. Froot Loops. Radea. Era fericit.

Ultima oara capata acum un cu totul alt sens.

A ridicat privirea i a vazut-o pe Dee ca prin ceata. Fie i i pierdea ea controlul, fie i-1 pierdea el. Mai plansese vreodata pana acum? Nu- i amintea.

Ea a parut ca se clatina i el s-a repezit s-o prinda inainte sa cada, dar apoi s-au prabu it amandoi pe podea, imbrati ati. A intors capul spre tavan i a scos un urlet nepamantean, care a spart cu siguranta bariera sunetului i a zguduit din nou casa. Geamurile au zanganit i de data asta s-au spart. Ploaia de cioburi care a urmat s-a auzit ca un ropot indepartat de aplauze.

Dupa care s-au auzit hohotele lui Dee. Hohote sfa ietoare ii zguduiau trupul slabut i il cutremurau pe el. Sunetele acelea ii zdrobeau inima. Ea W schimba forma cu intermitente, doborata in bratele lui.

Dawson nu avea sa se mai intoarca. Fratele lui nu avea sa mai intre pe u a aceea. Nu vor mai exista maratoane cu *Ghost*

Investigator. Nu avea sa se mai certe in gluma cu Dee, in legatura cu cine mancase ultima inghetata. i *nu* aveau sa se mai certe pentru fata aceea.

Fata aceea...

Dawson o aprinsese ca pe un far - iar asta ii condusese pe arumi direct la el. Era unica explicatie. Stancile ii protejau i in Moorefield. Arumul trebuie s-o fi vazut pe Bethany...

Niciodata nu ii urase pe oameni cum ii ura in clipa aceea.

Durerea i furia il sfa iau, iar lumina lui ardea acum alb-ro iatic. Lacrimile lui Deese scurgeau prin legatura lor, refuzul ei optit se repeta intruna, i, Dumnezeule, i-ar fi dat viata in clipa aceea sa-i ia durerea i suferinta.

i sa schimbe cateva dintre lucrurile pe care i le spusese fratelui sau ultima oara. 0 *s-o ucizi pe fata aia*. De ce nu ii spusese ca il iube te? Nu. Ii spusese, in schimb, *asta*. Durerea i-a cuprins sufletul, infigandu-se adanc in el, ca un cutit cu lama zimtata i incinsa.

I-a cazut capul pe umarul surorii lui i a inchis ochii. Lacrimile tot s-au strecurat printre pleoape i s-au scurs fierbinti pe obrajii acum stralucitori. Lumina licarea in sufragerie, conturand umbra ciudata a celor doua siluete care stateau strans imbrati ate pe jos.

Dawson murise din cauza lui - pentru ca nu il prevenise indeajuns, pentru ca nu pusese punct relatiei inainte de a scapa de sub control. Era mort din cauza unei fiinte umane. i era vina lui Daemon. Nu facuse destul ca sa-1 opreasca.

A strans-o i mai tare pe sora lui - ultimul membru al familiei sale - i a jurat ca niciodata. Niciodata nu va mai permite unei fiinte umane sa-i puna familia in pericol. Niciodata. Nu i i va pierde i sora, indiferent *ce* ar fi nevoit sa faca pentru a o proteja.

MULȚUMIRI

Mai intai, vreau sa multumesc minunatei echipe de la Entangled Teen! Multumiri speciale pentru Liz Pelletier i talentului ei nebun de editare! Ii multumesc lui Kevan Lyon, pentru ca a fast intotdeauna un agent fantastic! Un uria multumesc pentru partenerii mei din sectiunea crit/beta: Lesa, Julie, Carissa i Cindy. Voi, fetelor, sunteti cele patru fantastice. Nu a fi putut face asta daca nu m-ar fi sustinut familia i prietenii.

 i alte multe multumiri pentru Pepe i Sztella, fiindca sunt innebunitor de sexy i au facut o coperta super.